

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 września 2012 r.

Poz. 1015

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 28 czerwca 2012 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708),
- 2) ustawą z dnia 9 czerwca 2006 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 711),
- 3) ustawą z dnia 23 czerwca 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 133, poz. 935),
- 4) ustawą z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119),
- 5) ustawą z dnia 22 września 2006 r. o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej (Dz. U. Nr 187, poz. 1381),
- 6) ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589),
- 7) ustawą z dnia 15 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 115, poz. 794),
- 8) ustawą z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 176, poz. 1243),
- 9) ustawą z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 209, poz. 1318),
- 10) ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11),
- 11) ustawą z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. Nr 39, poz. 308),
- 12) ustawą z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 131, poz. 1075),
- 13) ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 178, poz. 1061),
- 14) ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540),
- 15) ustawą z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 143),

- 16) ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 40, poz. 229),
 - 17) ustawą z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 474),
 - 18) ustawą z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 122, poz. 826),
 - 19) ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 1018),
 - 20) ustawą z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 229, poz. 1497),
 - 21) ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 85, poz. 458),
 - 22) ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1391)
- oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 18 czerwca 2012 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 216 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708), który stanowi:

„Art. 216. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 197 pkt 1, który wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia, oraz art. 214, który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 2) art. 80 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 711), który stanowi:

„Art. 80. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 5–56, oraz art. 77 i art. 78, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2006 r.”;
- 3) art. 16 i 17 ustawy z dnia 23 czerwca 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 133, poz. 935), które stanowią:

„Art. 16. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 66f ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 66f ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 4) art. 82 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119), który stanowi:

„Art. 82. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

 - 1) art. 79, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
 - 2) art. 25 pkt 1 lit. c i pkt 3 lit. a, art. 27–30, art. 33 pkt 1 i 5–10, art. 34, art. 35 pkt 1, 2 i 4–7, art. 41 pkt 1, art. 42, art. 45, art. 47, art. 49, art. 50 pkt 2 i art. 51, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.”;
- 5) art. 16 ustawy z dnia 22 września 2006 r. o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej (Dz. U. Nr 187, poz. 1381), który stanowi:

„Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem 16 października 2006 r.”;
- 6) art. 112 i 116 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589), które stanowią:

„Art. 112. Do egzekucji wszczętych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 94, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.”

„Art. 116. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r., z wyjątkiem art. 108, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2007 r.”;

- 7) art. 8 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 115, poz. 794), który stanowi:
- „Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 1 pkt 9 lit. a i pkt 10–12, które wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2007 r.;
 - 2) art. 1 pkt 13, pkt 14 lit. b i pkt 15 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2009 r.”;
- 8) art. 7 ust. 1–3 oraz art. 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 176, poz. 1243), które stanowią:
- Art. 7. „1. Dodatki aktywizacyjne przyznane przed dniem wejścia w życie ustawy w kwocie do 30% kwoty zasiłku dla bezrobotnych są wypłacane w dotychczasowej wysokości, z uwzględnieniem waloryzacji.
2. Stypendia z tytułu odbywania stażu i przygotowania zawodowego w miejscu pracy przyznane przed dniem wejścia w życie ustawy są wypłacane w dotychczasowej wysokości, z uwzględnieniem waloryzacji.
3. Bezrobotnemu, który nabył prawo do zasiłku dla bezrobotnych przed dniem 1 stycznia 2008 r., zasiłek wypłaca się przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów.”
- „Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 1 pkt 46 i 47 lit. e, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 2007 r.;
 - 2) art. 1 pkt 5 lit. b–d, pkt 6, 28 lit. a, pkt 42, 47 lit. a i b i pkt 48 lit. a i b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.”;
- 9) art. 9 i 10 ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 209, poz. 1318), które stanowią:
- „Art. 9. Do wykonywania decyzji doręczonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i 2 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
- Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.”;
- 10) art. 169 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11), który stanowi:
- „Art. 169. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.”;
- 11) art. 22 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. Nr 39, poz. 308), który stanowi:
- „Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 12) art. 13 i 14 ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 131, poz. 1075), które stanowią:
- „Art. 13. 1. Jeżeli postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do podziału sumy uzyskanej z egzekucji z przedmiotu obciążonego hipoteką, hipoteką morską, zastawem, zastawem rejestrowym albo zastawem skarbowym stosuje się przepisy dotychczasowe.
2. Jeżeli ogłoszono upadłość dłużnika przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży przedmiotu obciążonego hipoteką, hipoteką morską, zastawem, zastawem rejestrowym albo zastawem skarbowym stosuje się przepisy dotychczasowe.
- Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 13) art. 123 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 178, poz. 1061), który stanowi:
- „Art. 123. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 13 pkt 3–5, art. 95, art. 101 ust. 3 i art. 120, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
 - 2) art. 10, art. 11, art. 18 pkt 1, art. 25, art. 43, art. 49 i art. 50, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2010 r.;
 - 3) art. 2 pkt 3, art. 3, art. 5, art. 6, art. 8, art. 13 pkt 1, 2 i 6, art. 14, art. 18 pkt 2 lit. b i pkt 3 lit. b i c, art. 20, art. 21, art. 23, art. 28, art. 34, art. 36, art. 39 pkt 2–6, art. 40, art. 41, art. 45 pkt 1 i 6, art. 46 pkt 1 lit. a i lit. c–e oraz pkt 2–5, art. 57 pkt 2, art. 58, art. 59 pkt 1–3, art. 60, art. 63, art. 65 pkt 3–5, art. 66 pkt 1 lit. a i pkt 2, art. 67 pkt 1, art. 78, art. 79, art. 80 pkt 3 oraz art. 81, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.;
 - 4) art. 16, art. 17 pkt 6, art. 39 pkt 1 i art. 70, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.;
 - 5) (uchylony);
 - 6) art. 33, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.”;

14) art. 145 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540), który stanowi:

„Art. 145. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 95, w zakresie art. 21 ust. 1 pkt 6,

2) art. 102, art. 106 pkt 1 i pkt 4 lit. a, art. 111 oraz art. 116 pkt 4

– które wchodzi w życie po upływie 6 lat od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.”;

15) art. 20 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 143), który stanowi:

„Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2010 r. z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;

2) art. 1 pkt 54 lit. a i b, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;

16) art. 10 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 40, poz. 229), który stanowi:

„Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

17) art. 11 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 474), który stanowi:

„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

18) art. 13 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 122, poz. 826), który stanowi:

„Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

19) art. 16 ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 1018), który stanowi:

„Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 10 lit. d–i, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;

2) art. 4 pkt 1, który wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

20) art. 6 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 229, poz. 1497), który stanowi:

„Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

21) art. 9 ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 85, poz. 458), który stanowi:

„Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

22) art. 17 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1391), który stanowi:

„Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Kopacz*

USTAWA

z dnia 17 czerwca 1966 r.

o postępowaniu egzekucyjnym w administracji¹⁾**DZIAŁ I****Przepisy ogólne****Rozdział 1****Zasady ogólne****Art. 1.** Ustawa określa:

- 1) sposób postępowania wierzycieli w przypadkach uchylania się zobowiązanych od wykonania ciężących na nich obowiązków, o których mowa w art. 2;
- 2) prowadzone przez organy egzekucyjne postępowanie i stosowane przez nie środki przymusu służące doprowadzeniu do wykonania lub zabezpieczenia wykonania obowiązków, o których mowa w art. 2;
- 3) sposób i zakres udzielania pomocy obcemu państwu lub korzystania z jego pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych.

Art. 1a. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) biegłym skarbowym – rozumie się przez to rzeczoznawcę w określonej dziedzinie, uprawnionego do wyceny majątku zobowiązanego i wpisanego na listę biegłych skarbowych prowadzoną przez izbę skarbową;
- 2) czynności egzekucyjnej – rozumie się przez to wszelkie podejmowane przez organ egzekucyjny działania zmierzające do zastosowania lub zrealizowania środka egzekucyjnego;
- 3) dłużniku zajętej wierzytelności – rozumie się przez to dłużnika zobowiązanego, jak również bank, pracodawcę, podmiot prowadzący działalność maklerską, trasata oraz inne podmioty realizujące, na wezwanie organu egzekucyjnego, zajęcie wierzytelności lub innego prawa majątkowego zobowiązanego;
- 4) egzekutorze – rozumie się przez to pracownika organu egzekucyjnego wyznaczonego do dokonywania czynności egzekucyjnych;
- 4a) należnościach przywozowych – rozumie się przez to cła i opłaty o analogicznym charakterze należne przy przywozie towarów oraz opłaty przywozowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej lub na podstawie odrębnych przepisów mających zastosowanie do określonych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych;
- 4b) należnościach wywozowych – rozumie się przez to cła i opłaty o analogicznym charakterze należne przy wywozie towarów oraz opłaty wywozowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej lub na podstawie odrębnych przepisów mających zastosowanie do określonych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2001/44/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. zmieniającej dyrektywę 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń wynikających z czynności stanowiących część systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz opłat rolnych i ceł oraz w odniesieniu do podatku od wartości dodanej i podatków akcyzowych (Dz. Urz. WE L 175 z 28.06.2001);
- 2) dyrektywy 2002/94/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. ustalającej szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów dyrektywy 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych środków (Dz. Urz. WE L 337 z 13.12.2002).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

- 5) nieruchomości – rozumie się przez to również:
- a) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego,
 - b) spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego,
 - c) prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej, w tym także prawo do lokalu mieszkalnego w domu budowanym przez spółdzielnię mieszkaniową w celu przeniesienia jego własności na członka spółdzielni;
- 5a) obcym państwie – rozumie się przez to właściwą władzę lub instytucję tego państwa, która odpowiednio:
- a) jest uprawniona do występowania do organu wykonującego o udzielenie pomocy w zakresie, o którym mowa w art. 66d § 1, lub do której organ wnioskujący występuje o udzielenie takiej pomocy,
 - b) jest wierzycielem należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, powstałych na terytorium tego państwa,
 - c) podejmuje na terytorium tego państwa działania objęte wnioskiem organu wnioskującego lub rozstrzygnięcia w sprawie zgłoszonych zarzutów;
- 6) opłacie komorniczej – rozumie się przez to opłatę wynoszącą 5% kwot przekazanych wierzycielowi przez organ egzekucyjny lub przekazanych wierzycielowi przez zobowiązanego w wyniku zastosowania środków egzekucyjnych;
- 7) organie egzekucyjnym – rozumie się przez to organ uprawniony do stosowania w całości lub w części określonych w ustawie środków służących doprowadzeniu do wykonania przez zobowiązanych ich obowiązków o charakterze pieniężnym lub obowiązków o charakterze niepieniężnym oraz zabezpieczania wykonania tych obowiązków;
- 8) organie rekwizycyjnym – rozumie się przez to organ egzekucyjny o tej samej właściwości rzeczowej co organ egzekucyjny prowadzący egzekucję, któremu organ egzekucyjny zlecił wykonanie czynności egzekucyjnych;
- 8a) organie wnioskującym – rozumie się przez to organ uprawniony do występowania do obcego państwa z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawach dotyczących należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9;
- 8b) organie wykonującym – rozumie się przez to organ uprawniony do przyjmowania od obcego państwa wniosku o udzielenie pomocy w sprawach dotyczących należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9;
- 9) poborcy skarbowym – rozumie się przez to pracownika organu egzekucyjnego wyznaczonego do dokonywania czynności egzekucyjnych w egzekucji obowiązku o charakterze pieniężnym;
- 9a) podatku od dochodu – rozumie się przez to podatek dochodowy od osób prawnych, podatek dochodowy od osób fizycznych lub inne podatki pobierane w państwach obcych i uznane w prawie Unii Europejskiej za podatki od dochodu;
- 9b) podatku od majątku – rozumie się przez to podatek pobierany w obcych państwach i uznany w prawie Unii Europejskiej za podatek od majątku lub podatek od czynności cywilnoprawnych;
- 9c) podatku od składek ubezpieczeniowych – rozumie się przez to pobierane w obcych państwach podatki od przychodów zakładów ubezpieczeń z tytułu składek ubezpieczeniowych lub inne należności związane z analogicznymi podatkami, które uzupełniają lub zastępują podatki od składek ubezpieczeniowych;
- 10) pracodawcy – rozumie się przez to podmioty wypłacające wynagrodzenia, o których mowa w pkt 17;
- 11) składkach na ubezpieczenie społeczne – rozumie się przez to również składki na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- 12) środka egzekucyjnym – rozumie się przez to:
- a) w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym należności pieniężnych, egzekucję:
 - z pieniędzy,
 - z wynagrodzenia za pracę,
 - ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz ubezpieczenia społecznego, a także z renty socjalnej,
 - z rachunków bankowych,
 - z innych wierzytelności pieniężnych,
 - z praw z instrumentów finansowych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego służącego do obsługi takich rachunków,
 - z papierów wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych,
 - z weksła,

- z autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych oraz z praw własności przemysłowej,
 - z udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
 - z pozostałych praw majątkowych,
 - z ruchomości,
 - z nieruchomości,
- b) w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym obowiązków o charakterze niepieniężnym:
- grzywnę w celu przymuszenia,
 - wykonanie zastępcze,
 - odebranie rzeczy ruchomej,
 - odebranie nieruchomości, opróżnienie lokali i innych pomieszczeń,
 - przymus bezpośredni;
- 13) wierzycielu – rozumie się przez to podmiot uprawniony do żądania wykonania obowiązku lub jego zabezpieczenia w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym;
- 14) właściwym organie jednostki samorządu terytorialnego – rozumie się przez to odpowiednio wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa;
- 15) wstrzymaniu czynności egzekucyjnych – rozumie się przez to wstrzymanie wykonania wszystkich lub części zastosowanych środków egzekucyjnych, które nie powoduje uchylecia dokonanych czynności egzekucyjnych;
- 16) wstrzymaniu postępowania egzekucyjnego – rozumie się przez to wstrzymanie wykonania zastosowanych środków egzekucyjnych, które nie powoduje uchylecia dokonanych czynności egzekucyjnych, oraz niepodejmowanie nowych środków egzekucyjnych;
- 17) wynagrodzeniu – rozumie się przez to wynagrodzenia oraz niewyłączone spod egzekucji inne świadczenia pieniężne związane z pracą lub funkcją wykonywaną przez zobowiązanego na podstawie stosunku pracy oraz innej podstawie, jeżeli z tego tytułu zobowiązany otrzymuje okresowe świadczenia pieniężne;
- 18) zajęciu egzekucyjnym – rozumie się przez to czynność organu egzekucyjnego, w wyniku której organ egzekucyjny nabywa prawo rozporządzania składnikiem majątkowym zobowiązanego w zakresie niezbędnym do wykonania obowiązku objętego tytułem wykonawczym;
- 19) zajęciu zabezpieczającym – rozumie się przez to czynność organu egzekucyjnego, w wyniku której organ egzekucyjny nabywa prawo rozporządzania składnikiem majątkowym zobowiązanego w zakresie niezbędnym do zabezpieczenia wykonania przez niego obowiązku objętego zarządzeniem zabezpieczenia, ale która nie prowadzi do przymusowego wykonania obowiązku;
- 20) zobowiązanym – rozumie się przez to osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę fizyczną, która nie wykonała w terminie obowiązku o charakterze pieniężnym lub obowiązku o charakterze niepieniężnym, a w postępowaniu zabezpieczającym – również osobę lub jednostkę, której zobowiązanie nie jest wymagalne albo jej obowiązek nie został ustalony lub określony, ale zachodzi obawa, że brak zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić skuteczne przeprowadzenie egzekucji, a odrębne przepisy na to zezwalają;
- 21) zwolnieniu spod egzekucji – rozumie się przez to niepodejmowanie lub odstąpienie od egzekucji z całości lub części składników majątkowych zobowiązanego.

Art. 2. § 1. Egzekucji administracyjnej podlegają następujące obowiązki:

- 1) podatki, opłaty i inne należności, do których stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749);
- 1a)²⁾ niepodatkowe należności budżetowe, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.³⁾);
- 1b)²⁾ należności z tytułu przychodów z prywatyzacji;

²⁾ Dodany przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 185, poz. 1092, Nr 201, poz. 1183, Nr 234, poz. 1386, Nr 240, poz. 1429 i Nr 291, poz. 1707.

- 2) grzywny i kary pieniężne wymierzone przez organy administracji publicznej;
- 3) należności pieniężne, inne niż wymienione w pkt 1 i 2, jeżeli pozostają we właściwości rzeczowej organów administracji publicznej;
- 4) należności przypadające od jednostek budżetowych, wynikające z zastosowania wzajemnego potrącenia zobowiązań podatkowych z zobowiązaniami tych jednostek;
- 5) należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie innych ustaw;
- 6) wpłaty na rzecz funduszy celowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów;
- 7) należności pieniężne z tytułu składek do Funduszu Żeglugi Śródlądowej oraz składek specjalnych do Funduszu Rezerwowego;
- 8) należności pieniężne wynikające z tytułu:
 - a)⁴⁾ zwrotów, interwencji i innych środków będących częścią systemu całkowitego lub częściowego finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich, łącznie z sumami, które mają być pobrane w związku z tymi działaniami,
 - b) opłat i innych należności przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku Unii Europejskiej dla sektora cukru,
 - c) należności przywozowych,
 - d) należności wywozowych,
 - e) podatku od towarów i usług,
 - f)⁵⁾ podatku akcyzowego,
 - g) podatku od dochodu lub podatku od majątku,
 - h) podatku od składek ubezpieczeniowych,
 - i) odsetek, kar i grzywien administracyjnych, kosztów i innych należności związanych z należnościami, o których mowa w lit. a–h, z wyłączeniem wszelkich sankcji o charakterze karnym określonych w prawie państwa udzielającego pomocy;
- 9) należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- 10) obowiązki o charakterze niepieniężnym pozostające we właściwości organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego lub przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie przepisu szczególnego;
- 11) obowiązki z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wypłaty należnego wynagrodzenia za pracę, a także innego świadczenia przysługującego pracownikowi, nakładane w drodze decyzji organów Państwowej Inspekcji Pracy;
- 12)⁶⁾ obowiązki z zakresu ochrony danych osobowych, nakładane w drodze decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

§ 2. W zakresie nieuregulowanym odrębnymi przepisami, należności, o których mowa w § 1, podlegają zabezpieczeniu w trybie i na zasadach określonych w dziale IV.

§ 3. Poddanie obowiązku egzekucji administracyjnej nie przesądza o wyłączeniu sporu co do jego istnienia lub wysokości przed sądem powszechnym, jeżeli z charakteru obowiązku wynika, że do rozpoznania takiego sporu właściwy jest ten sąd.

Art. 3. § 1. Egzekucję administracyjną stosuje się do obowiązków określonych w art. 2, gdy wynikają one z decyzji lub postanowień właściwych organów, albo – w zakresie administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego – bezpośrednio z przepisu prawa, chyba że przepis szczególny zastrzega dla tych obowiązków tryb egzekucji sądowej.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 ustawy z dnia 22 września 2006 r. o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej (Dz. U. Nr 187, poz. 1381), która weszła w życie z dniem 16 października 2006 r.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 139 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11), która weszła w życie z dniem 1 marca 2009 r.

⁶⁾ Dodany przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 229, poz. 1497), która weszła w życie z dniem 7 marca 2011 r.

§ 1a.⁷⁾ Egzekucję administracyjną stosuje się również do należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 5, wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 44 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2012 r. poz. 657), zwanej dalej „ustawą o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa”, oraz na podstawie art. 16 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. Nr 39, poz. 308, z późn. zm.⁸⁾), zwanej dalej „ustawą o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym”.

§ 2. Egzekucję administracyjną stosuje się również do należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, wynikających z orzeczeń lub innych aktów prawnych wydanych przez obce państwa.

Art. 3a. § 1.⁹⁾ W zakresie zobowiązań powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 201 ust. 1 oraz art. 209 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307, z późn. zm.), podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, opłat paliwowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931 i 951), a także dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.¹⁰⁾), stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:

- 1) z deklaracji lub zeznania złożonego przez podatnika lub płatnika;
- 2) ze zgłoszenia celnego złożonego przez zobowiązanego;
- 3) z deklaracji rozliczeniowej złożonej przez płatnika składek na ubezpieczenie społeczne;
- 4) z informacji o opłacie paliwowej;
- 5) z informacji o dopłatach.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1, stosuje się egzekucję administracyjną, jeżeli:

- 1)¹¹⁾ w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej albo w informacji o opłacie paliwowej lub w informacji o dopłatach zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;
- 2) wierzyciel przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego przesłał zobowiązanemu upomnienie, o którym mowa w art. 15 § 1.

Art. 4. Do obowiązków, które wynikają z decyzji, postanowień lub innych orzeczeń niż określone w art. 3 i art. 3a, stosuje się egzekucję administracyjną tylko wówczas, gdy odrębne ustawy tak stanowią.

Art. 5. § 1. Uprawnionym do żądania wykonania w drodze egzekucji administracyjnej obowiązków określonych w art. 2 jest:

- 1) w odniesieniu do obowiązków wynikających z decyzji lub postanowień organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego – właściwy do orzekania organ I instancji, z zastrzeżeniem pkt 4;
- 2) dla obowiązków wynikających z orzeczeń sądów lub innych organów albo bezpośrednio z przepisów prawa – organ lub instytucja bezpośrednio zainteresowana w wykonaniu przez zobowiązanego obowiązku albo powołana do czuwania nad wykonaniem obowiązku, a w przypadku braku takiej jednostki lub jej bezczynności – podmiot, na którego rzecz wydane zostało orzeczenie lub którego interesy prawne zostały naruszone w wyniku niewykonania obowiązku;

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. Nr 39, poz. 308), która weszła w życie z dniem 13 marca 2009 r.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 3, poz. 12 oraz z 2011 r. Nr 38, poz. 196 i Nr 186, poz. 1101.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 92 pkt 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 134, poz. 779.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 92 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 9.

- 3)¹²⁾ dla obowiązków wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 44 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz art. 16 ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym – minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 4) w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydanych przez naczelnika urzędu celnego decyzji, postanowień lub mandatów karnych oraz z przyjętych przez naczelnika urzędu celnego zgłoszeń celnych, deklaracji albo informacji o opłacie paliwowej – właściwy dla tego naczelnika dyrektor izby celnej.

§ 2. Uprawnionym do żądania wykonania, w drodze egzekucji administracyjnej, obowiązków, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, jest również obce państwo. Prawa i obowiązki takiego państwa wykonuje organ wykonujący, chyba że ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 6. § 1. W razie uchylania się zobowiązanego od wykonania obowiązku wierzyciel powinien podjąć czynności zmierzające do zastosowania środków egzekucyjnych.

§ 1a. Na bezczynność wierzyciela w podejmowaniu czynności, o których mowa w § 1, służy skarga podmiotowi, którego interes prawny lub faktyczny został naruszony w wyniku niewykonania obowiązku oraz organowi zainteresowanemu wykonaniem obowiązku. Postanowienie w sprawie skargi wydaje organ wyższego stopnia. Na postanowienie oddalające skargę przysługuje zażalenie.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności, o których mowa w § 1, zapewniający terminowość i prawidłowość przesyłania do zobowiązanych upomnień, o których mowa w art. 15 § 1, a także terminowość i prawidłowość kierowania do organu egzekucyjnego wniosków egzekucyjnych i tytułów wykonawczych.

Art. 7. § 1. Organ egzekucyjny stosuje środki egzekucyjne przewidziane w ustawie.

§ 2. Organ egzekucyjny stosuje środki egzekucyjne, które prowadzą bezpośrednio do wykonania obowiązku, a spośród kilku takich środków – środki najmniej uciążliwe dla zobowiązanego.

§ 3. Stosowanie środka egzekucyjnego jest niedopuszczalne, gdy egzekwowany obowiązek o charakterze pieniężnym lub niepieniężnym został wykonany albo stał się bezprzedmiotowy.

Art. 8. § 1. Nie podlegają egzekucji administracyjnej:

- 1) przedmioty urządzenia domowego, pościel, bielizna i ubranie niezbędne dla zobowiązanego i będących na jego utrzymaniu członków rodziny, a także ubranie niezbędne do pełnienia służby lub wykonywania zawodu;
- 2) zapasy żywności i opału, niezbędne dla zobowiązanego i będących na jego utrzymaniu członków rodziny na okres 30 dni;
- 3) jedna krowa lub dwie kozy albo trzy owce, potrzebne do wyżywienia zobowiązanego i będących na jego utrzymaniu członków rodziny, wraz z zapasem paszy i ściółki do najbliższych zbiorów;
- 4) narzędzia i inne przedmioty niezbędne do pracy zarobkowej wykonywanej osobiście przez zobowiązanego, z wyłączeniem środka transportu, oraz surowce niezbędne do tej pracy na okres 7 dni;
- 5) przedmioty niezbędne do pełnienia służby przez zobowiązanego lub do wykonywania przez niego zawodu;
- 6) pieniądze w kwocie 760 zł;
- 7) wkłady oszczędnościowe złożone w bankach na zasadach i w wysokości określonej przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.¹³⁾);

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 21 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 40, poz. 226, Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853, Nr 182, poz. 1228 i Nr 257, poz. 1724, z 2011 r. Nr 72, poz. 388, Nr 126, poz. 715, Nr 131, poz. 763, Nr 134, poz. 779 i 781, Nr 165, poz. 984, Nr 199, poz. 1175, Nr 201, poz. 1181 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 855.

- 8) wkłady oszczędnościowe złożone w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych w wysokości określonej przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.¹⁴⁾);
- 9) dokumenty osobiste, po jednej obrączce zobowiązanego i jego współmałżonka, wykonanej z metali szlachetnych, ordeiry i odznaczenia oraz przedmioty niezbędne zobowiązanemu i członkom jego rodziny do nauki lub wykonywania praktyk religijnych, a także przedmioty codziennego użytku, które mogą być sprzedane znacznie poniżej ich wartości, a które dla zobowiązanego mają znaczną wartość użytkową;
- 10) kwoty otrzymane na pokrycie wydatków służbowych, w tym kosztów podróży i wyjazdów;
- 11) kwoty otrzymane jako stypendia;
- 12) (uchylony);¹⁵⁾
- 13) rzeczy niezbędne ze względu na ułomność fizyczną zobowiązanego lub członków jego rodziny;
- 14) kwoty otrzymane z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń majątkowych;
- 15)¹⁶⁾ środki pochodzące z dotacji przyznanej z budżetu państwa na określone cele i znajdujące się na wyodrębnionym rachunku bankowym prowadzonym dla obsługi bankowej dotacji oraz środki pochodzące z płatności w ramach programu finansowanego z udziałem środków europejskich otrzymanych w formie zaliczki;
- 16) rzeczy służące w kościołach i innych domach modlitwy do odprawiania nabożeństwa lub do wykonywania innych praktyk religijnych albo będące obiektami kultu religijnego, choćby były kosztownościami lub dziełami sztuki;
- 17)¹⁷⁾ środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 36 ust. 4a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 65, z późn. zm.¹⁸⁾).

§ 2. Za przedmioty niezbędne zobowiązanemu i członkom jego rodziny, w rozumieniu § 1 pkt 1, nie uważa się w szczególności:

- 1) mebli stylowych i stylizowanych;
- 2) telewizorów do odbioru programu w kolorze, chyba że zobowiązany wykaże, że od roku produkcji telewizora upłynęło więcej niż 5 lat;
- 3) stereofonicznych radioodbiorników;
- 4) urządzeń służących do nagrywania lub odtwarzania obrazu lub dźwięku;
- 5) komputerów i urządzeń peryferyjnych, chyba że są one niezbędne zobowiązanemu do pracy zarobkowej wykonywanej przez niego osobiście;
- 6) futer ze skór szlachetnych;
- 7) dywanów wełnianych i ze skór naturalnych;
- 8) porcelany, szkła ozdobnego i kryształów;
- 9) sztucców z metali szlachetnych;
- 10) dzieł sztuki.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 146, poz. 1546, z 2006 r. Nr 183, poz. 1354, z 2009 r. Nr 50, poz. 403 i Nr 127, poz. 1045 oraz z 2011 r. Nr 126, poz. 715, Nr 134, poz. 779 i Nr 199, poz. 1175.

¹⁵⁾ Przez art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 40, poz. 229), która weszła w życie z dniem 31 marca 2010 r.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 115, poz. 794), która weszła w życie z dniem 14 lipca 2007 r.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 97, poz. 799, z 2010 r. Nr 148, poz. 990, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2012 r. poz. 574.

Art. 8a. § 1. Jeżeli zobowiązanym jest rolnik prowadzący gospodarstwo rolne, egzekucji nie podlegają również:

- 1) jeden koń wraz z uprzężą, jedna krowa, dwie kozy, jeden tryk i dwie owce, jedna maciora oraz dziesięć sztuk drobiu;
- 2) jedna jałówka lub cieliczka w przypadku braku krowy;
- 3) zapasy paszy i ściółki dla inwentarza, o którym mowa w pkt 1 i 2, aż do najbliższych zbiorów;
- 4) jeden pług, jeden zespół bron, jeden kultywator, jeden kierat, jedna sieczkarnia, jeden wóz, jedno sanie robocze;
- 5) zboże lub inne ziemiopłody, niezbędne do najbliższych siewów lub najbliższego sadzenia w gospodarstwie rolnym zobowiązanego;
- 6) zwierzęta gospodarskie w drugiej połowie okresu ciąży i w okresie odchowu potomstwa oraz to potomstwo w okresie: źrebaki do 5 miesięcy, cielęta do 4 miesięcy, jagnięta do 3 miesięcy, prosięta do 2 miesięcy i koźleta do 5 miesięcy;
- 7) zakontraktowane zwierzęta rzeźne, jeżeli ich waga nie odpowiada warunkom handlowym albo termin dostawy nie upłynął lub nie upływa w miesiącu przeprowadzenia egzekucji;
- 8) jeden ciągnik na 25 ha powierzchni gruntów, nie mniej jednak niż jeden ciągnik na gospodarstwo rolne, wraz z urządzeniami towarzyszącymi niezbędnymi do uprawy, pielęgnacji, zbioru i transportu ziemiopłodów;
- 9) jeden silnik elektryczny;
- 10) podstawowe maszyny i narzędzia rolnicze w ilości niezbędnej do pracy w gospodarstwie rolnym zobowiązanego;
- 11) podstawowy sprzęt techniczny niezbędny do zakończenia cyklu danej technologii produkcji w gospodarstwie specjalistycznym zobowiązanego;
- 12) zapasy paliwa i części zamienne niezbędne do normalnej pracy ciągnika i maszyn rolniczych na okres do zakończenia cyklu produkcyjnego;
- 13) nawozy oraz środki ochrony roślin w ilości niezbędnej na dany rok gospodarczy dla gospodarstwa rolnego zobowiązanego;
- 14) stado użytkowe kur niosek w okresie pierwszych 6 miesięcy nośności;
- 15) stado podstawowe zwierząt futerkowych oraz zwierzęta futerkowe, co do których hodowca zawarł umowę kontraktacyjną na dostawę skór z tych zwierząt;
- 16) zapasy paszy i ściółki dla inwentarza, o którym mowa w pkt 6, 7, 14 i 15, aż do najbliższych zbiorów;
- 17) zapasy opału na okres 6 miesięcy;
- 18) zaliczki kontraktacyjne.

§ 2. Egzekucji nie podlega ponadto nadwyżka inwentarza żywego ponad ilości określone w § 1, jeżeli naczelnik urzędu skarbowego, po uzgodnieniu z wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta), uzna ją za niezbędną do prowadzenia tego gospodarstwa rolnego, a dłużnik zobowiąże się do spłacenia egzekwowanej należności w terminie lub w ratach określonych przez wierzyciela. W przypadku niedotrzymania przez zobowiązanego warunków spłaty należności podjęte zostaną dalsze czynności egzekucyjne.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2, egzekucji nie podlega także taka ilość paszy, jaka jest niezbędna do utrzymania inwentarza żywego objętego wyłączeniem.

§ 4. Wyłącza się spod egzekucji zajęte zwierzęta gospodarskie, wpisane do ksiąg zwierząt zarodowych albo uznane za rozplodniki odpowiednie do dalszej hodowli, jeżeli nie mogą być sprzedane osobie, która wykaże, że posiada gospodarstwo rolne, w którym istnieją warunki do dalszej hodowli.

§ 5. Wierzytelność pieniężna, przypadająca rolnikowi z tytułu umowy kontraktacji, może być zajęta egzekucyjnie do wysokości 25% należności za dostarczony towar bez uwzględnienia ewentualnych potrąconych pożyczek i zaliczek kontraktacyjnych.

§ 6. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio do świadczeń w naturze przypadających rolnikowi z tytułu umowy kontraktacyjnej.

Art. 9. § 1. Wynagrodzenie ze stosunku pracy podlega egzekucji w zakresie określonym w przepisach Kodeksu pracy.

§ 1.¹⁹⁾ Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zasiłków dla bezrobotnych, dodatków aktywizacyjnych, stypendiów oraz dodatków szkoleniowych, wypłacanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do należności członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i członków ich rodzin z tytułu pracy w spółdzielni oraz wszystkich świadczeń powtarzających się, których celem jest zapewnienie utrzymania.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się do wierzytelności członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych z tytułu udziału w dochodach spółdzielni przypadających im od wniesionych do spółdzielni wkładów.

§ 4. Dochody wymienione w § 1 i 2 oblicza się wraz ze wszystkimi dodatkami i wartością świadczeń w naturze, lecz po potrąceniu podatków należnych od tych dochodów.

Art. 10. § 1. Świadczenia pieniężne przewidziane w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym podlegają egzekucji w zakresie określonym w tych przepisach.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do emerytur i rent otrzymywanych z zagranicy, po przeliczeniu ich przez dłużnika zajętej wierzytelności na złote według kursu banku z dnia wpłacenia do organu egzekucyjnego zajętych kwot.

§ 3. Do egzekucji z rent przysługujących z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej i z rent zasądzonych przez sąd lub ustalonych umową za utratę zdolności do pracy albo za śmierć żywiciela lub wypłacanych z dobrowolnego ubezpieczenia rentowego oraz do egzekucji ze świadczeń pieniężnych, przysługujących z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, stosuje się przepisy o egzekucji ze świadczeń przewidzianych w przepisach *o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin*²⁰⁾.

§ 4.²¹⁾ Nie podlegają egzekucji świadczenia alimentacyjne, świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczenia rodzinne, dodatki rodzinne, pielęgnacyjne, porodowe, dla sierot zupełnych oraz świadczenia z pomocy społecznej.

Art. 11. (uchylony).

Art. 12. W przypadku gdy w wyniku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej administracyjny organ egzekucyjny prowadzi obie egzekucje, przepisy art. 8–10 stosuje się również do należności podlegających egzekucji sądowej, chyba że określone w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego ograniczenia egzekucji są mniejsze.

Art. 13. § 1. Organ egzekucyjny, na wniosek zobowiązanego i ze względu na ważny jego interes, może zwolnić z egzekucji określone składniki majątkowe zobowiązanego, jeżeli zobowiązany uzyskał na to zgodę wierzyciela.

§ 2. Na postanowienie w sprawie zwolnienia z egzekucji składników majątkowych zobowiązanego służy zażalenie zobowiązanemu i wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

Art. 14. § 1. Przeciwno osobom, które korzystają z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych i w zakresie przewidzianym przez ustawy, umowy lub powszechnie ustalone zwyczaje międzynarodowe nie podlegają orzecznictwu organów polskich, nie może być prowadzona egzekucja administracyjna, chyba że chodzi o sprawę, w której osoby te podlegają orzecznictwu polskich organów administracyjnych.

§ 2. Przeciwno osobom wymienionym w § 1, które podlegają orzecznictwu organów polskich w rezultacie zrzeczenia się ich przywileju lub immunitetu przez państwo wysyłające lub odpowiednią organizację międzynarodową, może być prowadzona egzekucja administracyjna tylko w przypadku wyraźnego zrzeczenia się przywileju lub immunitetu także w odniesieniu do egzekucji administracyjnej.

§ 3. Jednakże gdy w przypadkach określonych w § 2 prowadzenie egzekucji jest dozwolone, niedopuszczalna jest egzekucja z mienia przeznaczonego do użytku służbowego ani też stosowanie środków egzekucyjnych w stosunku do osoby zobowiązanego.

¹⁹⁾ Dodany przez art. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 176, poz. 1243), która weszła w życie z dniem 26 października 2007 r.

²⁰⁾ Obecnie: przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stosownie do art. 192 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

§ 4. W przypadku wątpliwości co do stosowania przepisów § 1–3 organ egzekucyjny zwraca się do ministra właściwego do spraw zagranicznych, który rozstrzyga w drodze postanowienia, czy zobowiązany korzysta z immunitetów i przywilejów, o których mowa w § 1.

Art. 15. § 1. Egzekucja administracyjna może być wszczęta, jeżeli wierzyciel, po upływie terminu do wykonania przez zobowiązanego obowiązku, przesłał mu pisemne upomnienie, zawierające wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego, chyba że przepisy szczególne inaczej stanowią. Postępowanie egzekucyjne może być wszczęte dopiero po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego upomnienia.

§ 2. Koszty upomnienia obciążają zobowiązanego i, z zastrzeżeniem § 3, są pobierane na rzecz wierzyciela. Obowiązek uiszczenia kosztów upomnienia przez zobowiązanego powstaje z chwilą doręczenia upomnienia. Koszty te podlegają ściąganiu w trybie określonym dla kosztów egzekucyjnych.

§ 3. Jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym, koszty upomnienia są pobierane na rzecz komórki organizacyjnej wierzyciela, do której zadań należy prowadzenie egzekucji.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kosztów upomnienia. Wysokość kosztów upomnienia nie może przekraczać czterokrotnej wysokości kosztów związanych z doręczeniem upomnienia jako przesyłki poleconej.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, należności pieniężne, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia. Określając należności, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia, minister kieruje się rodzajem należności oraz sposobem ich powstawania.

Art. 16. Zastosowanie środka egzekucyjnego w postępowaniu egzekucyjnym nie stoi na przeszkodzie wymierzeniu kary w postępowaniu karnym, w sprawach o wykroczenia lub dyscyplinarnym za niewykonanie obowiązku.

Art. 17. § 1. O ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, rozstrzygnięcie i zajmowane przez organ egzekucyjny lub wierzyciela stanowisko w sprawach dotyczących postępowania egzekucyjnego następuje w formie postanowienia. Na postanowienie to służy zażalenie, jeżeli niniejsza ustawa lub Kodeks postępowania administracyjnego tak stanowi. Zażalenie wnosi się do organu odwoławczego za pośrednictwem organu egzekucyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.

§ 1a. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zażeń na postanowienia, o których mowa w art. 34 § 2, wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

§ 2. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Organ egzekucyjny lub organ odwoławczy może jednak w uzasadnionych przypadkach wstrzymać postępowanie egzekucyjne do czasu rozpatrzenia zażalenia.

Art. 18. Jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, w postępowaniu egzekucyjnym mają odpowiednie zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 2

Organy egzekucyjne

Art. 19. § 1. Z zastrzeżeniem § 2–8, naczelnik urzędu skarbowego jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, do zabezpieczania takich należności w trybie i na zasadach określonych w dziale IV, a także do realizacji wniosków obcych państw o udzielenie pomocy w zakresie, o którym mowa w art. 66d § 1.

§ 2. Właściwy organ gminy o statusie miasta, wymienionej w odrębnych przepisach oraz gminy wchodzącej w skład powiatu warszawskiego²²⁾ jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, dla których ustalania lub określania i pobierania jest właściwy ten organ.

²²⁾ Od dnia pierwszych wyborów do Rady m.st. Warszawy i do rad dzielnic w m.st. Warszawie utworzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. Nr 41, poz. 361) – m.st. Warszawy, stosownie do art. 31 tej ustawy.

§ 3. Przewodniczący organu orzekającego w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w pierwszej instancji jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z wynagrodzenia za pracę ukaranego, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu kar pieniężnych i kosztów postępowania orzeczonych w tych sprawach.

§ 4. Dyrektor oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z wynagrodzenia za pracę, ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, z renty socjalnej, z wierzytelności pieniężnych oraz z rachunków bankowych, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i należności pochodnych od składek oraz nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub innych świadczeń wypłacanych przez ten oddział, które nie mogą być potrącone z bieżących świadczeń.

§ 5. Dyrektor izby celnej jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, do których poboru zobowiązane są organy celne na podstawie odrębnych przepisów.

§ 6. (uchylony).

§ 7.²³⁾ Dyrektor oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z wynagrodzenia za pracę albo ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich związanych z zajmowaniem przez żołnierzy lokali mieszkalnych znajdujących się w dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej.

§ 8. Organem egzekucyjnym w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych może być ponadto inny organ w zakresie określonym odrębnymi ustawami.

Art. 20. § 1. Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym jest:

- 1) wojewoda;
- 2) właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego w zakresie zadań własnych, zadań zleconych i zadań z zakresu administracji rządowej oraz obowiązków wynikających z decyzji i postanowień z zakresu administracji publicznej wydawanych przez samorządowe jednostki organizacyjne;
- 3) kierownik wojewódzkiej służby, inspekcji lub straży w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydawanych w imieniu własnym lub wojewody decyzji i postanowień;
- 4) kierownik powiatowej służby, inspekcji lub straży w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydawanych w zakresie swojej właściwości decyzji i postanowień.

§ 2.²⁴⁾ Ponadto w przypadkach określonych szczególnymi przepisami jako organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym działa każdy organ Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu lub Straży Granicznej, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, organ Państwowej Inspekcji Pracy wydający decyzję w pierwszej instancji, organ straży pożarnej kierujący akcją ratowniczą, a także inne organy powołane do ochrony spokoju, bezpieczeństwa, porządku, zdrowia publicznego lub mienia społecznego.

§ 3. Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym, wynikających z decyzji z zakresu administracji rządowej wydanych przez przedsiębiorstwa państwowe i inne państwowe jednostki organizacyjne, spółdzielnie, a także przez stowarzyszenia, organizacje zawodowe i samorządowe oraz inne organizacje społeczne jest wojewoda.

Art. 21. (uchylony).

Art. 22. § 1. Właściwość miejscową organu egzekucyjnego w egzekucji należności pieniężnych z nieruchomości ustala się według miejsca jej położenia. Jeżeli jednak nieruchomość położona jest na obszarze właściwości dwóch lub większej liczby organów – egzekucję prowadzi organ, na którego obszarze znajduje się większa część nieruchomości, a jeżeli nie można w powyższy sposób ustalić właściwości, egzekucję z nieruchomości prowadzi organ wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 2. Właściwość miejscową organu egzekucyjnego w egzekucji należności pieniężnych z praw majątkowych lub ruchomości ustala się według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 3.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 143), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2010 r.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

§ 3. Jeżeli znany przed wszczęciem egzekucji majątek zobowiązanego lub większa jego część nie znajduje się na terenie działania organu egzekucyjnego ustalonego zgodnie z § 2, właściwość miejscową ustala się według miejsca położenia składników tego majątku.

§ 4. Właściwość miejscową organu egzekucyjnego w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym ustala się według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego, a w braku zamieszkania lub siedziby w kraju – według miejsca jego pobytu, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Właściwość miejscową organu egzekucyjnego w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym ustala się:

- 1) w sprawach o odebranie rzeczy lub opróżnienie budynków i pomieszczeń – według miejsca wykonania obowiązku;
- 2) w sprawach dotyczących nieruchomości oraz obiektów budowlanych – według miejsca położenia tej nieruchomości lub obiektu budowlanego, z tym że jeżeli nieruchomość lub obiekt budowlany są położone na obszarze właściwości dwóch lub większej liczby organów – egzekucję prowadzi organ, na którego obszarze znajduje się większa część nieruchomości lub obiektu budowlanego, a jeżeli nie można w powyższy sposób ustalić właściwości, egzekucję z nieruchomości prowadzi organ wyznaczony przez organ, o którym mowa w art. 23 § 1;
- 3) w sprawach dotyczących wykonywanej działalności gospodarczej, jeżeli stałe miejsce wykonywania tej działalności znajduje się poza miejscem zamieszkania lub siedziby zobowiązanego – według stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 23. § 1. Nadzór nad egzekucją administracyjną sprawują organy wyższego stopnia w stosunku do organów właściwych do wykonywania tej egzekucji.

§ 2. W przypadku braku organu wyższego stopnia w stosunku do organów egzekucyjnych, o których mowa w art. 19, nadzór nad egzekucją należności pieniężnych sprawuje właściwy miejscowo dyrektor izby skarbowej, z zastrzeżeniem § 3.

§ 3. W stosunku do organów egzekucyjnych będących organami samorządu terytorialnego nadzór nad egzekucją należności pieniężnych sprawuje samorządowe kolegium odwoławcze.

§ 3a. W stosunku do dyrektora izby celnej nadzór nad egzekucją należności pieniężnych sprawuje dyrektor izby skarbowej, właściwej ze względu na siedzibę tego dyrektora izby celnej.

§ 4. Organy sprawujące nadzór są jednocześnie:

- 1) organami odwoławczymi dla postanowień wydanych przez nadzorowane organy egzekucyjne;
- 2) organami sprawującymi kontrolę przestrzegania w toku czynności egzekucyjnych przepisów ustawy przez wierzycieli i nadzorowane organy egzekucyjne.

§ 5. Dla postanowień wydanych w pierwszej instancji przez dyrektora izby skarbowej organem odwoławczym jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

§ 6. Organy sprawujące nadzór mogą, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, wstrzymać, na czas określony, czynności egzekucyjne lub postępowanie egzekucyjne prowadzone przez nadzorowany organ, z zastrzeżeniem § 7.

§ 7. Dyrektor izby skarbowej może wstrzymać czynności egzekucyjne lub postępowanie egzekucyjne dotyczące innych należności pieniężnych niż pozostających we właściwości urzędów skarbowych wyłącznie za zgodą wierzyciela.

§ 8. Na postanowienie w sprawie wstrzymania czynności egzekucyjnych lub postępowania egzekucyjnego służy zażalenie zobowiązanemu oraz wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

Art. 24. (uchylony).

Art. 25. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje zwierzchni nadzór i kontrolę przestrzegania w toku czynności egzekucyjnych przepisów ustawy przez wierzycieli i organy egzekucyjne w zakresie egzekucji należności pieniężnych.

§ 2. Właściwi ministrowie, centralne organy administracji rządowej oraz inne centralne organy administracji publicznej, a także organy sprawujące nadzór nad jednostkami samorządu terytorialnego, prowadzą kontrolę przestrzegania w toku czynności egzekucyjnych przepisów ustawy – przez wierzycieli i organy egzekucyjne w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym.

Rozdział 3

Zasady prowadzenia egzekucji

Art. 26. § 1. Organ egzekucyjny wszczyna egzekucję administracyjną na wniosek wierzyciela i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego, sporządzonego według ustalonego wzoru.

§ 2. Wzór, o którym mowa w § 1, określa w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw finansów publicznych. Wzór ten zawiera treść określoną w art. 27, a ponadto umożliwia elektroniczne przetwarzanie danych zawartych w tytule wykonawczym.

§ 3. Obowiązek wystawienia tytułu wykonawczego według wzoru, o którym mowa w § 1, spoczywa również na wierzycielu, którego należność pieniężna wynika z orzeczenia sądu zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, z tym że w tym przypadku nie wymaga się opatrzenia tytułu wykonawczego pieczęcią urzędową.

§ 4. Jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym, przystępuje z urzędu do egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego przez siebie wystawionego.

§ 5. Wszczęcie egzekucji administracyjnej następuje z chwilą:

- 1) doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego lub
- 2) doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub innego prawa majątkowego, jeżeli to doręczenie nastąpiło przed doręčeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego.

§ 6. W przypadku przekształcenia zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne zobowiązanemu doręcza się odpis tytułu wykonawczego.

Art. 26a. (uchylony).

Art. 27. § 1. Tytuł wykonawczy zawiera:

- 1) oznaczenie wierzyciela;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska lub firmy zobowiązanego i jego adresu, a także określenie zatrudniającego go pracodawcy i jego adresu, jeżeli wierzyciel posiada taką informację;
- 3) treść podlegającego egzekucji obowiązku, podstawę prawną tego obowiązku oraz stwierdzenie, że obowiązek jest wymagalny, a w przypadku egzekucji należności pieniężnej – także określenie jej wysokości, terminu, od którego nalicza się odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, oraz rodzaju i stawki tych odsetek;
- 4) wskazanie zabezpieczenia należności pieniężnej hipoteką przymusową albo przez ustanowienie zastawu skarbowego lub rejestrowego lub zastawu nieujawnionego w żadnym rejestrze, ze wskazaniem terminów powstania tych zabezpieczeń;
- 5) wskazanie podstawy prawnej pierwszeństwa zaspokojenia należności pieniężnej, jeżeli należność korzysta z tego prawa i prawo to nie wynika z zabezpieczenia należności pieniężnej;
- 6) wskazanie podstawy prawnej prowadzenia egzekucji administracyjnej;
- 7) datę wystawienia tytułu, podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego oraz odcisk pieczęci urzędowej wierzyciela;
- 8) pouczenie zobowiązanego o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie miejsca pobytu;
- 9) pouczenie zobowiązanego o przysługującym mu w terminie 7 dni prawie zgłoszenia do organu egzekucyjnego zarzutów w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego;
- 10) klauzulę organu egzekucyjnego o skierowaniu tytułu do egzekucji administracyjnej;
- 11) wskazanie środków egzekucyjnych stosowanych w egzekucji należności pieniężnych.

§ 2. Jeżeli tytuł wykonawczy dotyczy należności spółki nieposiadającej osobowości prawnej, w tytule wykonawczym podaje się również imiona i nazwiska oraz adresy wspólników.

§ 3. Do tytułu wykonawczego wierzyciel dołącza dowód doręczenia upomnienia, a jeżeli doręczenie upomnienia nie było wymagane, podaje w tytule wykonawczym podstawę prawną braku tego obowiązku.

Art. 27a. § 1. W tytule wykonawczym wykazuje się należności pieniężne po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej i kosztów egzekucyjnych.

§ 3. Zaokrąglenie następuje w ten sposób, że kwoty wynoszące:

- 1) mniej niż 5 groszy pomija się;
- 2) 5 i więcej groszy podwyższa się do pełnych dziesiątek groszy.

§ 4. Zaokrąglenie, o którym mowa w § 1 i 2, stosuje się w każdym przypadku częściowej realizacji egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie oraz kosztów egzekucyjnych.

§ 5. Różnice występujące w końcowym rozliczeniu kwot uzyskanych z egzekucji, wynikające z zaokrąglenia, traktuje się odpowiednio jako kwoty należne albo umorzone z mocy prawa.

Art. 27b. Wierzyciele, którzy na mocy odrębnych przepisów nie zostali upoważnieni do korzystania z pieczęci urzędowej, mogą jej używać do oznaczania tytułów wykonawczych oraz zarządzeń zabezpieczenia.

Art. 27c. Jeżeli egzekucja ma być prowadzona zarówno z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, jak i z ich majątków osobistych, tytuł wykonawczy wystawia się na oboje małżonków.

Art. 28. We wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej wierzyciel może wskazać środek egzekucyjny. Wierzyciel powinien wskazać środek egzekucyjny, gdy wniosek dotyczy egzekucji obowiązku o charakterze niepieniężnym.

Art. 28a. W przypadku przejścia obowiązku objętego tytułem wykonawczym na następcę prawnego zobowiązanego, postępowanie egzekucyjne jest kontynuowane, a dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy. Zastosowanie dalszych środków egzekucyjnych może jednak nastąpić po wystawieniu przez wierzyciela nowego tytułu wykonawczego i skierowaniu go do organu egzekucyjnego wraz z urzędowym dokumentem wykazującym przejście dochodzonego obowiązku na następcę prawnego.

Art. 29. § 1. Organ egzekucyjny bada z urzędu dopuszczalność egzekucji administracyjnej; organ ten nie jest natomiast uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

§ 2. Jeżeli obowiązek, którego dotyczy tytuł wykonawczy, nie podlega egzekucji administracyjnej lub tytuł wykonawczy nie spełnia wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2, organ egzekucyjny nie przystępuje do egzekucji, zwracając tytuł wierzycielowi. Na postanowienie organu egzekucyjnego o zwrocie tytułu wykonawczego przysługuje wierzycielowi, niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym, zażalenie.

§ 3. (uchylony).

Art. 30. Organ egzekucyjny w egzekucji obowiązku o charakterze niepieniężnym może zastosować inny środek egzekucyjny niż wskazany we wniosku, jeżeli jest mniej uciążliwy dla zobowiązanego, a prowadzi bezpośrednio do wykonania obowiązku. O powyższym organ egzekucyjny zawiadamia wierzyciela niebędącego jednocześnie organem egzekucyjnym.

Art. 31. § 1. Organ egzekucyjny może zlecić organowi rekwizycyjnemu wykonanie czynności egzekucyjnych w zakresie składników majątku zobowiązanego znajdujących się na terenie działania tego organu. Organ egzekucyjny zlecający wykonanie czynności egzekucyjnych sporządza odpis tytułu wykonawczego oznaczając cel, któremu ma służyć, i jego liczbę porządkową, a także określa kwotowo zakres zlecenia.

§ 1a. Organ rekwizycyjny wykonuje prawa i obowiązki organu egzekucyjnego w zakresie zleconych czynności egzekucyjnych.

§ 2. Egzekutor obowiązany jest przed rozpoczęciem czynności egzekucyjnych bez wezwania okazać zobowiązanemu zaświadczenie organu egzekucyjnego lub legitymację służbową, upoważniającą do czynności egzekucyjnych.

Art. 32. Organ egzekucyjny lub egzekutor, przystępując do czynności egzekucyjnych, doręcza zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony.

Art. 33. Podstawą zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej może być:

- 1) wykonanie lub umorzenie w całości albo w części obowiązku, przedawnienie, wygaśnięcie albo nieistnienie obowiązku;
- 2) odroczenie terminu wykonania obowiązku albo brak wymagalności obowiązku z innego powodu, rozłożenie na raty spłaty należności pieniężnej;
- 3) określenie egzekwowanego obowiązku niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z orzeczenia, o którym mowa w art. 3 i 4;
- 4) błąd co do osoby zobowiązanego;
- 5) niewykonalność obowiązku o charakterze niepieniężnym;
- 6) niedopuszczalność egzekucji administracyjnej lub zastosowanego środka egzekucyjnego;
- 7) brak uprzedniego doręczenia zobowiązanemu upomnienia, o którym mowa w art. 15 § 1;
- 8) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego;
- 9) prowadzenie egzekucji przez niewłaściwy organ egzekucyjny;
- 10) niespełnienie wymogów określonych w art. 27.

Art. 34. § 1. Zarzuty zgłoszone na podstawie art. 33 pkt 1–7, 9 i 10, a przy egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym – także na podstawie art. 33 pkt 8, organ egzekucyjny rozpatruje po uzyskaniu stanowiska wierzyciela w zakresie zgłoszonych zarzutów, z tym że w zakresie zarzutów, o których mowa w art. 33 pkt 1–5, wypowiedź wierzyciela jest dla organu egzekucyjnego wiążąca.

§ 1a. Jeżeli zarzut zobowiązanego jest lub był przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym lub sądowym albo zobowiązany kwestionuje w całości lub w części wymagalność należności pieniężnej z uwagi na jej wysokość ustaloną lub określoną w orzeczeniu, od którego przysługują środki zaskarżenia, wierzyciel wydaje postanowienie o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu.

§ 2. Na postanowienie w sprawie stanowiska wierzyciela przysługuje zażalenie.

§ 3. Jeżeli wierzyciel nie wyraził stanowiska w terminie 14 dni od dnia powiadomienia go przez organ egzekucyjny o wniesionych zarzutach, organ egzekucyjny wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego do czasu wydania postanowienia, o którym mowa w § 4.

§ 4. Organ egzekucyjny, po otrzymaniu ostatecznego postanowienia w sprawie stanowiska wierzyciela lub postanowienia o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu, wydaje postanowienie w sprawie zgłoszonych zarzutów, a jeżeli zarzuty są uzasadnione – o umorzeniu postępowania egzekucyjnego albo o zastosowaniu mniej uciążliwego środka egzekucyjnego.

§ 5. Na postanowienie w sprawie zgłoszonych zarzutów służy zobowiązanemu oraz wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym zażalenie. Zażalenie na postanowienie w sprawie zarzutów podlega rozpatrzeniu w terminie 14 dni od dnia doręczenia organowi odwoławczemu.

Art. 35. § 1. Wniesienie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego nie wstrzymuje tego postępowania. Organ egzekucyjny może jednak w uzasadnionych przypadkach wstrzymać postępowanie egzekucyjne lub niektóre czynności egzekucyjne do czasu rozpatrzenia zarzutu.

§ 2. Organ nadzoru w uzasadnionych przypadkach może wstrzymać czynności egzekucyjne do czasu rozpatrzenia zażalenia.

Art. 35a. Jeżeli ze względu na rodzaj egzekwowanej należności dopuszczalne jest kwestionowanie istnienia lub wysokości tej należności w drodze powództwa, a zobowiązany wniesie takie powództwo do sądu, wierzyciel po otrzymaniu powództwa zawiadamia o tym organ egzekucyjny, żądając wstrzymania postępowania egzekucyjnego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd.

Art. 36. § 1. W zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji organ egzekucyjny może żądać od uczestników postępowania informacji i wyjaśnień, jak również zwracać się o udzielenie informacji do organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych im podległych lub podporządkowanych, a także innych podmiotów.

§ 1a. Informacje i wyjaśnienia, o których mowa w § 1, udzielane są nieodpłatnie przez uczestników postępowania egzekucyjnego oraz organy administracji publicznej i jednostki im podległe lub przez nie nadzorowane.

§ 1b. Udostępnianie informacji przez organy i jednostki, o których mowa w § 1a, oraz dłużników zajętej wierzytelności nie narusza obowiązku zachowania przez nich tajemnicy określonej w odrębnych przepisach.

§ 2. Od wykonania żądania określonego w § 1 można uchylić się w takim zakresie, w jakim według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego można odmówić zeznań w charakterze świadka albo odpowiedzi na zadane pytanie.

§ 3. Zobowiązany, przeciwko któremu wszczęto postępowanie egzekucyjne, jest obowiązany do powiadomienia, w terminie 7 dni, organu egzekucyjnego o każdej zmianie miejsca swego pobytu, trwającej dłużej niż jeden miesiąc. O obowiązku tym oraz o skutkach jego zaniechania poucza się zobowiązanego przy doręczaniu mu tytułu wykonawczego.

Art. 37. (uchylony).

Art. 37a. (uchylony).

Art. 38. § 1. Kto, nie będąc zobowiązanym, rości sobie prawa do rzeczy lub prawa majątkowego, z którego prowadzi się egzekucję administracyjną, może wystąpić do organu egzekucyjnego – w terminie czternastu dni od dnia uzyskania wiadomości o czynności egzekucyjnej skierowanej do tej rzeczy lub tego prawa – z żądaniem ich wyłączenia spod egzekucji, przedstawiając lub powołując dowody na poparcie swego żądania.

§ 2. Organ egzekucyjny rozpoznaje żądanie i wyda postanowienie w sprawie wyłączenia w terminie czternastu dni od dnia złożenia żądania. Termin ten może być przedłużony o dalsze czternaście dni, gdy zbadanie dowodów w tym terminie nie było możliwe.

§ 3. Do czasu wydania postanowienia w sprawie wyłączenia organ egzekucyjny zaniecha dalszych czynności egzekucyjnych w stosunku do rzeczy lub prawa majątkowego, których wyłączenia żądano; jednakże dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy.

§ 4. Przepisy § 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku zgłoszenia roszczeń do rzeczy lub praw majątkowych zajętych w celu zabezpieczenia.

Art. 39. Jeżeli w egzekucji obowiązku o charakterze niepieniężnym rzecz lub prawo majątkowe, których wyłączenia spod egzekucji żądano, zostały również objęte środkiem egzekucyjnym wskazanym przez wierzyciela, organ egzekucyjny doręcza mu postanowienie o wyłączeniu. Na to postanowienie przysługuje wierzycielowi zażalenie. Do czasu rozstrzygnięcia zażalenia dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy.

Art. 40. § 1. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie odmowy wyłączenia spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego przysługuje zażalenie osobie, o której mowa w art. 38 § 1.

§ 2. Na ostateczne postanowienie w sprawie odmowy wyłączenia rzeczy lub prawa majątkowego nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Osobie, której żądanie wyłączenia rzeczy lub prawa nie zostało uwzględnione, przysługuje natomiast prawo żądania zwolnienia ich od zabezpieczenia lub egzekucji administracyjnej w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Osoba ta odpis pozwu o zwolnienie kieruje równocześnie do organu egzekucyjnego.

Art. 41. § 1. Do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia żądania w sprawie wyłączenia spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego i w okresie 14 dni po tym rozstrzygnięciu oraz w okresie od dnia skierowania do organu egzekucyjnego pozwu, o którym mowa w art. 40 § 2, do dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu w sprawie wyłączenia spod egzekucji objęte żądaniem wyłączenia rzeczy nie mogą być sprzedane, a prawa majątkowe wykonywane.

§ 2. Jeżeli rzecz objęta żądaniem wyłączenia ulega szybkiemu zepsuciu, może ona być sprzedana w trybie przewidzianym dla sprzedaży ruchomości w przepisach o egzekucji należności pieniężnych przed rozstrzygnięciem żądania wyłączenia, a osiągniętą ze sprzedaży kwotę składa się do depozytu organu egzekucyjnego. W przypadku nieuwzględnienia żądania wyłączenia egzekucję prowadzi się do kwoty złożonej do depozytu.

Art. 42. W postępowaniu dotyczącym egzekucji należności pieniężnej osoba, która żąda wyłączenia rzeczy lub prawa majątkowego, może wpłacić do depozytu organu egzekucyjnego kwotę, na jaką zostały one oszacowane, albo kwotę równą należności pieniężnej łącznie z kosztami egzekucyjnymi. Organ egzekucyjny uchyli wówczas czynności egzekucyjne odnośnie do rzeczy lub prawa, których żądanie wyłączenia dotyczy, co nie wpływa na dalszy tok postępowania o wyłączenie. W razie uwzględnienia żądania wyłączenia, kwota złożona do depozytu podlega zwrotowi. Jeżeli żądanie wyłączenia nie zostanie uwzględnione, egzekucję prowadzi się do kwoty złożonej do depozytu.

Art. 43. Jeżeli w postępowaniu dotyczącym egzekucji należności pieniężnej zostało zgłoszone, zgodnie z art. 38 § 1, żądanie wyłączenia spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego z tej przyczyny, że znajduje się we władaniu innej osoby na podstawie umowy zastawu lub prawa użytkowania ustanowionego w wyniku umowy o dożywocie, a żądanie to nie zostało uwzględnione, wierzytelność zabezpieczona zastawem oraz wartość prawa użytkowania podlega zaspokojeniu z kwoty uzyskanej z egzekucji, z uwzględnieniem prawa pierwszeństwa zaspokojenia przysługującego z mocy ustawy należności pieniężnych.

Art. 44. Żądanie wyłączenia spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego nie może być zgłoszone, jeżeli z rzeczy lub prawa przeprowadzona została egzekucja przez sprzedaż rzeczy lub wykonanie prawa majątkowego.

Art. 45. § 1. Organ egzekucyjny i egzekutor są obowiązani odstąpić od czynności egzekucyjnych, jeśli zobowiązany okazał dowody stwierdzające wykonanie, umorzenie, wygaśnięcie lub nieistnienie obowiązku, odroczenie terminu wykonania obowiązku, rozłożenie na raty spłaty należności pieniężnych, albo gdy zachodzi błąd co do osoby zobowiązanego. Organ egzekucyjny zawiadamia wierzyciela o odstąpieniu od czynności egzekucyjnych.

§ 2. Organ egzekucyjny i egzekutor są obowiązani odstąpić od egzekucji ze składnika majątkowego zobowiązanego, jeżeli okazał on dowody stwierdzające częściowe wykonanie obowiązku lub umorzenie należności pieniężnej, a wartość zajętego składnika majątkowego znacznie przekracza kwotę ostatecznie dochodzonej należności i zobowiązany posiada inne składniki majątkowe, z których egzekucja może być prowadzona.

§ 3. Organ egzekucyjny zawiadamia wierzyciela o odstąpieniu od czynności egzekucyjnych i na jego żądanie wydaje postanowienie w sprawie odstąpienia od czynności egzekucyjnych. Na postanowienie to przysługuje zażalenie wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

Art. 46. § 1. Organ egzekucyjny i egzekutor może w razie potrzeby wezwać, w pilnych przypadkach także ustnie, pomocy organu Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencji Wywiadu, jeżeli natrafił na opór, który uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie egzekucji, albo jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że na taki opór natrafi. Jeżeli opór stawia żołnierz w czynnej służbie wojskowej, należy wezwać pomocy właściwego organu wojskowego, chyba że zwłoka grozi udaremnieniem egzekucji, a na miejscu nie ma organu wojskowego.

§ 2. Organy wymienione w § 1 nie mogą odmówić udzielenia egzekutorowi pomocy.

§ 3. Sposób udzielania pomocy organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych, przypadki, w których wymagana jest pomoc organów, sposób postępowania, tryb występowania o udzielenie pomocy, sposób jej realizacji, a także sposób dokumentowania wykonywanych czynności i rozliczania ich kosztów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) Minister Obrony Narodowej – w przypadku udzielania pomocy przez Żandarmerię Wojskową lub wojskowe organy porządkowe;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w przypadku udzielania pomocy przez Policję lub Straż Graniczną;
- 3) Prezes Rady Ministrów – w przypadku udzielania pomocy przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencję Wywiadu.

Art. 47. § 1. Jeżeli cel egzekucji prowadzonej w sprawie należności pieniężnej lub wydania rzeczy tego wymaga, organ egzekucyjny zarządzi otwarcie środków transportu zobowiązanego, lokali i innych pomieszczeń zajmowanych przez zobowiązanego oraz schowków w tych środkach, lokalach i pomieszczeniach.

§ 2. Przeszukania rzeczy, środków transportu, lokali i innych pomieszczeń oraz schowków dokonuje komisja powołana przez organ egzekucyjny. Z dokonanych czynności spisuje się protokół. Zakończeniem czynności jest zabezpieczenie przeszukiwanego środka transportu, pomieszczenia lub lokalu. Protokół z dokonanych czynności przekazuje się niezwłocznie zobowiązanemu.

§ 3. Zarządzenie, o którym mowa w § 1, doręcza się zobowiązanemu.

Art. 48. § 1. Egzekutor może przeszukać odzież na osobie zobowiązanego oraz teczki, walizy i tym podobne przedmioty, które zobowiązany ma przy sobie, jeżeli egzekucja dotyczy należności pieniężnej lub wydania rzeczy.

§ 2. Przeszukanie odzieży na osobie zobowiązanego oraz jego teczek, waliz i tym podobnych przedmiotów poza mieszkaniem, przedsiębiorstwem, zakładem lub gospodarstwem zobowiązanego może nastąpić tylko na podstawie pisemnego polecenia organu egzekucyjnego. Egzekutor obowiązany jest okazać polecenie organu egzekucyjnego zobowiązanemu przed przystąpieniem do czynności egzekucyjnych.

§ 3. Jeżeli w czasie dokonywania czynności egzekucyjnych, o których mowa w § 1 i 2, egzekutor zauważy, że zobowiązany oddał poszukiwane przedmioty swemu domownikowi lub innej osobie do ukrycia, egzekutor może przeszukać odzież tej osoby oraz jej teczkę, walizy i tym podobne przedmioty, jakie ona ma przy sobie.

§ 4. Przeszukanie odzieży powinno być dokonane tylko przez osobę tej samej płci co osoba przeszukiwana.

§ 5.²⁵⁾ Przeszukania odzieży na żołnierzu w czynnej służbie wojskowej albo funkcjonariuszu Policji, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Straży Granicznej przeprowadza w obecności egzekutora odpowiednio żołnierz Żandarmerii Wojskowej lub wojskowego organu porządkowego albo osoba wyznaczona przez przełożonego funkcjonariusza.

Art. 49. § 1. Podczas przeszukania ma prawo być obecny zobowiązany.

§ 2. Jeżeli zobowiązany lub inna obecna przy przeszukaniu osoba zachowuje się niewłaściwie lub przeszkadza w dokonywaniu czynności egzekucyjnych, egzekutor może upomnieć, a po bezskutecznym upomnieniu wydaląc z miejsca dokonywania czynności egzekucyjnych tę osobę.

Art. 49a. Przeszukanie rzeczy dokonywane jest zgodnie z celem tej czynności, z zachowaniem umiaru i poszanowania godności osób, których ta czynność dotyczy, oraz bez wyrządzania niepotrzebnych szkód i dolegliwości.

Art. 49b. § 1. Jeżeli podczas przeszukania egzekutor natrafi na dokument opatrzony klauzulą tajności, egzekutor odstępuje od jego egzekucji.

§ 2. Rzeczy, których posiadanie jest zabronione, przekazuje się właściwemu urzędowi lub instytucji.

Art. 50. § 1. W lokalach i innych pomieszczeniach organów państwowych oraz na terenach kolejowych i lotnisk można dokonywać czynności egzekucyjnych tylko po uprzednim zawiadomieniu tych organów państwowych lub zarządców (komendantów) tych obiektów. Przepis ten nie dotyczy przypadków, gdy z mocy szczególnych przepisów organy egzekucyjne właściwe są do działania na terenach kolejowych oraz lotnisk.

§ 2.²⁶⁾ W obrębie budynków wojskowych i zajmowanych przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne lub Straż Graniczną oraz na okrętach wojennych można dokonywać czynności egzekucyjnych tylko po uprzednim zawiadomieniu odpowiednio właściwego komendanta lub kierownika jednostki i w asyście wyznaczonego organu wojskowego lub organu Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Straży Granicznej.

§ 3. Sposób asystowania przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych, uwzględniając w szczególności przypadki i miejsca, w których wymagana jest asysta organów, sposób postępowania przy wykonywaniu asysty, tryb powiadamiania właściwych organów, wymagane dokumenty, sposób dokumentowania wykonywanych czynności i rozliczania ich kosztów, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1)²⁷⁾ Minister Obrony Narodowej – w przypadku wykonywania asysty przez Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową lub wojskowe organy porządkowe;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w przypadku wykonywania asysty przez Policję lub Straż Graniczną;
- 3)²⁸⁾ Prezes Rady Ministrów – w przypadku wykonywania asysty przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu lub Centralne Biuro Antykorupcyjne.

§ 4. Przeszukania rzeczy osoby obowiązanej do zachowania tajemnicy zawodowej dokonuje się w obecności przedstawiciela organizacji zawodowej, do której osoba ta przynależy.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 711), który wszedł w życie z dniem 1 października 2006 r.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 143 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708), która weszła w życie z dniem 24 lipca 2006 r.

Art. 51. § 1. Na wniosek zobowiązanego, a także gdy egzekutor uzna to za konieczne, może być przywołany świadek do obecności przy czynnościach egzekucyjnych.

§ 2. Egzekutor przywołuje co najmniej dwóch świadków, jeżeli zobowiązany nie może być obecny przy czynnościach egzekucyjnych na skutek wydalenia z miejsca dokonywania czynności egzekucyjnych lub z innych przyczyn, chyba że zachodzi obawa, iż wskutek upływu czasu potrzebnego na przywołanie świadków egzekucja będzie udaremniona.

§ 3. Świadcami mogą być także pełnoletni członkowie rodziny i domownicy zobowiązanego.

§ 4. Świadcowie nie otrzymują wynagrodzenia.

Art. 52. § 1. Jeśli cel egzekucji tego wymaga, organ egzekucyjny zezwoli pisemnie egzekutorowi na dokonanie czynności egzekucyjnej w dni wolne od pracy lub w porze nocnej pomiędzy godziną 21 a godziną 7. Egzekutor jest obowiązany okazać zezwolenie organu egzekucyjnego zobowiązanemu przed przystąpieniem do czynności egzekucyjnych.

§ 2. Czynności egzekucyjne mogą być dokonywane w porze nocnej tylko w obecności świadka.

Art. 53. § 1. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, egzekutor sporządza protokół z czynności egzekucyjnych, który zawiera:

- 1) oznaczenie miejsca, czasu i rodzaju czynności;
- 2) imiona i nazwiska osób uczestniczących w czynności;
- 3) sprawozdanie z przebiegu czynności;
- 4) zgłoszone przez obecnych wnioski i oświadczenia;
- 5) podpisy obecnych lub wzmiankę o przyczynie braku podpisów;
- 6) podpis egzekutora.

§ 2. Odpis protokołu, o którym mowa w § 1, doręcza się niezwłocznie zobowiązanemu.

Art. 54. § 1. Zobowiązanemu przysługuje skarga na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego lub egzekutora oraz skarga na przewlekłość postępowania egzekucyjnego.

§ 2. Na przewlekłość postępowania egzekucyjnego skarga przysługuje również wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym, a także podmiotowi, którego interes prawny lub faktyczny został naruszony w wyniku niewykonania obowiązku oraz organowi zainteresowanemu w wykonaniu obowiązku.

§ 3. Skargę na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego lub egzekutora oraz na przewlekłość postępowania egzekucyjnego wnosi się za pośrednictwem organu egzekucyjnego.

§ 4. Skargę na czynności egzekucyjne, o których mowa w § 3, wnosi się w terminie 14 dni od dnia dokonania zakwestionowanej czynności egzekucyjnej, o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

§ 5. W sprawie skargi, o której mowa w § 1 i 2, postanowienie wydaje organ nadzoru. Na postanowienie o oddaleniu skargi przysługuje zażalenie.

§ 6. Wniesienie skargi, o której mowa w § 1, nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Organ egzekucyjny lub organ nadzoru może jednak, w drodze postanowienia, wstrzymać w uzasadnionych przypadkach prowadzenie postępowania egzekucyjnego.

Art. 55. (uchylony).

Art. 55a. Jeżeli egzekucja prowadzona wobec podmiotu wpisanego w Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczy należności podatkowych albo należności pieniężnych, do poboru których są zobowiązane odpowiednio organy celne albo Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a nie zostały one uregulowane w terminie 60 dni od daty wszczęcia egzekucji, organ egzekucyjny składa wniosek o wpisanie do Krajowego Rejestru Sądowego daty wszczęcia egzekucji tych należności, wysokości pozostałych do wyegzekwowania kwot oraz daty i sposobu zakończenia egzekucji.

Rozdział 4

Zawieszenie i umorzenie postępowania egzekucyjnego

Art. 56. § 1. Postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu:

- 1) w razie wstrzymania wykonania, odroczenia terminu wykonania obowiązku albo rozłożenia na raty spłat należności pieniężnej;
- 2) w razie śmierci zobowiązanego, jeżeli obowiązek nie jest ściśle związany z osobą zmarłego;
- 3) w razie utraty przez zobowiązanego zdolności do czynności prawnych i braku jego przedstawiciela ustawowego;
- 4) na żądanie wierzyciela;
- 5) w innych przypadkach przewidzianych w ustawach.

§ 2. Zawieszenie postępowania egzekucyjnego, dotyczącego obowiązku o charakterze niepieniężnym, z przyczyny określonej w § 1 pkt 2 i 3 może nastąpić tylko w przypadkach, gdy nie zagraża to interesowi społecznemu.

§ 3. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

§ 4. Na postanowienie organu egzekucyjnego o zawieszeniu postępowania lub o odmowie zawieszenia tego postępowania służy zażalenie.

Art. 57. § 1. Organ egzekucyjny podejmie zawieszony postępowanie egzekucyjne po ustaniu przyczyny zawieszenia.

§ 1a. W przypadku zawieszenia postępowania egzekucyjnego w związku z rozłożeniem na raty spłat należności pieniężnej, organ egzekucyjny podejmuje zawieszony postępowanie w zakresie wskazanym przez wierzyciela.

§ 2.²⁹⁾ W razie zawieszenia postępowania z przyczyny określonej w art. 56 § 1 pkt 2 – organ egzekucyjny podejmie zawieszony postępowanie, gdy organ ten zostanie zawiadomiony przez wierzyciela o ustaleniu według przepisów prawa cywilnego spadkobierców zmarłego zobowiązanego, na których przeszedł egzekwowany obowiązek, lub osób, na których rzecz zostały uczynione zapisy windykacyjne. Wierzyciel może również, nie czekając na sądowe stwierdzenie nabycia spadku lub przedmiotu zapisu windykacyjnego albo sporządzenie aktu poświadczenia dziedziczenia, wskazać osobę, którą uważa za spadkobiercę zmarłego zobowiązanego, lub osobę, na której rzecz został uczyniony zapis windykacyjny, odpowiedzialną za egzekwowany obowiązek. Jednakże organ egzekucyjny obowiązany jest zastosować się do postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, postanowienia częściowego stwierdzającego nabycie przedmiotu zapisu windykacyjnego lub zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia, jeżeli postanowienie to lub wypis zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia zostaną mu złożone przed zakończeniem postępowania egzekucyjnego.

§ 3.²⁹⁾ Jeżeli szczególne przepisy przewidują wydanie przez wierzyciela decyzji o odpowiedzialności za zmarłego zobowiązanego innej osoby, jako spadkobiercy lub zapisobiercy, organ egzekucyjny może podjąć postępowanie egzekucyjne, zawieszony z przyczyny określonej w art. 56 § 1 pkt 2, po wydaniu takiej decyzji.

Art. 58. § 1. W przypadku zawieszenia postępowania egzekucyjnego pozostają w mocy dokonane czynności egzekucyjne, z tym że w okresie zawieszenia z przyczyn określonych w art. 56 § 1 pkt 1 i 4 mogą być dokonywane, za zgodą organu egzekucyjnego, wypłaty z rachunków bankowych zobowiązanego po przedstawieniu przez niego dokumentów świadczących o konieczności poniesienia danych wydatków.

§ 2. Organ egzekucyjny może jednak uchylić dokonane czynności egzekucyjne, jeżeli to jest uzasadnione ważnym interesem zobowiązanego, interes wierzyciela nie stoi temu na przeszkodzie, a osoby trzecie na skutek tych czynności nie nabyły praw. Uchylenie dokonanych czynności nie powoduje umorzenia należnych za nie kosztów egzekucyjnych.

§ 3. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie uchylenia czynności egzekucyjnych przysługuje zażalenie zobowiązanemu oraz wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

Art. 59. § 1. Postępowanie egzekucyjne umarza się:

- 1) jeżeli obowiązek został wykonany przed wszczęciem postępowania;
- 2) jeżeli obowiązek nie jest wymagalny, został umorzony lub wygasł z innego powodu albo jeżeli obowiązek nie istniał;

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 85, poz. 458), która weszła w życie z dniem 23 października 2011 r.

- 3) jeżeli egzekwowany obowiązek został określony niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z decyzji organu administracyjnego, orzeczenia sądowego albo bezpośrednio z przepisu prawa;
- 4) gdy zachodzi błąd co do osoby zobowiązanego lub gdy egzekucja nie może być prowadzona ze względu na osobę zobowiązanego;
- 5) jeżeli obowiązek o charakterze niepieniężnym okazał się niewykonalny;
- 6) w przypadku śmierci zobowiązanego, gdy obowiązek jest ściśle związany z osobą zmarłego;
- 7) jeżeli egzekucja administracyjna lub zastosowany środek egzekucyjny są niedopuszczalne albo zobowiązanemu nie doręczono upomnienia, mimo iż obowiązek taki ciążył na wierzycielu;
- 8) jeżeli postępowanie egzekucyjne zawieszono na żądanie wierzyciela nie zostało podjęte przed upływem 12 miesięcy od dnia zgłoszenia tego żądania;
- 9) na żądanie wierzyciela;
- 10) w innych przypadkach przewidzianych w ustawach.

§ 2. Postępowanie egzekucyjne może być umorzone w przypadku stwierdzenia, że w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym należności pieniężnej nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne.

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1 i 2, organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego, chyba że umorzenie postępowania egzekucyjnego następuje na podstawie art. 34 § 4.

§ 4. Postanowienie, o którym mowa w § 3, wydaje się na żądanie zobowiązanego lub wierzyciela albo z urzędu.

§ 5. Na postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego przysługuje zażalenie zobowiązanemu oraz wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

Art. 60. § 1. Umorzenie postępowania egzekucyjnego z przyczyny, o której mowa w art. 59 § 1 pkt 1–8 i 10, powoduje uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Pozostają jednak w mocy prawa osób trzecich nabyte na skutek tych czynności.

§ 2. Organ egzekucyjny wydaje w razie potrzeby postanowienie dotyczące uchylenia dokonanych czynności egzekucyjnych wskutek umorzenia postępowania egzekucyjnego.

§ 3. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie uchylenia dokonanych czynności egzekucyjnych lub odmowy uchylenia tych czynności służy zażalenie.

Art. 61. W razie umorzenia postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w art. 59 § 2 wszczęcie ponownej egzekucji może nastąpić wówczas, gdy zostanie ujawniony majątek lub źródła dochodu zobowiązanego przewyższające kwotę wydatków egzekucyjnych.

Rozdział 5

Zbieg egzekucji

Art. 62. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej do tej samej nieruchomości, rzeczy albo prawa majątkowego lub niemajątkowego, organ egzekucyjny wstrzymuje czynności egzekucyjne na wniosek wierzyciela, zobowiązanego lub z urzędu i przekazuje akta egzekucji administracyjnej sądowi rejonowemu zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 63. § 1. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, prowadzonej przez organy egzekucyjne, o których mowa w art. 19, łączne prowadzenie egzekucji przejmuje naczelnik urzędu skarbowego, który pierwszy zastosował środek egzekucyjny, a jeżeli naczelnik urzędu skarbowego nie dokonał takiej czynności lub nie dokonał jej jako pierwszy – łączne prowadzenie egzekucji przejmuje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby lub miejsca zamieszkania zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Jeżeli środek egzekucyjny zastosował naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca położenia majątku zobowiązanego, łączne prowadzenie egzekucji przejmuje ten organ.

§ 3. W przypadku wystąpienia dalszych zbiegów egzekucji łączne prowadzenie egzekucji przejmuje naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie egzekucji zgodnie z § 1 lub 2.

Rozdział 6

Koszty egzekucyjne

Art. 64. § 1. Organ egzekucyjny, z zastrzeżeniem § 2, w egzekucji należności pieniężnych pobiera za dokonane czynności egzekucyjne opłaty w następującej wysokości, z zastrzeżeniem art. 64d:

- 1) za pobranie pieniędzy na miejscu u zobowiązanego – 5% kwoty pobranej należności, nie mniej jednak niż 2 zł 50 gr;
- 2) za zajęcie świadczeń z ubezpieczenia społecznego – 4% kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 1 zł 40 gr;
- 3) za zajęcie wynagrodzenia za pracę – 4% egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 2 zł 50 gr;
- 4) za zajęcie innych niż wymienione w pkt 2 i 3 wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych – 5% kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 4 zł 20 gr;
- 5) za zajęcie ruchomości – 6% kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 6 zł 80 gr;
- 6) za zajęcie nieruchomości – 8% kwoty egzekwowanej należności, nie więcej jednak niż 34 200 zł;
- 7) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego – 5% kwoty wartości szacunkowej tych ruchomości, nie mniej jednak niż 6 zł 80 gr;
- 8) za odebranie pomieszczeń w zajętej nieruchomości – w wysokości i na zasadach określonych w art. 64a § 1 pkt 6;
- 9) za ogłoszenie sprzedaży zajętych ruchomości w drodze licytacji lub przetargu ofert lub za czynności przygotowawcze do sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób – 6 zł 80 gr;
- 10) za ogłoszenie sprzedaży zajętej nieruchomości – 10 zł;
- 11) za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób – 5% kwoty uzyskanej ze sprzedaży, nie mniej jednak niż 6 zł 80 gr;
- 12) za spisanie protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji z zajętych ruchomości lub praw majątkowych przez ich usunięcie, zbycie lub uszkodzenie – 10% wartości szacunkowej tych ruchomości, nie mniej jednak niż 13 zł 50 gr;
- 13)³⁰⁾ za wezwanie pomocy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej lub wojskowych organów porządkowych – 13 zł 50 gr;
- 14) za spisanie na miejscu u zobowiązanego protokołu o stanie majątkowym zobowiązanego – 10% kwoty egzekwowanej należności, nie więcej jednak niż 3 zł.

§ 2. Organ egzekucyjny pobiera opłaty za czynności egzekucyjne, jeżeli nie później niż po upływie 14 dni od dnia dokonania pierwszego zajęcia nieruchomości, rzeczy lub prawa majątkowego nadał w placówce pocztowej za pokwitowaniem lub doręczył zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego lub zawiadomienie o zajęciu wierzytelności lub innego prawa majątkowego.

§ 3. Opłaty za czynności egzekucyjne, o których mowa w § 1 pkt 1–6, oblicza się oddzielnie od każdego tytułu wykonawczego, który był podstawą dokonania czynności egzekucyjnych.

§ 4. Opłaty za zajęcia, o których mowa w § 1 pkt 2–6, pobiera się tylko raz w toku postępowania egzekucyjnego, chociażby takie same czynności były następnie ponawiane.

§ 5. Jeżeli w celu wyegzekwowania tej samej należności pieniężnej dokonano czynności egzekucyjnych, o których mowa w § 1 pkt 2–6, opłatę egzekucyjną pobiera się tylko za jedno zajęcie, za które należy się najwyższa opłata, nie mniej jednak niż 6 zł 80 gr.

§ 6. Organ egzekucyjny pobiera opłatę manipulacyjną z tytułu zwrotu wydatków za wszystkie czynności manipulacyjne związane ze stosowaniem środków egzekucyjnych. Opłata wynosi 1% kwoty egzekwowanych należności objętych każdym tytułem wykonawczym, nie mniej jednak niż 1 zł 40 gr.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

§ 7. Jeżeli wysokość opłaty egzekucyjnej jest określona stosunkowo do egzekwowanej lub pobranej należności pieniężnej, w podstawie obliczenia opłaty uwzględnia się również odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, przypadające w dniu powstania obowiązku uiszczenia opłaty.

§ 8. Zapłata egzekwowanej należności po dokonaniu czynności egzekucyjnych nie zwalnia od obowiązku uiszczenia opłaty manipulacyjnej oraz opłat za czynności egzekucyjne i wydatków egzekucyjnych.

§ 9. Obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w § 1 i 6, powstaje:

- 1) za pobranie pieniędzy – z chwilą pobrania;
- 2) za zajęcie wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych u dłużnika zajętej wierzytelności – z chwilą doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu;
- 3) za zajęcie wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych w inny sposób niż określony w pkt 2 – z chwilą zawiadomienia zobowiązanego o zajęciu;
- 4) za zajęcie ruchomości – z chwilą podpisania protokołu zajęcia przez poborcę skarbowego;
- 5) za zajęcie nieruchomości – z chwilą doręczenia zobowiązanemu wezwania, o którym mowa w art. 110c § 2;
- 6) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego lub odebranie pomieszczeń w zajętej nieruchomości – z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego protokołu ich odebrania;
- 7) za ogłoszenie o licytacji ruchomości lub za czynności przygotowawcze do sprzedaży egzekucyjnej zajętych ruchomości w inny sposób lub ogłoszenie sprzedaży zajętej nieruchomości – z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji lub zawiadomienia o dokonaniu czynności przygotowawczych do sprzedaży w inny sposób;
- 8) za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób – z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego protokołu sprzedaży;
- 9) za spisanie protokołu o udaremnieniu egzekucji – z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego tego protokołu;
- 10) za wezwanie pomocy organów, o których mowa w § 1 pkt 13 – z chwilą przybycia funkcjonariusza na miejsce wykonywania czynności egzekucyjnej;
- 11) za spisanie protokołu o stanie majątkowym zobowiązanego – z chwilą podpisania protokołu przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika oraz przez zobowiązanego lub świadka przywołanego do tej czynności.

§ 10. Obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego. Jeżeli pierwszą czynnością egzekucyjną jest zajęcie wierzytelności pieniężnej lub innego prawa majątkowego u dłużnika zajętej wierzytelności, obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje równocześnie z obowiązkiem uiszczenia opłaty za zajęcie.

Art. 64a. § 1. Organ egzekucyjny w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym pobiera opłaty za dokonane czynności egzekucyjne w następującej wysokości, z zastrzeżeniem art. 64d:

- 1) za wydanie postanowienia o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia – 10% kwoty nałożonej grzywny, nie więcej jednak niż 68 zł; w przypadku wielokrotnego nakładania grzywien opłatę pobiera się osobno od każdego postanowienia;
- 2) za wydanie postanowienia o:
 - a) zastosowaniu wykonania zastępczego,
 - b) wezwaniu zobowiązanego do wydania rzeczy ruchomej albo dokumentu,
 - c) wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wydania nieruchomości albo opróżnienia lokalu,
 - d) wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wskazanego w tytule wykonawczym, z zagrożeniem zastosowania przymusu bezpośredniego– 6 zł 80 gr;
- 3) za odebranie rzeczy ruchomej – 6 zł 80 gr;
- 4) za odebranie dokumentu – 4 zł 20 gr;
- 5) za odebranie nieruchomości – 68 zł;

- 6) za opróżnienie lokalu i innych pomieszczeń – 6 zł 80 gr od każdej izby; za opróżnienie pomieszczeń mieszkalnych nie pobiera się odrębnej opłaty od pomieszczeń pomocniczych, jak przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, a za opróżnienie pomieszczeń gospodarczych, w szczególności garaży i stajni, pobiera się opłatę za każde pomieszczenie jak za izbę;
- 7) za czynności dotyczące sprzedaży licytacyjnej, za spisanie protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji oraz za wezwanie pomocy organów, o których mowa w art. 64 § 1 pkt 13, pobiera się odpowiednio opłaty określone w art. 64 § 1 pkt 7, 9 i 11–13.

§ 2. Obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w § 1, powstaje:

- 1) za wydanie postanowień wymienionych w pkt 1 i 2 – z chwilą doręczenia zobowiązanemu postanowienia;
- 2) za czynności wymienione w pkt 3–6 – z chwilą podpisania przez egzekutora protokołu czynności egzekucyjnych;
- 3) za czynności wymienione w pkt 7 – z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji, z chwilą podpisania protokołu przeprowadzenia licytacji, z chwilą przybycia funkcjonariusza organów, o których mowa w art. 64 § 1 pkt 13, na miejsce wykonywania czynności egzekucyjnych lub z chwilą podpisania protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji.

Art. 64b. Wydatkami egzekucyjnymi są koszty faktycznie poniesione przez organ egzekucyjny w związku z prowadzeniem egzekucji, a w szczególności na opłacenie:

- 1) przejazdu i delegacji poborcy lub egzekutora;
- 2) przewozu, załadowania, rozładowania, przechowania, utrzymania i dozoru zwierząt oraz ruchomości odebranych albo usuniętych z opróżnionych budynków, lokali i pomieszczeń;
- 3) przymusowego otwarcia środków transportu, pomieszczeń i schowków;
- 4) należności świadków, biegłych i rzeczoznawców;
- 5) ogłoszenia w prasie;
- 6) sporządzenia dokumentów;
- 7) prowadzenia zarządu zajętej nieruchomości;
- 8) prowizji i opłat pobieranych w związku z realizacją zajęcia przez dłużnika zajętej wierzytelności lub przekazywaniem dochodzonych kwot do organu egzekucyjnego;
- 9) kosztu uzyskania informacji o majątku dłużnika;
- 10) wykonania zastępczego;
- 11) zastosowania przymusu bezpośredniego.

Art. 64c. § 1. Opłaty, o których mowa w art. 64 § 1 i 6 oraz w art. 64a, wraz z wydatkami poniesionymi przez organ egzekucyjny stanowią koszty egzekucyjne. Koszty egzekucyjne, z zastrzeżeniem § 2–4, obciążają zobowiązanego.

§ 2. Jeżeli tytuł wykonawczy zawiera wady uniemożliwiające przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego, które nie mogły być znane organowi egzekucyjnemu w chwili skierowania tego tytułu do egzekucji, wierzyciel niebędący jednocześnie organem egzekucyjnym obowiązany jest uiścić, tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez organ egzekucyjny, kwotę wynoszącą 3 zł 40 gr.

§ 2a. Przepisu § 2 nie stosuje się do organu wykonującego.

§ 3. Jeżeli po pobraniu od zobowiązanego należności z tytułu kosztów egzekucyjnych okaże się, że wszczęcie i prowadzenie egzekucji było niezgodne z prawem, należności te, wraz z naliczonymi od dnia ich pobrania odsetkami ustawowymi, organ egzekucyjny zwraca zobowiązanemu, a jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodował wierzyciel, obciąża nimi wierzyciela, z zastrzeżeniem § 3a.

§ 3a. Jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo, koszty i odsetki, o których mowa w § 3, pokrywa organ wykonujący po uzyskaniu środków pieniężnych od tego państwa.

§ 3b. Środki pieniężne otrzymane od obcego państwa na pokrycie kosztów i odsetek, o których mowa w § 3, organ wykonujący przekazuje do właściwego organu egzekucyjnego lub rekwizycyjnego zgodnie z § 10–12.

§ 4. Wierzyciel pokrywa koszty egzekucyjne, jeżeli nie mogą być one ściągnięte od zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 4a–4c oraz art. 64e § 4a.

§ 4a. Do nieściągniętych kosztów egzekucyjnych, powstałych w niezgodnie z prawem wszczętym i prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, stosuje się odpowiednio § 3a i 3b.

§ 4b. Nieściągnięte od zobowiązanego wydatki egzekucyjne, poniesione w zgodnie z prawem wszczętym i prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, organ egzekucyjny lub rekwizycyjny pokrywa bezpośrednio z budżetu państwa.

§ 4c. Jeżeli dochodzenie należności na wniosek obcego państwa stwarza szczególne problemy, powoduje powstanie znacząco wysokich kosztów egzekucyjnych lub wiąże się z walką ze zorganizowaną przestępczością, koszty te pokrywa organ wykonujący po uzyskaniu środków pieniężnych od obcego państwa. Przepis § 3b stosuje się odpowiednio.

§ 5. Egzekucja kosztów egzekucyjnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przy egzekucji kosztów egzekucyjnych nie pobiera się opłat za czynności egzekucyjne.

§ 6. Koszty egzekucyjne powstałe w egzekucji należności pieniężnej są dochodzone na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na tę należność, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

§ 7. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie kosztów egzekucyjnych na żądanie zobowiązanego albo z urzędu, jeżeli koszty te obciążają wierzyciela. Na postanowienie to przysługuje zażalenie.

§ 8. Żądanie, o którym mowa w § 7, nie podlega rozpatrzeniu, jeżeli zostało wniesione po upływie 14 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, a w przypadku zakończenia postępowania egzekucyjnego wskutek wyegzekwowania wykonania obowiązku – od dnia powiadomienia zobowiązanego o wysokości pobranych kosztów egzekucyjnych.

§ 9. Środki pieniężne pochodzące z wyegzekwowanych lub pokrytych przez wierzyciela kosztów egzekucyjnych, w tym powstałych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, przypadają na rzecz tego organu, który je uzyskał, z zastrzeżeniem § 10 i 11.

§ 10. Jeżeli koszty egzekucyjne zostały pokryte przez wierzyciela, środki pieniężne uzyskane z tego tytułu przypadają na rzecz organu, który dokonał czynności egzekucyjnych powodujących powstanie tych kosztów, z zastrzeżeniem § 11.

§ 11. Jeżeli czynności egzekucyjne powodujące powstanie kosztów, o których mowa w art. 64 § 1 pkt 2–6 i § 6, zostały dokonane przez więcej niż jeden organ egzekucyjny lub rekwizycyjny, uzyskane z tego tytułu środki pieniężne rozdziela się między te organy w proporcji odpowiadającej stosunkowi wyegzekwowanych przez nie kwot do kwot wyegzekwowanych w całym postępowaniu egzekucyjnym. Przepis art. 64 § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 12. Rozliczenia, o którym mowa w § 11, dokonuje organ egzekucyjny kończący postępowanie egzekucyjne, nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Rozliczenie może być dokonane za zgodą wierzyciela przez potrącenie wzajemnych należności. Na postanowienie w sprawie rozliczenia kosztów przysługuje zażalenie organom, których dotyczy to rozliczenie.

Art. 64d. § 1. Kwoty opłat za czynności egzekucyjne ulegają podwyższaniu w stopniu odpowiadającym wzrostowi cen towarów i usług konsumpcyjnych wynikającemu ze wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, z uwzględnieniem zaokrąglenia, o którym mowa w art. 27a.

§ 2. Podwyższanie kwot opłat za czynności egzekucyjne następuje z ostatnim dniem kwartału następującego po kwartale, w którym wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych, liczony od dnia 1 stycznia 2002 r. przekroczył 20% lub wielokrotność tej wielkości.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, podwyższone kwoty opłat za czynności egzekucyjne w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

§ 4. Przepisy § 1–3 stosuje się również do innych należności lub wartości określonych w ustawie kwotowo, z wyjątkiem wymienionych w art. 66e i art. 66zk § 9.

Art. 64e. § 1. Organ egzekucyjny może umorzyć w całości lub w części przypadające na jego rzecz koszty egzekucyjne.

§ 2. Koszty egzekucyjne mogą być umorzone, jeżeli:

- 1) stwierdzono nieściągalność od zobowiązanego dochodzonego obowiązku lub gdy zobowiązany wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów egzekucyjnych bez znacznego uszczerbku dla swojej sytuacji finansowej;
- 2) za umorzeniem przemawia ważny interes publiczny;
- 3) ściągnięcie tylko kosztów egzekucyjnych spowodowałoby niewspółmierne wydatki egzekucyjne.

§ 3. Koszty egzekucyjne powstałe w egzekucji należności pieniężnych mogą być umorzone w przypadkach określonych w § 2 pkt 1, jeżeli obciążenie wierzyciela obowiązkiem uiszczenia tych kosztów byłoby gospodarczo nieuzasadnione.

§ 4. W przypadku częściowego umorzenia kosztów egzekucyjnych umarza się przede wszystkim opłaty za czynności egzekucyjne.

§ 4a. Organ egzekucyjny z urzędu umarza koszty z tytułu opłat, o których mowa w art. 64 § 1 i 6, jeżeli opłaty te nie mogą być ściągnięte od zobowiązanego i powstały w zgodzie z prawem wszczętym i prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący.

§ 5. Na postanowienie w sprawie umorzenia kosztów egzekucyjnych służy zażalenie zobowiązanemu i wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

Art. 64f. Organ egzekucyjny, ze względu na ważny interes zobowiązanego, może rozłożyć na raty zapłatę przypadających na jego rzecz kosztów egzekucyjnych. Na postanowienie w sprawie rozłożenia na raty spłaty kosztów egzekucyjnych przysługuje zażalenie.

Art. 65. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania i dokumentowania wydatków egzekucyjnych, w szczególności sposób ustalania i rozliczania wydatków wspólnych, poniesionych w związku z egzekucją u dwu lub więcej zobowiązanych oraz przypadki, w których wydatki ustala się w formie zryczałtowanej. Określając sposób ustalania i dokumentowania wydatków egzekucyjnych minister uwzględni rodzaj wydatków oraz ich udział w prowadzonych egzekucjach.

Art. 66. § 1. Wierzyciel ponosi wydatki związane z przekazaniem mu egzekwowanej należności lub przedmiotu.

§ 2. Wydatki, o których mowa w § 1, organ egzekucyjny pokrywa z wyegzekwowanych kwot.

§ 3. Wierzyciel, na rzecz którego organ egzekucyjny dokonał czynności egzekucyjnych, jest obowiązany, z zastrzeżeniem § 4, do uiszczenia opłaty komorniczej.

§ 4. Nie pobiera się opłaty komorniczej od:

- 1) kwot wpłaconych po wystąpieniu wierzyciela z żądaniem zawieszenia albo umorzenia postępowania egzekucyjnego;
- 2) należności ściągniętych przez organ egzekucyjny będący jednocześnie ich wierzycielem;
- 3) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez urząd skarbowy lub naczelnika urzędu skarbowego;
- 4) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, chyba że niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo.

§ 5. Opłata komornicza przypada na rzecz tego organu, który dokonał ściągnięcia należności pieniężnej lub zastosował środki egzekucyjne, w wyniku których należność została zapłacona.

§ 6. Do opłaty komorniczej stosuje się odpowiednio § 2 oraz art. 64c § 11 i 12, a jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo – również odpowiednio art. 64c § 3a i 3b.

§ 7. Jeżeli wierzyciel uchyla się od uiszczenia opłaty komorniczej, opłata ta, w części, w jakiej nie została potrącona przez organ egzekucyjny, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej, po uprzednim doręczeniu upomnienia z zagrożeniem egzekucją, a następnie wystawieniu tytułu wykonawczego.

§ 8. Państwowe jednostki budżetowe, których należności dochodzone w trybie egzekucyjnym stanowią dochód budżetu państwa, z zastrzeżeniem § 4, są upoważnione do przeznaczania odpowiedniej części uzyskanych z egzekucji wpływów na pokrycie opłaty komorniczej i wydatków, o których mowa w § 1.

Rozdział 7

Udzielanie pomocy obcemu państwu oraz korzystanie z jego pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych

Oddział 1

Zasady ogólne

Art. 66a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się przy udzielaniu pomocy obcemu państwu lub korzystaniu z jego pomocy w sprawach dotyczących należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, jeżeli ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, nie stanowi inaczej.

Art. 66b. § 1. W rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału:

- 1) za polskiego wierzyciela uważa się podmiot, o którym mowa w art. 1a pkt 13, i którego siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) za przekazywanie wniosku, informacji lub dokumentów drogą elektroniczną uważa się przekaz dokonany za pomocą sprzętu elektronicznego do przetwarzania danych, włącznie z kompresją cyfrową, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną;
- 3) za sieć WSK/WIS uważa się wspólną platformę opartą na Wspólnej Sieci Komunikacyjnej oraz Wspólnym Interfejsie Systemowym, stworzoną w celach łączności elektronicznej między właściwymi organami państw będących członkami Unii Europejskiej w sprawach cel i podatków;
- 4) za zagraniczny tytuł wykonawczy uważa się dokument wydany przez obce państwo, stanowiący podstawę do prowadzenia egzekucji wymienionych w nim należności pieniężnych.

§ 2. Funkcje organu wnioskującego i organu wykonującego sprawuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przesyła Komisji Europejskiej, do dnia 15 marca każdego roku, informację dotyczącą pomocy, o której mowa w art. 66a, udzielonej obcym państwom i udzielonej przez te państwa Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 66c. § 1. Obowiązek udzielenia pomocy obcemu państwu lub możliwość skorzystania z jego pomocy w zakresie, o którym mowa w art. 66d § 1, istnieje, jeżeli ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub prawo obcego państwa zobowiązuje do udzielenia podobnej pomocy Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Organ wykonujący nie ma obowiązku udzielenia pomocy obcemu państwu, które odmawia mu udzielenia podobnej pomocy, jeżeli sprawa tej odmowy nie podlega badaniu przez Komitet do Spraw Dochodzenia Należności Unii Europejskiej.

§ 3. Obowiązek udzielenia pomocy obcemu państwu nie istnieje, jeżeli w dniu sporządzenia pierwszego wniosku w danej sprawie, zwanego dalej „pierwotnym wnioskiem”, upłynęło 5 lat, licząc od dnia wystawienia, zgodnie z prawem obcego państwa, zagranicznego tytułu wykonawczego na należności objęte wnioskiem, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. Jeżeli należności pieniężne objęte wnioskiem obcego państwa o udzielenie pomocy lub wystawiony na nie zagraniczny tytuł wykonawczy są kwestionowane, okres, o którym mowa w § 3, liczy się od dnia, w którym, zgodnie z prawem obcego państwa, należności pieniężne lub zagraniczny tytuł wykonawczy nie mogą być nadal kwestionowane.

§ 5. W przypadku, o którym mowa w § 3, organ wykonujący informuje obce państwo o powodach odmowy udzielenia pomocy, a jeżeli państwo to jest członkiem Unii Europejskiej – również Komisję Europejską.

§ 6. Przepisy § 3 i 4 stosuje się odpowiednio do pomocy, o udzielenie której może wystąpić organ wnioskujący do obcego państwa.

Art. 66d. § 1. Pomoc, o której mowa w art. 66a, może polegać na:

- 1) udzieleniu informacji;
- 2) powiadomieniu zainteresowanego podmiotu o piśmie, orzeczeniu lub innym dokumencie jego dotyczącym;
- 3) prowadzeniu egzekucji lub dokonaniu zabezpieczenia należności pieniężnych.

§ 2. Wystąpienie do obcego państwa z wnioskiem o udzielenie pomocy lub jego wycofanie następuje na wniosek polskiego wierzyciela, a w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 2, również na wniosek organu egzekucyjnego.

§ 3. Wierzyciel i organ egzekucyjny może korzystać z pomocy obcego państwa w zakresie określonym dla organu wnioskującego.

§ 4. Wierzyciel i organ egzekucyjny dostarcza organowi wnioskującemu lub organowi wykonującemu wszystkie dokumenty lub informacje potrzebne do udzielenia pomocy obcemu państwu lub skorzystania z jego pomocy.

Art. 66e. § 1. Wniosek o udzielenie pomocy może dotyczyć więcej niż jednej należności pieniężnej, jeżeli są one należne od tego samego zobowiązanego.

§ 2. Nie podlega wykonaniu wnioski o udzielenie pomocy, jeżeli kwota należności pieniężnej lub łączna kwota kilku takich należności jest mniejsza od 1500 euro.

§ 3. W celu ustalenia, czy należności pieniężne polskich wierzycieli spełniają warunek, o którym mowa w § 2, należności te przelicza się na euro według średniego kursu złotego w stosunku do euro, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu podpisania wniosku o udzielenie pomocy.

Art. 66f.³¹⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych przy korzystaniu z pomocy obcego państwa, wzory tytułów wykonawczych, o których mowa w art. 66y § 3 oraz art. 66za § 1, a także wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych, kierowanych przez te podmioty do organu wnioskującego oraz przez organ wnioskujący do obcych państw. Określając sposób postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych oraz wzory wniosków, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględnia w szczególności rodzaj i ilość załączanych do wniosków dokumentów niezbędnych do skorzystania z pomocy obcego państwa oraz zakres koniecznych informacji, jakie mają być zawarte we wnioskach przy korzystaniu z pomocy obcego państwa.

Art. 66g. Przekazane organowi wykonującemu przez obce państwo dokumenty i informacje związane z wnioskowaną pomocą mogą być udostępnione do wiadomości wyłącznie:

- 1) podmiotom, których dotyczy wnioski o udzielenie pomocy;
- 2) organom egzekucyjnym lub rekwizycyjnym, w celu realizacji wniosku organu wnioskującego o udzielenie pomocy, oraz polskim wierzycielom;
- 3) sądom rozpatrującym sprawy związane z dochodzeniem należności pieniężnych.

Art. 66h. § 1. Do wniosku o udzielenie pomocy oraz dołączonych do niego dokumentów i pism organ wnioskujący dołącza ich tłumaczenia na jeden z urzędowych języków państwa, które ma udzielić pomocy.

§ 2. Organ wnioskujący, w uzgodnieniu z obcym państwem, może przekazywać temu państwu tłumaczenia na inny język niż określony w § 1.

§ 3. Organ wykonujący może nie przyjąć tłumaczenia przedstawionego mu przez obce państwo.

§ 4. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do organu wykonującego.

Art. 66i. § 1. Organ wykonujący potwierdza pisemnie obcemu państwu otrzymanie wniosku o udzielenie pomocy, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

§ 2. Otrzymany wniosek o udzielenie pomocy organ wykonujący niezwłocznie przesyła właściwemu organowi egzekucyjnemu do realizacji, z zastrzeżeniem art. 66za § 4. Przepis art. 66h § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Organ wykonujący, organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny pokrywają swoje wydatki związane z udzielaniem pomocy, o której mowa w art. 66d § 1 pkt 1 i 2, bezpośrednio z budżetu państwa.

Art. 66j. § 1. Wszystkie informacje lub dokumenty związane z udzielaniem pomocy na rzecz obcego państwa lub korzystaniem z jego pomocy przekazuje się, o ile to możliwe, wyłącznie drogą elektroniczną, z zastrzeżeniem § 2.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 133, poz. 935), który wszedł w życie z dniem 22 października 2006 r.

§ 2. O ile organ wnioskujący nie uzgodni z obcym państwem inaczej, przepisu § 1 nie stosuje się do:

- 1) wniosku o powiadomienie oraz pism, orzeczeń lub innych dokumentów będących przedmiotem powiadomienia;
- 2) wniosku o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych oraz tytułu wykonawczego lub zarządzenia zabezpieczenia.

§ 3. Organ wykonujący przekazuje informacje lub dokumenty drogą elektroniczną lub przechowuje je w formie elektronicznej z zachowaniem tajemnicy obowiązującej w odniesieniu do analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli.

§ 4. Informacje i dokumenty w formie elektronicznej mogą być udostępnione wyłącznie stronom postępowania administracyjnego lub sądowego, wszczętego w związku z dochodzeniem należności pieniężnych, a także podmiotom, organom i sądom, o których mowa w art. 66g.

§ 5. W przypadku korzystania przez organ wnioskujący lub organ wykonujący z sieci WSK/WIS, dostęp do informacji niejawnych przekazywanych za pośrednictwem tej sieci mogą uzyskać osoby upoważnione przez właściwy organ do spraw ochrony informacji niejawnych przy Komisji Europejskiej w takim zakresie, jaki jest niezbędny do nadzoru, obsługi i rozbudowy tej sieci.

§ 6. Jeżeli adresatem przekazywanych drogą elektroniczną informacji lub dokumentów jest państwo – członek Unii Europejskiej, korespondencję zawierającą informacje lub dokumenty należy autoryzować w sposób uzgodniony z tym państwem.

Art. 66k. Organ wykonujący informuje zainteresowane obce państwo, że jest:

- 1) organem właściwym do przyjmowania od tego państwa wniosków o pomoc i do występowania do niego z takimi wnioskami;
- 2) organem właściwym do uzgodnienia z nim sposobu pokrywania kosztów, o którym mowa w art. 64c § 4c;
- 3) organem odpowiedzialnym za korespondencję drogą elektroniczną.

Oddział 2

Udzielanie informacji

Art. 66l. § 1. Organ wykonujący dostarcza, na wniosek obcego państwa, wszystkie informacje, które mogą być użyteczne lub potrzebne temu państwu w dochodzeniu jego należności pieniężnych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Organ wykonujący nie jest obowiązany udzielić obcemu państwu informacji:

- 1) których nie mógłby uzyskać do celów egzekucji analogicznych należności pieniężnych powstałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) które są objęte tajemnicą zawodową, handlową lub przemysłową;
- 3) których ujawnienie prowadziłoby lub mogłoby prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub jej porządku publicznego.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomocy, o którą może się ubiegać organ wnioskujący od obcego państwa.

§ 4. Organ wykonujący powiadamia pisemnie obce państwo o przyczynach odmowy udzielenia informacji, wskazując właściwy przepis stanowiący podstawę tej odmowy.

§ 5. Powiadomienia, o którym mowa w § 4, dokonuje się niezwłocznie po stwierdzeniu przesłanek, o których mowa w § 2, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji.

Art. 66m. § 1. Wniosek o udzielenie informacji kierowany przez organ wnioskujący do obcego państwa może dotyczyć:

- 1) zobowiązanego;
- 2) podmiotu zobowiązanego do uregulowania należności pieniężnych, jeżeli prawo Rzeczypospolitej Polskiej przewiduje odpowiedzialność innych osób za obowiązki zobowiązanego.

§ 2. Wniosek o udzielenie informacji kierowany przez organ wnioskujący do obcego państwa może dotyczyć również podmiotów, w których posiadaniu znajduje się mienie należące do podmiotów wymienionych w § 1.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa.

Art. 66n. § 1. We wniosku o udzielenie informacji podaje się nazwisko lub nazwę, adres i inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotów, których wniosek dotyczy, oraz rodzaj i kwoty należności pieniężnych, w związku z dochodzeniem których sporządza się wniosek.

§ 2. Organ wnioskujący sporządza wniosek o udzielenie informacji w formie pisemnej według ustalonego wzoru. Jeżeli organ wnioskujący nie może przekazać wniosku drogą elektroniczną, podpisuje wniosek i opatruje go swoją pieczęcią urzędową.

§ 3. Jeżeli podobny wniosek o udzielenie informacji przesyła się do innego organu, organ wnioskujący umieszcza o tym informację w swoim wniosku.

Art. 66o. § 1. Jeżeli informacje zawarte we wniosku obcego państwa nie są w ocenie organu wykonującego wystarczające do wykonania wniosku, zwraca się on niezwłocznie do tego państwa z wnioskiem o nadesłanie informacji uzupełniających.

§ 2. Jeżeli z wnioskiem, o którym mowa w § 1, zwraca się obce państwo, organ wnioskujący dostarcza wszystkich niezbędnych i dostępnych mu danych.

Art. 66p. § 1. Organ wykonujący natychmiast przekazuje każdą posiadaną lub uzyskaną informację w takiej formie, w jakiej została ona uzyskana.

§ 2. Jeżeli część lub całość informacji nie może być uzyskana we właściwym terminie, organ wykonujący informuje pisemnie obce państwo o przyczynach niemożności przekazania informacji w tym terminie.

§ 3. Organ wykonujący, po upływie 6 miesięcy od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji, informuje obce państwo o wynikach postępowania prowadzonego w celu uzyskania wnioskowanych informacji, jeżeli wcześniej nie przekazał wszystkich wnioskowanych informacji.

§ 4. Jeżeli informacje otrzymane od obcego państwa nie są w ocenie organu wnioskującego wystarczające, może on zwrócić się do tego państwa z wnioskiem o nadesłanie informacji uzupełniających.

§ 5. Wniosek, o którym mowa w § 4, sporządza się na piśmie i przesyła obcemu państwu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji o wynikach postępowania przeprowadzonego przez obce państwo w celu uzyskania wnioskowanych informacji.

§ 6. Jeżeli z wnioskiem analogicznym do wniosku, o którym mowa w § 4, zwraca się obce państwo, organ wykonujący dostarcza wszystkich niezbędnych i dostępnych mu danych.

§ 7. Do wniosku, o którym mowa w § 4, stosuje się przepisy dotyczące wniosku o udzielenie informacji.

Art. 66r. Wniosek o udzielenie informacji może być w każdym czasie wycofany przez organ wnioskujący. Informację o wycofaniu wniosku przekazuje się obcemu państwu w formie pisemnej.

Oddział 3

Powiadamianie

Art. 66s. § 1. Wniosek o powiadomienie, kierowany przez organ wnioskujący do obcego państwa, może dotyczyć podmiotu, który zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej powinien być powiadomiony o czynnościach i orzeczeniach administracyjnych i sądowych, które zostały podjęte w Rzeczypospolitej Polskiej i które odnoszą się do należności pieniężnych przysługujących od tego podmiotu lub do dochodzenia takiej należności.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa, z tym że powiadomienia dokonuje się w trybie przepisów o doręczeniach w postępowaniu administracyjnym.

Art. 66t. § 1. Wniosek o powiadomienie zawiera wszystkie potrzebne informacje, w tym w szczególności nazwisko lub nazwę, adres oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, którego wniosek dotyczy, a także rodzaj i przedmiot czynności lub orzeczeń, o których należy powiadomić, a jeżeli jest niezbędne – również nazwisko lub nazwę oraz adres zobowiązanego, a także należności pieniężne, których dotyczy tytuł wykonawczy, orzeczenie lub inny dokument.

§ 2. Jeżeli w orzeczeniu lub innym dokumencie będącym przedmiotem wniosku o powiadomienie kierowanego do obcego państwa brak jest pouczenia o przysługujących środkach zaskarżenia, we wniosku o powiadomienie wskazuje się przepisy prawa Rzeczypospolitej Polskiej regulujące sposób kwestionowania należności pieniężnej lub jej dochodzenia.

§ 3. Wniosek o powiadomienie sporządza się pisemnie w dwóch egzemplarzach według ustalonego wzoru.

§ 4. Wniosek, o którym mowa w § 1, podpisuje organ wnioskujący i opatruje go swoją pieczęcią urzędową.

§ 5. Do wniosku, o którym mowa w § 1, dołącza się dwa egzemplarze pism, orzeczeń lub innych dokumentów, o których należy powiadomić. Przepis art. 66y § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o działaniach podjętych na jego wniosek, a w szczególności o dacie dokonanego powiadomienia.

Art. 66u. § 1. Jeżeli w ocenie organu wykonującego informacje zawarte we wniosku o powiadomienie są niewystarczające, może on wystąpić do obcego państwa o przekazanie uzupełniających informacji, o ile nie spowoduje to niedotrzymania terminu powiadomienia wskazanego we wniosku.

§ 2. Jeżeli z wnioskiem o przekazanie uzupełniających informacji występuje państwo obce, organ wykonujący przekazuje dostępne mu informacje.

§ 3. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o dacie dokonanego powiadomienia przez zwrot jednego egzemplarza wniosku poświadczonego na odwrocie.

Oddział 4

Dochodzenie lub zabezpieczanie należności pieniężnych

Art. 66w. § 1. Organ wnioskujący, z zastrzeżeniem § 2, może wystąpić do obcego państwa z wnioskiem o dochodzenie należności pieniężnych, jeżeli:

- 1) należności pieniężne lub postępowanie egzekucyjne wszczęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie są kwestionowane przez zobowiązanego albo są kwestionowane, ale prawo Rzeczypospolitej Polskiej dopuszcza kontynuowanie postępowania w takim przypadku;
- 2) postępowanie, o którym mowa w pkt 1, nie doprowadziło do całkowitego zaspokojenia wierzyciela.

§ 2. Organ wnioskujący nie może domagać się od obcego państwa udzielenia pomocy, o której mowa w § 1, jeżeli egzekucja należności pieniężnych, z powodu sytuacji zobowiązanego, stworzyłaby poważne trudności ekonomiczne lub społeczne w tym państwie, a prawo tego państwa pozwala na nieprzewodzenie egzekucji w takim przypadku.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa.

§ 4. Jeżeli okoliczności, o których mowa w § 2, wystąpią na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organ wykonujący powiadamia pisemnie obce państwo o odmowie udzielenia mu pomocy, niezwłocznie po podjęciu decyzji w tej sprawie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku od tego państwa. Przepis art. 66c § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Do wniosku o dochodzenie należności pieniężnych stosuje się odpowiednio art. 66m § 1 i 2.

Art. 66x. § 1. Wniosek o dochodzenie należności pieniężnych zawiera:

- 1) nazwę, adres i inne informacje identyfikujące organ wnioskujący;
- 2) nazwisko lub nazwę oraz adres zobowiązanego lub osoby trzeciej będącej w posiadaniu majątku zobowiązanego, a także inne informacje identyfikujące te podmioty;
- 3) wskazanie tytułu wykonawczego;

- 4) rodzaje i kwoty należności pieniężnych, w tym kwotę należności głównej, odsetek i wszystkich innych kar, grzywien i należnych kosztów, wyrażone w złotych polskich i w walucie państwa, do którego wniosek jest kierowany;
- 5) datę doręczenia tytułu wykonawczego;
- 6) datę, od której jest możliwe wszczęcie egzekucji należności pieniężnej, i okres, w którym egzekucja ta może być prowadzona zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) inne informacje istotne dla dochodzenia należności pieniężnych.

§ 2. Wniosek o dochodzenie należności pieniężnych zawiera oświadczenie organu wnioskującego, że zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 66w § 1.

§ 3. Wysokość dochodzonych należności pieniężnych przelicza się na walutę obcego państwa według średniego kursu złotego, w stosunku do waluty tego państwa, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu podpisania wniosku o dochodzenie należności pieniężnych.

Art. 66y. § 1. Wniosek o dochodzenie należności pieniężnych lub ich zabezpieczenie sporządza się pisemnie według ustalonego wzoru.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 66x § 2, podpisuje organ wnioskujący i opatruje go swoją pieczęcią urzędową.

§ 3.³²⁾ Do wniosku o dochodzenie należności pieniężnych dołącza się tytuł wykonawczy zaktualizowany przez polskiego wierzyciela na dzień podpisania wniosku, o którym mowa w art. 66d § 2, oraz, jeżeli to potrzebne, oryginały lub poświadczony urzędowo lub notarialnie kopie innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia należności pieniężnych.

§ 4. Dołączany do wniosku, o którym mowa w § 1, tytuł wykonawczy może obejmować kilka należności pieniężnych przysługujących od tego samego zobowiązanego.

§ 5. W przypadku uzyskania przez organ wnioskujący informacji istotnych dla dochodzenia należności pieniężnych będących przedmiotem wniosku o ich dochodzenie, organ ten przekazuje je niezwłocznie obcemu państwu.

Art. 66z. § 1. Należności pieniężne obcego państwa, na które został wystawiony zagraniczny tytuł wykonawczy, traktuje się jak należności powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do należności pieniężnych dochodzonych na wniosek obcego państwa można nie stosować uprzywilejowanej kolejności zaspokojenia, z której korzystają analogiczne należności pieniężne polskich wierzycieli.

Art. 66za. § 1.³³⁾ W przypadku otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa wniosku o dochodzenie należności pieniężnych objętych zagranicznym tytułem wykonawczym, organ ten wystawia tytuł wykonawczy według ustalonego wzoru, chyba że zagraniczny tytuł został sporządzony nieprawidłowo.

§ 2. Tytuł wykonawczy wystawiony przez organ wykonujący może nie zawierać treści określonych w art. 27 § 1 w zakresie, w jakim tych treści nie zawiera zagraniczny tytuł wykonawczy.

§ 3. W tytule wykonawczym wystawionym przez organ wykonujący wskazuje się ten organ jako wierzyciela wnioskującego o wszczęcie egzekucji.

§ 4.³⁴⁾ Organ wykonujący, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, kieruje wystawiony przez siebie tytuł wykonawczy do właściwego organu egzekucyjnego w celu wykonania. Jednocześnie organ wykonujący przesyła do właściwego organu egzekucyjnego odpis wystawionego przez siebie tytułu wykonawczego wraz z zagranicznym tytułem wykonawczym celem doręczenia zobowiązanemu. Przepisów art. 15 nie stosuje się.

§ 5. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o skierowaniu wystawionego przez siebie tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 31.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 31.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 31.

§ 6. W przypadku niedotrzymania przez organ wykonujący terminu, o którym mowa w § 4, organ ten informuje obce państwo o przyczynie jego niedotrzymania.

§ 7. Jeżeli skutek podjęcia czynności, o których mowa w § 4, zostaną zakwestionowane dochodzone należności pieniężne lub zagraniczny tytuł wykonawczy je obejmujący, stosuje się odpowiednio przepisy art. 66zf, 66zg i 66zi.

Art. 66zb. § 1. W przypadku otrzymania od obcego państwa wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, organ wykonujący niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od otrzymania wniosku, występuje pisemnie do obcego państwa o uzupełnienie wniosku, jeżeli nie zawiera on informacji określonych w art. 66x § 1 i 2.

§ 2. Jeżeli z wnioskiem, o którym mowa w § 1, zwraca się obce państwo, organ wnioskujący przekazuje dostępne informacje.

§ 3. Jeżeli organ wykonujący nie podejmie czynności, o których mowa w art. 66za § 1 i 4, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, informuje pisemnie obce państwo o powodach niepodjęcia tych czynności, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym upłynął trzymiesięczny okres.

Art. 66zc. § 1. Jeżeli we właściwym terminie dla danej sprawy cała lub część dochodzonych należności pieniężnych nie może być wyegzekwowana, organ wykonujący informuje o tym obce państwo, wskazując tego przyczyny.

§ 2. Organ wykonujący informuje obce państwo o podjętych działaniach oraz wynikach prowadzonego postępowania egzekucyjnego nie później niż w dniu kończącym sześciomiesięczny okres lub każdą jego wielokrotność, licząc od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku.

§ 3. Jeżeli informacje, o których mowa w § 2, otrzymał od obcego państwa organ wnioskujący i z tych informacji wynika możliwość dochodzenia należności pieniężnych, organ ten może wystąpić do obcego państwa o ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa.

§ 5. Wniosek o ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego sporządza się pisemnie w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o których mowa w § 3.

§ 6. Do wniosku o ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego stosuje się przepisy dotyczące wniosku o dochodzenie należności pieniężnych.

Art. 66zd. § 1. Organ egzekucyjny realizujący wniosek organu wykonującego o udzielenie pomocy obcemu państwu, za zgodą organu wykonującego wyrażoną w uzgodnieniu z obcym państwem, może odroczyć termin płatności należności pieniężnych lub rozłożyć na raty spłatę takich należności, o ile prawo Rzeczypospolitej Polskiej dopuszcza stosowanie takich ulg w spłacie w odniesieniu do analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli.

§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy prawa Rzeczypospolitej Polskiej regulujące udzielanie ulg w spłacie analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli.

Art. 66ze. § 1. Od należności pieniężnych obcych państw objętych tytułem wykonawczym wystawionym przez organ wykonujący nalicza się odsetki z tytułu nieterminowego regulowania należności pieniężnych w wysokości i na zasadach określonych w przepisach Rzeczypospolitej Polskiej regulujących naliczanie takich odsetek od analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Odsetki, o których mowa w § 1, nalicza się od dnia wystawienia tytułu wykonawczego.

Art. 66zf. § 1. W trakcie postępowania egzekucyjnego wszczętego na wniosek obcego państwa zobowiązany zgłasza zastrzeżenia dotyczące zagranicznego tytułu wykonawczego lub należności pieniężnych objętych tym tytułem, zwane dalej „zarzutami”, wyłącznie do właściwych władz tego państwa, zgodnie z prawem tego państwa. O wniesionych zarzutach zobowiązany może powiadomić organ wykonujący lub organ egzekucyjny.

§ 2. Organ wykonujący, który otrzymał powiadomienie o wniesionych przez zobowiązanego zarzutach, powiadamia o tym właściwy organ egzekucyjny.

§ 3. Organ wykonujący informuje organ egzekucyjny o podjętym przez obce państwo rozstrzygnięciu w sprawie wniesionych zarzutów.

§ 4. Organ egzekucyjny wstrzymuje postępowanie egzekucyjne z dniem powiadomienia go o wniesionych zarzutach, o których mowa w § 1, do dnia powiadomienia go o rozstrzygnięciu obcego państwa w sprawie wniesionych zarzutów, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w § 1, obce państwo zwróci się do organu wykonującego o kontynuowanie egzekucji, organ ten kieruje wniosek w tej sprawie do organu egzekucyjnego, chyba że prawo Rzeczypospolitej Polskiej nie zezwala na podjęcie takich działań w odniesieniu do analogicznych należności pieniężnych polskiego wierzyciela. Przepis art. 57 § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 6. W przypadku, o którym mowa w § 1, organ wykonujący może wystąpić do organu egzekucyjnego o zabezpieczenie dochodzonych należności pieniężnych, jeżeli przepisy zawarte w dziale IV pozwalają na zabezpieczenie analogicznej należności pieniężnej polskiego wierzyciela.

§ 7. Organ wykonujący powiadamia obce państwo o podjętych działaniach, o których mowa w § 5 i 6.

§ 8. Z wnioskiem, o którym mowa w § 5 i 6, może wystąpić do obcego państwa organ wnioskujący, z tym że nie może domagać się od tego państwa udzielenia wnioskowanej pomocy, jeżeli prawo obcego państwa na to nie zezwala.

Art. 66zg. § 1. Jeżeli w wyniku postępowania prowadzonego przez obce państwo w sprawie wniesionych zarzutów uznano je za zasadne, organ egzekucyjny jest zobowiązany do wypłaty zobowiązanemu roszczeń z tytułu nienależnie wyegzekwowanych kwot oraz przyznanego odszkodowania. Przepis art. 64c § 3b stosuje się odpowiednio.

§ 2. Organ egzekucyjny niezwłocznie powiadamia organ wykonujący o wysokości należnych kwot z tytułów, o których mowa w § 1, zwanych dalej „kwotami zwracanymi zobowiązanemu”.

§ 3. Organ wykonujący po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w § 2, występuje do obcego państwa o pokrycie kwot zwracanych zobowiązanemu.

Art. 66zh. § 1. Jeżeli z wnioskiem analogicznym do wniosku, o którym mowa w art. 66zf § 5, zwrócił się do obcego państwa organ wnioskujący, a w wyniku postępowania prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznano, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 33 pkt 1–4, 6, 7 lub 10, organ wnioskujący jest zobowiązany do przekazania obcemu państwu środków na pokrycie kwot zwracanych zobowiązanemu przez obce państwo zgodnie z prawem tego państwa. Organ wnioskujący może dokonać rozliczenia kwot zwracanych zobowiązanemu z udziałem obcego państwa.

§ 2. Przekazania, o którym mowa w § 1, dokonuje się w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania od obcego państwa wniosku w takiej sprawie.

§ 3. Polski wierzyciel, który doprowadził do powstania kwot zwracanych zobowiązanemu, jest zobowiązany do przekazania organowi wnioskującemu środków na pokrycie tych kwot, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania organu wnioskującego do pokrycia tych kwot. W przypadku niewykonania wezwania w tym terminie, organ wnioskujący stosuje odpowiednio art. 64c § 5 i 7.

Art. 66zi. § 1. Jeżeli sprawa zarzutów była przedmiotem postępowania przed właściwym sądem obcego państwa i z orzeczenia sądu wynika możliwość kontynuowania postępowania egzekucyjnego, orzeczenie sądu stanowi zagraniczny tytuł wykonawczy.

§ 2. Jeżeli z orzeczenia, o którym mowa w § 1, wynika inna wysokość dochodzonej należności, organ wykonujący aktualizuje tytuł wykonawczy. Przepisy wydane na podstawie art. 6 § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 66zj. § 1. Polski wierzyciel niezwłocznie informuje organ wnioskujący o podjętych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działaniach polegających na zakwestionowaniu dochodzonych należności pieniężnych lub wystawionego na nie tytułu wykonawczego.

§ 2. Informację, o której mowa w § 1, organ wnioskujący przekazuje na piśmie niezwłocznie obcemu państwu.

§ 3. Jeżeli informację o działaniach analogicznych do działań, o których mowa w § 1, otrzymał od obcego państwa organ wykonujący, a prawo Rzeczypospolitej Polskiej mające zastosowanie do analogicznej należności pieniężnej polskiego wierzyciela nie pozwala na podjęcie działań, o których mowa w art. 66zf § 5 i 6, organ ten powiadamia o tym obce państwo.

§ 4. Powiadomienia, o którym mowa w § 3, dokonuje się niezwłocznie po otrzymaniu informacji od obcego państwa o zakwestionowaniu dochodzonych należności pieniężnych lub wystawionego na nie tytułu wykonawczego, nie później jednak niż w terminie miesiąca od otrzymania takiej informacji.

Art. 66zk. § 1. Jeżeli wniosek o dochodzenie należności pieniężnych stanie się bezprzedmiotowy ze względu na ich zapłatę, umorzenie lub z innego powodu, organ wnioskujący informuje o tym niezwłocznie na piśmie obce państwo.

§ 2. Informacja, o której mowa w § 1, otrzymana od obcego państwa stanowi podstawę do zaprzestania działań prowadzonych przez właściwy organ egzekucyjny lub rekwizycyjny.

§ 3. Jeżeli wysokość należności pieniężnych objętych wnioskiem, o którym mowa w § 1, ulegnie zmianie, organ wnioskujący niezwłocznie informuje o tym pisemnie obce państwo.

§ 4. Polski wierzyciel, informując organ wnioskujący o zmianie wysokości należności pieniężnych objętych wnioskiem o ich dochodzenie, dołącza zaktualizowany tytuł wykonawczy, jeżeli przepisy wydane na podstawie art. 6 § 2 nakładają na niego obowiązek takiej aktualizacji.

§ 5. Jeżeli zmiana, o której mowa w § 3, polega na zmniejszeniu należności pieniężnych, organ wykonujący powiadamia o tym właściwy organ egzekucyjny, który ogranicza egzekucję do kwoty wskazanej w tym powiadomieniu.

§ 6. Jeżeli przed terminem przekazania informacji, o której mowa w § 5, należności pieniężne zostały wyegzekwowane w kwocie wyższej, niż wynika to z tej informacji, a wyegzekwowane należności pieniężne nie zostały przekazane obcemu państwu, nienależnie wyegzekwowane kwoty podlegają zwrotowi zobowiązanemu.

§ 7. Jeżeli zmiana, o której mowa w § 3, polega na zwiększeniu należności pieniężnych, organ wnioskujący występuje do obcego państwa z dodatkowym wnioskiem o dochodzenie należności pieniężnych.

§ 8. W przypadku otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa dodatkowego wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wniosku o dochodzenie należności pieniężnych.

§ 9. Dodatkowy wniosek o dochodzenie należności pieniężnych, zgłoszony po zakończeniu postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie pierwotnego wniosku, podlega wykonaniu, jeżeli dotyczy należności pieniężnych nie mniejszych niż 1500 euro.

§ 10. Do należności pieniężnych polskich wierzycieli będących przedmiotem dodatkowego wniosku o dochodzenie należności pieniężnych stosuje się kursy wymiany, o których mowa w art. 66e § 3 i art. 66x § 3, mające zastosowanie przy sporządzaniu pierwotnego wniosku.

Art. 66zl. Należności pieniężne mogą być zabezpieczone na uzasadniony wniosek obcego państwa lub organu wnioskującego. Przepisy niniejszego oddziału dotyczące dochodzenia należności pieniężnych stosuje się odpowiednio.

Art. 66zm. § 1. Okresy ograniczeń w dochodzeniu należności pieniężnych na wniosek obcego państwa regulują przepisy tego państwa.

§ 2. Zastosowane przez obce państwo środki egzekucyjne lub ulgi w spłacie, o których mowa w art. 66zd § 1, wywołują taki sam skutek, jak podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 66zn. § 1. Organ egzekucyjny egzekwuje należności pieniężne w złotych i wyegzekwowane należności pieniężne przekazuje organowi wykonującemu. Organ wykonujący całą wyegzekwowaną kwotę należności pieniężnych przekazuje obcemu państwu w terminie miesiąca od dnia ich wyegzekwowania.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do odsetek, o których mowa w art. 66ze § 1, oraz odsetek naliczonych w związku z zastosowaniem ulg w spłacie, o których mowa w art. 66zd § 1.

§ 3. Organ wykonujący może dokonać podziału kwoty uzyskanej z egzekucji na dochodzone należności pieniężne i koszty egzekucyjne z udziałem zainteresowanego obcego państwa.

§ 4. Organ wykonujący może przyjąć w uzgodnieniu z obcym państwem inny termin przekazywania wyegzekwowanych kwot, jeżeli przekazywana kwota jest mniejsza niż 1500 euro.

Art. 66zo. § 1. Obowiązek uznaje się za wykonany, niezależnie od odsetek pobieranych w okolicznościach, o których mowa w art. 66zd § 1, i odsetek określonych w art. 66ze § 1, jeżeli został on wyegzekwowany w złotych w kwocie, która, po przeliczeniu według zasady określonej w art. 66x § 3, jest równa kwocie określonej w walucie obcego państwa w zagranicznym tytule wykonawczym, na podstawie którego obce państwo wystąpiło z wnioskiem o dochodzenie należności pieniężnych.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do obowiązku egzekwowanego przez obce państwo na wniosek organu wnioskującego.

§ 3. Jeżeli wyegzekwowana przez obce państwo kwota należności pieniężnych po przeliczeniu na złote według średniego kursu waluty obcego państwa w stosunku do złotego, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu otrzymania kwoty, jest wyższa lub niższa od kwoty wykazanej w tytule wykonawczym, różnica stanowi odpowiednio dochód lub stratę polskiego wierzyciela.

Art. 66zp. § 1. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w art. 64c § 4c, organ wykonujący podejmuje decyzję o ubieganiu się od obcego państwa zwrotu kosztów, powiadamia o tym pisemnie obce państwo.

§ 2. Do powiadomienia, o którym mowa w § 1, dołącza się szczegółowe zestawienie przewidywanych kosztów.

§ 3. Jeżeli powiadomienie, analogiczne do powiadomienia, o którym mowa w § 1, otrzymał organ wnioskujący, potwierdza jego otrzymanie niezwłocznie na piśmie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania powiadomienia.

§ 4. Organ wnioskujący w terminie 2 miesięcy od dnia potwierdzenia, o którym mowa w § 3, informuje obce państwo, czy i w jakim zakresie pokryje wnioskowane koszty.

§ 5. Jeżeli organ wykonujący nie uzgodni z zainteresowanym obcym państwem sposobu pokrycia kosztów, nie podejmuje się czynności wywołujących skutki, o których mowa w art. 64c § 4c.

DZIAŁ II

Egzekucja należności pieniężnych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 67. § 1. Z zastrzeżeniem art. 68 § 1, podstawę zastosowania środków egzekucyjnych, o których mowa w art. 1a pkt 12 lit. a, stanowi zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego zobowiązanego u dłużnika zajętej wierzytelności albo protokół zajęcia prawa majątkowego, albo protokół zajęcia i odbioru ruchomości, albo protokół odbioru dokumentu, sporządzone według wzoru określonego w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Określając wzór, minister uwzględni uwarunkowania wynikające z elektronicznego przetwarzania danych zawartych w tym zawiadomieniu lub protokołach.

§ 2. Zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego zobowiązanego u dłużnika zajętej wierzytelności zawiera:

- 1) oznaczenie zobowiązanego, wierzyciela i organu egzekucyjnego;
- 2) oznaczenie dłużnika zajętej wierzytelności;
- 3) określenie stosowanego środka egzekucyjnego;
- 4) numer tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę do zajęcia;
- 5) kwotę należności, okres, za który należność została ustalona lub określona, termin płatności należności, rodzaj i stopę odsetek z tytułu niezapłacenia należności w terminie oraz kwotę odsetek naliczonych do dnia wystawienia zawiadomienia;
- 6) kwotę należnych kosztów egzekucyjnych;
- 7) wezwanie dłużnika zajętej wierzytelności do realizacji zajęcia lub powiadomienia organu egzekucyjnego o przeszkodzie w realizacji zajęcia;
- 8) pouczenie zobowiązanego i dłużnika zajętej wierzytelności o skutkach zajęcia;
- 9) datę wystawienia zawiadomienia, podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego oraz odcisk pieczęci organu egzekucyjnego.

§ 3. Do protokołu zajęcia prawa majątkowego stosuje się odpowiednio § 4.

§ 4. Protokół zajęcia i odbioru ruchomości zawiera treść określoną w § 2 pkt 1, 4–6 i 9 oraz w art. 53 § 1 pkt 5, a ponadto:

- 1) wyszczególnienie zajętych ruchomości z podaniem ich ilości, rodzaju jednostki miary i wartości szacunkowej ruchomości, jeżeli jej oszacowanie nie zostało zastrzeżone dla biegłego skarbowego;
- 2) adnotację, które z zajętych ruchomości mogą być sprzedane bezpośrednio po zajęciu, a także które ruchomości poborca pozostawia pod dozorem zobowiązanego lub osoby zastępującej zobowiązanego, a które odbiera;
- 3) pouczenie zobowiązanego o skutkach zajęcia ruchomości i przysługującym mu prawie zaskarżenia w postaci zgłoszenia zarzutów;
- 4) pouczenie dozorca o skutkach przyjęcia ruchomości pod dozór.

§ 5. Protokół odebrania dokumentu zawiera treść określoną w § 2 pkt 1, 4–6 i 9 i § 4 pkt 3 oraz w art. 53 § 1 pkt 1, 2 i 4–6, a ponadto:

- 1) oznaczenie lub opis odebranego dokumentu;
- 2) wartość szacunkową prawa majątkowego związanego z tym dokumentem.

Art. 67a. § 1. Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia wierzytelności lub innego prawa majątkowego albo ruchomości wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji.

§ 2. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień, potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.

Art. 67b. O ile dalsze przepisy nie stanowią inaczej, organ egzekucyjny zwraca się do biegłego skarbowego o oszacowanie wartości zajętej ruchomości lub prawa majątkowego.

Art. 67c. § 1. Uprawnienia do oszacowania wartości ruchomości lub prawa majątkowego zobowiązanego mogą być nadane osobie, która:

- 1) korzysta w pełni z praw publicznych;
- 2) posiada:
 - a) dyplom ukończenia wyższej, średniej lub zasadniczej szkoły o profilu technicznym lub artystycznym lub dyplom mistrza, w zawodzie lub kierunku odpowiadającym rodzajowi majątku, którego wartość podlega oszacowaniu,
 - b) opinię właściwego stowarzyszenia, organizacji zawodowej, szkoły wyższej lub innej instytucji stwierdzającej posiadanie przez tę osobę teoretycznych i praktycznych wiadomości w danej gałęzi techniki, sztuki, rzemiosła, a także innych umiejętności niezbędnych do oszacowania wartości majątku.

§ 2. Z wnioskiem o nadanie uprawnień do szacowania wartości majątku zobowiązanego kandydat na biegłego skarbowego występuje do dyrektora izby skarbowej.

§ 3. Do wniosku, o którym mowa w § 2, dołącza się:

- 1) uwierzytelniony odpis dokumentu oraz opinię, o których mowa w § 1 pkt 2;
- 2) informację określającą zakres uprawnień, o które kandydat się ubiega;
- 3) dokumenty stwierdzające tożsamość kandydata oraz jego niekaralność;
- 4) opinię zakładu pracy, jeżeli kandydat jest pracownikiem.

§ 4. Na postanowienie dyrektora izby skarbowej, odmawiające dokonania wpisu na listę biegłych skarbowych, przysługuje zażalenie.

§ 5. Podstawę do podjęcia czynności biegłego skarbowego stanowi wpis kandydata na listę prowadzoną przez izbę skarbową.

§ 6. W prowadzonej przez izbę skarbową liście biegłych skarbowych uwzględnia się:

- 1) imię i nazwisko biegłego skarbowego i jego adres zamieszkania;
- 2) zakres przyznanych uprawnień;
- 3) termin wpisania na listę;
- 4) wzór uwierzytelnionego podpisu biegłego skarbowego.

§ 7. Lista biegłych skarbowych jest prowadzona według wzoru określonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dostosowanego do techniki informatycznej.

§ 8. Lista biegłych skarbowych jest dostępna dla zainteresowanych w siedzibie odpowiedniej izby skarbowej.

§ 9. W styczniu każdego roku izba skarbowa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych listę biegłych skarbowych, a także zawiadamia niezwłocznie o każdym przypadku wpisania lub wykreślenia z listy biegłego skarbowego.

§ 10. Skreślenie z listy biegłych skarbowych następuje:

- 1) na własną prośbę;
- 2) w przypadku:
 - a) pozbawienia praw publicznych lub utraty innych warunków do pełnienia tej funkcji albo stwierdzenia, że z chwilą dokonania wpisu na listę biegły skarbowy warunkom tym nie odpowiadał i nadal nie odpowiada,
 - b) śmierci biegłego skarbowego,
 - c) stwierdzenia nienależytego wykonywania funkcji biegłego skarbowego.

§ 11. Na postanowienie dyrektora izby skarbowej w sprawie skreślenia biegłego skarbowego z listy biegłych skarbowych przysługuje zażalenie.

§ 12. Biegły skarbowy może odmówić dokonania szacunku wartości majątku zobowiązanego znajdującego się na terenie działania izby skarbowej, na listę której został wpisany, tylko z ważnych przyczyn.

§ 13. Biegły skarbowy, wydając opinię, używa tytułu biegłego skarbowego z oznaczeniem izby skarbowej, na listę której został wpisany.

§ 14. Biegły skarbowy jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić izbę skarbową o:

- 1) każdej zmianie swojego adresu;
- 2) zamierzonej przerwie w wykonywaniu czynności biegłego skarbowego przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

§ 15. Biegłemu skarbowemu za oszacowanie wartości ruchomości lub prawa majątkowego zobowiązanego przysługuje wynagrodzenie zgodne z zakresem wykonanej pracy w wysokości określonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia. Określając wysokość wynagrodzenia, minister uwzględnia rodzaj i czas pracy oraz wysokość poniesionych przez biegłego skarbowego wydatków związanych z oszacowaniem wartości ruchomości lub prawa majątkowego.

Art. 67d. § 1. Organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego o wyznaczonym terminie oszacowania wartości ruchomości lub prawa majątkowego przez biegłego skarbowego i przesyła zobowiązanemu odpis protokołu oszacowania.

§ 2. Jeżeli zobowiązany nie zgadza się z oszacowaniem przez biegłego skarbowego wartości ruchomości lub prawa majątkowego, może wystąpić do organu egzekucyjnego z wnioskiem o dokonanie tego oszacowania przez biegłego sądowego.

§ 3. Jeżeli wartość zajętej ruchomości lub prawa majątkowego oszacowana przez biegłego sądowego nie różni się co najmniej o 25% od wartości oszacowanej przez biegłego skarbowego, koszty oszacowania przez biegłego sądowego ponosi zobowiązany.

§ 4. Wniesienie przez zobowiązanego wniosku, o którym mowa w § 2, wstrzymuje sprzedaż zajętych rzeczy.

Art. 68. § 1. Jeżeli zobowiązany na wezwanie poborcy skarbowego płaci dochodzoną należność pieniężną, poborca wystawia pokwitowanie odbioru pieniędzy. Pokwitowanie to wywiera ten sam skutek prawny, co pokwitowanie wierzyciela. Za pokwitowaną należność pieniężną organ egzekucyjny ponosi odpowiedzialność wobec wierzyciela.

§ 2. Do czynności egzekucyjnych, o których mowa w § 1, nie stosuje się przepisów art. 53.

§ 3. W przypadku odebrania pieniędzy w wyniku przeszukania pomieszczeń i schowków, środków transportu oraz odzieży, teczek, waliz i podobnych przedmiotów stosuje się odpowiednio przepis § 1.

Art. 68a. Wpłata dokonana przez dłużnika zajętej wierzytelności do organu egzekucyjnego wywiera ten sam skutek, co wpłata dokonana przez zobowiązanego do rąk wierzyciela.

Art. 68b. § 1. Stwierdzenie nabycia w postępowaniu egzekucyjnym praw własności lub innych praw albo ruchomości następuje w drodze postanowienia.

§ 2. Postanowienie, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny wydaje na żądanie nabywcy, a jeżeli do wykonywania praw lub dysponowania ruchomościami niezbędne jest posiadanie dowodu nabycia – z urzędu.

Art. 68c. (uchylony).

Art. 68d. Prawa majątkowe i ruchomości nabyte w postępowaniu egzekucyjnym są wolne od obciążeń.

Art. 69. § 1. Gdy zobowiązanym do uiszczenia należności pieniężnej jest państwowa jednostka budżetowa, wierzyciel w celu otrzymania tej należności składa tytuł wykonawczy bezpośrednio tej państwowej jednostce, z której działalnością wiąże się egzekwowana należność. Jednostka ta jest obowiązana bezwzględnie należność uiścić. Jeżeli należność nie zostanie uiszczona w terminie 7 dni od dnia złożenia tytułu wykonawczego, jednostka nadrzędna zobowiązanego, na wniosek wierzyciela, zarządza pokrycie należności ze środków zobowiązanego.

§ 2. W zakresie zarządzenia, o którym mowa w § 1, jednostce nadrzędnej przysługują uprawnienia jednostki budżetowej do dysponowania środkami zgromadzonymi na jej rachunku.

§ 3. Przepis § 1 nie ma zastosowania do należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zobowiązań podatkowych oraz należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 4.

Art. 70. § 1. Dłużnik zajętej wierzytelności jest obowiązany do naliczenia odsetek z tytułu niezapłacenia należności w terminie, należnych od następnego dnia po dniu wystawienia przez organ egzekucyjny zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub prawa majątkowego do dnia przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych z zajęcia, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne za pośrednictwem rachunku bankowego, nalicza odsetki, o których mowa w § 1, do dnia obciążenia rachunku bankowego zobowiązanego przekazywaną kwotą.

§ 3. Organ egzekucyjny w okresie realizacji zajęcia jest obowiązany powiadamiać dłużnika zajętej wierzytelności o każdorazowej zmianie stawki odsetek z tytułu niezapłacenia należności w terminie.

§ 4. Dłużnik zajętej wierzytelności nie odpowiada za nieprawidłowe obliczenie odsetek, jeżeli organ egzekucyjny nie powiadomił go w porę o zmianie, o której mowa w § 3.

§ 5. Przepisy § 1–4 stosuje się do dłużników zajętej wierzytelności obowiązanych do prowadzenia ksiąg podatkowych w rozumieniu Ordynacji podatkowej.

Art. 70a. § 1. Jeżeli rzecz lub prawo majątkowe, do których skierowano egzekucję, zostały obciążone hipoteką lub zastawem, organ egzekucyjny ustala kolejność zaspokojenia dochodzonej należności pieniężnej. W przypadku stwierdzenia, że przed dochodzoną należnością pieniężną podlegają zaspokojeniu inne wierzytelności zabezpieczone hipoteką lub zastawem, organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie wstrzymania czynności egzekucyjnych podjętych w stosunku do zajętych rzeczy lub praw majątkowych.

§ 2. Jeżeli hipoteki lub zastawy ustanowione dla zabezpieczenia wierzytelności podlegających zaspokojeniu przed dochodzoną należnością pieniężną wygasną bez przeniesienia własności zajętych rzeczy lub praw majątkowych, organ egzekucyjny podejmuje wstrzymane czynności egzekucyjne.

Art. 70b. § 1. Jeżeli dłużnikowi zajętej wierzytelności jest wiadome, że zajęta wierzytelność lub inne prawo majątkowe obciążone zostały zastawem rejestrowym, wstrzymuje realizację zajęcia, z zastrzeżeniem § 2, i powiadamia o tym niezwłocznie organ egzekucyjny.

§ 2. Jeżeli należności pieniężnej dochodzonej przez organ egzekucyjny przysługuje wcześniejsza kolejność zaspokojenia niż wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym, organ egzekucyjny powiadamia o tym dłużnika zajętej wierzytelności, który niezwłocznie podejmuje wstrzymaną realizację zajęcia.

Art. 70c. Zajęcie wierzytelności nie narusza uprawnień wynikających z zamieszczonej w umowie klauzuli kompensacyjnej, o której mowa w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 942).

Art. 71. § 1. Jeżeli egzekucja administracyjna należności pieniężnych staje się bezskuteczna, organ egzekucyjny lub wierzyciel może zwrócić się do sądu o nakazanie zobowiązanemu wyjawienia majątku, zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. O nakazanie wyjawienia przez zobowiązanego majątku można zwrócić się także przed wszczęciem egzekucji administracyjnej lub w toku tej egzekucji, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że egzekwowana należność pieniężna nie będzie mogła być zaspokojona ze znanego majątku zobowiązanego ani też z jego wynagrodzenia za pracę lub z przypadających mu okresowo świadczeń za okres 6 miesięcy.

§ 3. Podstawą żądania nakazania wyjawienia przez zobowiązanego majątku jest tytuł wykonawczy, o którym mowa w art. 27, albo zarządzenie zabezpieczenia wydane na podstawie przepisów działu IV.

Art. 71a. § 1. Organy egzekucyjne uprawnione są do przeprowadzania u dłużników zajętej wierzytelności, z wyłączeniem banków, kontroli prawidłowości realizacji zastosowanego środka egzekucyjnego, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Jeżeli środek egzekucyjny zastosowany został przez organ egzekucyjny, o którym mowa w art. 19 § 3, 4, 7 i 8, kontrolę prawidłowości realizacji zastosowanego środka egzekucyjnego przeprowadza, z urzędu lub na wniosek tego organu, naczelnik urzędu skarbowego.

§ 3. Udostępnienie organowi egzekucyjnemu dokumentów i informacji niezbędnych do przeprowadzenia kontroli prawidłowości realizacji zastosowanego środka egzekucyjnego nie narusza obowiązku zachowania przez dłużników zajętej wierzytelności tajemnicy określonej w odrębnych przepisach.

§ 4. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności dłużnika zajętej wierzytelności lub osoby odpowiedzialnej za realizację zajęcia.

§ 5. Osoba dokonująca czynności kontrolnych obowiązana jest okazać pisemne upoważnienie organu egzekucyjnego do dokonywania tych czynności.

§ 6. Kopię protokołu z czynności kontrolnych doręcza się dłużnikowi zajętej wierzytelności lub osobie odpowiedzialnej za realizację zajęcia.

§ 7. Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole, może zgłosić niezwłocznie do protokołu odpowiednie wyjaśnienia lub zastrzeżenia albo w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przedłożyć je w formie pisemnej.

§ 8. Przepisy § 1–7 stosuje się odpowiednio do zobowiązanego.

§ 9. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że dłużnik zajętej wierzytelności bezpodstawnie uchyla się od przekazania zajętej wierzytelności albo części wierzytelności organowi egzekucyjnemu, organ ten wydaje postanowienie, w którym określa wysokość nieprzekazanej kwoty. Na postanowienie w sprawie wysokości nieprzekazanej kwoty przysługuje zażalenie.

Art. 71b. Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności bezpodstawnie uchyla się od przekazania zajętej wierzytelności albo części wierzytelności organowi egzekucyjnemu, zajęta wierzytelność albo część wierzytelności może być ściągnięta od dłużnika zajętej wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej. Podstawą wystawienia tytułu wykonawczego jest postanowienie, o którym mowa w art. 71a § 9. Tytuł wykonawczy wystawia organ egzekucyjny, który dokonał u dłużnika zajętej wierzytelności zajęcia wierzytelności.

Rozdział 2

Egzekucja z wynagrodzenia za pracę

Art. 72. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia wynagrodzenia za pracę przez przesłanie do pracodawcy zobowiązanego zawiadomienia o zajęciu tej części jego wynagrodzenia, która nie jest zwolniona spod egzekucji, na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi. Organ egzekucyjny jednocześnie wzywa pracodawcę, aby nie wypłacał zajętej części wynagrodzenia zobowiązanemu, lecz przekazał ją organowi egzekucyjnemu aż do pełnego pokrycia egzekwowanych należności pieniężnych.

§ 2. Zajęcie wynagrodzenia za pracę jest dokonane z chwilą doręczenia pracodawcy zawiadomienia o zajęciu, o którym mowa w § 1. Zajęcie to zachowuje moc również w przypadku zmiany stosunku pracy lub zlecenia, nawiązania nowego stosunku pracy lub zlecenia z tym samym pracodawcą, a także w przypadku przejścia pracodawcy przez innego pracodawcę.

§ 3. W stosunku do egzekwowanej należności pieniężnej nieważne są rozporządzenia wynagrodzeniem przekraczające część wolną od zajęcia, dokonane po jego zajęciu, a także przed tym zajęciem, jeżeli są wymagalne po zajęciu.

§ 4. Jednocześnie z przesłaniem zawiadomienia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny:

- 1) zawiadamia zobowiązanego o zajęciu jego wynagrodzenia za pracę, doręczając mu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony, i odpis wezwania przesłanego do pracodawcy, pouczając ponadto zobowiązanego, że nie może odbierać wynagrodzenia poza częścią wolną od zajęcia ani rozporządzać nim w żaden inny sposób;
- 2) wzywa pracodawcę, aby:
 - a) w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia złożył za okres 3 miesięcy poprzedzających zajęcie, za każdy miesiąc oddzielnie, zestawienie otrzymanego w tym czasie wynagrodzenia zobowiązanego z wyszczególnieniem wszystkich jego składników,
 - b) składał, w przypadku zaistnienia przeszkód do wypłacenia wynagrodzenia za pracę, oświadczenie o rodzaju tych przeszkód, a w szczególności podał, czy inne osoby roszczą sobie prawa do zajętego wynagrodzenia, czy i w jakim sądzie toczy się sprawa o to wynagrodzenie oraz czy i o jakie roszczenia została skierowana do tego wynagrodzenia egzekucja przez innych wierzycieli;
- 3) poucza pracodawcę o określonych w art. 71b, art. 168c i art. 168e skutkach niestosowania się do wezwań, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 73. Jeżeli wynagrodzenie za pracę zostało uprzednio zajęte przez inny organ egzekucyjny, pracodawca niezwłocznie zawiadamia o tym właściwe organy egzekucyjne.

Art. 74. (uchylony).

Art. 75. § 1. Jeżeli w czasie prowadzenia egzekucji z wynagrodzenia za pracę zobowiązany przestał pracować u pracodawcy, u którego dokonano zajęcia wynagrodzenia, pracodawca ten niezwłocznie zawiadamia o tym organ egzekucyjny oraz we wzmiance o zajęciu wynagrodzenia w wydanym zobowiązanemu świadectwie pracy wskazuje organ egzekucyjny, numer sprawy egzekucyjnej i wysokość potrąconych już kwot.

§ 2. Jeżeli nowe miejsce pracy zobowiązanego jest znane dotychczasowemu pracodawcy, pracodawca ten przesyła niezwłocznie dokumenty dotyczące zajęcia wynagrodzenia zobowiązanego nowemu pracodawcy i zawiadamia o tym organ egzekucyjny. Doręczenie tych dokumentów nowemu pracodawcy ma skutki prawne zajęcia wynagrodzenia zobowiązanego u tego pracodawcy.

§ 3. Nowy pracodawca, któremu zobowiązany przedstawił świadectwo pracy ze wzmianką o zajęciu wynagrodzenia, zawiadamia niezwłocznie o zatrudnieniu dawnego pracodawcę oraz organ egzekucyjny.

Art. 76–78. (uchylone).

Rozdział 3

Egzekucja ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego i ubezpieczenia społecznego oraz renty socjalnej

Art. 79. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz z ubezpieczenia społecznego zobowiązanego, a także z renty socjalnej, zwanych dalej „świadczeniami”, przez przesłanie do organu rentowego właściwego do spraw wypłaty zobowiązanemu świadczeń zawiadomienia o zajęciu tej części przysługujących zobowiązanemu świadczeń, która nie jest zwolniona spod egzekucji, na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi. Organ egzekucyjny jednocześnie wzywa organ rentowy, aby nie wypłacał zajętej części świadczenia zobowiązanemu, lecz przekazał ją organowi egzekucyjnemu aż do pełnego pokrycia egzekwowanych należności pieniężnych.

§ 2. Zajęcie świadczeń jest dokonane z chwilą doręczenia organowi rentowemu zawiadomienia o zajęciu. Zajęcie to zachowuje moc również w przypadku zmiany organu rentowego właściwego do wypłaty świadczeń.

§ 3. W stosunku do egzekwowanej należności pieniężnej nieważne są rozporządzenia świadczeniami przekraczające część wolną od zajęcia, dokonane po ich zajęciu, a także przed tym zajęciem, jeżeli są wymagalne po zajęciu.

§ 4. Jednocześnie z przesłaniem zawiadomienia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny:

- 1) zawiadamia zobowiązanego o zajęciu przysługujących mu świadczeń, doręczając mu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony, i odpis zawiadomienia przesłanego do organu rentowego, pouczając ponadto zobowiązanego, że nie może odbierać świadczeń poza częścią wolną od zajęcia, ani rozporządzać nimi w żaden inny sposób;
- 2) wzywa organ rentowy, aby:
 - a) w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia podał wysokość przysługujących zobowiązanemu miesięcznych świadczeń i zawiadomił o każdej zmianie ich wysokości,
 - b) składał, w przypadku zaistnienia przeszkód do wypłacenia świadczeń, oświadczenie o rodzaju tych przeszkód, a w szczególności podał, czy inne osoby roszczą sobie prawa do zajętych świadczeń, czy i w jakim sądzie toczy się sprawa o te świadczenia oraz czy i o jakie roszczenia została skierowana do tych świadczeń egzekucja przez innych wierzycieli;
- 3) poucza organ rentowy o określonych w art. 71b, art. 168c i art. 168e skutkach niestosowania się do wezwań, o których mowa w pkt 1 i 2.

§ 5. Przy egzekucji ze świadczeń stosuje się odpowiednio przepisy art. 73 i 75.

Rozdział 4

Egzekucja z rachunków bankowych i wkładów oszczędnościowych

Art. 80. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego przez przesłanie do banku, a jeżeli bank posiada oddziały – do właściwego oddziału, zawiadomienia o zajęciu wierzytelności pieniężnej zobowiązanego z rachunku bankowego do wysokości egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia w terminie dochodzonej wierzytelności oraz kosztami egzekucyjnymi. Organ egzekucyjny jednocześnie wzywa bank, aby bez zgody organu egzekucyjnego nie dokonywał wypłat z rachunku bankowego do wysokości zajętej wierzytelności, lecz bezzwłocznie przekazał zajętą kwotę organowi egzekucyjnemu na pokrycie egzekwowanej należności albo zawiadomił organ egzekucyjny, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, o przeszkodzie w dokonaniu wpłaty.

§ 2. Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego zobowiązanego jest dokonane z chwilą doręczenia bankowi zawiadomienia o zajęciu, o którym mowa w § 1, i obejmuje również kwoty, które nie były na rachunku bankowym w chwili zajęcia, a zostały wpłacone na ten rachunek po dokonaniu zajęcia.

§ 3. Jednocześnie z przesłaniem zawiadomienia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego o zajęciu jego wierzytelności z rachunku bankowego, doręczając mu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony, i odpis zawiadomienia skierowanego do banku o zakazie wypłaty zajętej kwoty z rachunku bankowego bez zgody organu egzekucyjnego.

Art. 81. § 1. Zajęcie wierzytelności jest skuteczne w odniesieniu do rachunków bankowych zobowiązanego prowadzonych przez bank, niezależnie od tego, czy organ egzekucyjny wskazał w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 80 § 1, numery tych rachunków.

§ 1a. Zajęcie wierzytelności jest skuteczne w odniesieniu do rachunku bankowego prowadzonego dla kilku osób fizycznych, którego współposiadaczem jest zobowiązany. Przepis art. 80 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Jeżeli zobowiązanym jest jednostka budżetowa, zajęciu podlega wyłącznie rachunek wydatków.

§ 3. Jeżeli wierzytelności z innych rodzajów rachunków bankowych zobowiązanego niż lokata terminowa, nie pokrywają dochodzonej należności, bank realizuje zajęcie wierzytelności z rachunku tej lokaty w ostatniej kolejności.

§ 4. Wynikający z zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego zakaz wypłat z tego rachunku bez zgody organu egzekucyjnego nie dotyczy wypłat na bieżące wynagrodzenia za pracę oraz na zasądzone alimenty i renty o charakterze alimentacyjnym zasądzone tytułem odszkodowania. Wypłata na wynagrodzenia za pracę może nastąpić po złożeniu bankowi odpisu listy płac lub innego wiarygodnego dowodu, a wypłata alimentów lub renty o charakterze alimentacyjnym – tytułu stwierdzającego obowiązek zobowiązanego do płacenia alimentów lub renty. Bank dokonuje wypłat alimentów lub renty do rąk osoby uprawnionej do tych świadczeń.

§ 5. Przepis § 4 stosuje się również do podatku dochodowego od osób fizycznych oraz składek na ubezpieczenie społeczne, należnych od dokonywanych wypłat na bieżące wynagrodzenia.

Art. 82. W przypadku zbiegu kilku egzekucji administracyjnych lub zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego zobowiązanego, jeżeli kwoty znajdujące się na rachunku bankowym nie wystarczają na pokrycie wszystkich egzekwowanych należności, bank obowiązany jest wstrzymać wypłaty z tego rachunku do wysokości należności pieniężnych, na rzecz których zajęcie nastąpiło, oraz niezwłocznie zawiadomić o tym właściwe organy egzekucyjne. Przepisy art. 81 § 4–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 83. (uchylony).

Art. 84. § 1. Jeżeli przed zajęciem wierzytelności z rachunku bankowego zobowiązanego w trybie art. 80 zostanie ujawniony dokument potwierdzający posiadanie rachunku bankowego, zwany dalej „dokumentem”, organ egzekucyjny dokonuje zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego związanego z tym dokumentem przez wpisanie jej do protokołu zajęcia.

§ 2. W protokole, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny podaje wysokość egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi.

§ 3. Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego związanego z dokumentem jest skuteczne wobec zobowiązanego z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego protokołu zajęcia, o którym mowa w § 1.

§ 4. Organ egzekucyjny zawiadamia niezwłocznie zobowiązanego o zajęciu jego wierzytelności w części, w jakiej nie została zwolniona spod egzekucji, doręczając mu odpis tytułu wykonawczego oraz odpis protokołu zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego związanego z dokumentem. Jednocześnie organ egzekucyjny poucza zobowiązanego, że nie może realizować zajętej wierzytelności poza częścią wolną od egzekucji ani rozporządzać nią w żaden inny sposób.

§ 5. Niezależnie od zawiadomienia, o którym mowa w § 4, organ egzekucyjny przesyła do banku zawiadomienie o zajęciu wierzytelności pieniężnej z rachunku bankowego. Przepisy art. 80 stosuje się odpowiednio.

Art. 85. § 1. Jeżeli dokument jest tego rodzaju, że bez jego okazania zobowiązany nie może realizować wierzytelności z rachunku bankowego, organ egzekucyjny dokonuje zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego związanego z tym dokumentem przez jego odbiór.

§ 2. Organ egzekucyjny potwierdza odbiór dokumentu protokołem odbioru dokumentu. Przepisy art. 84 § 2–4 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Niezależnie od zajęcia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny przesyła do banku zawiadomienie o zajęciu wierzytelności pieniężnej z rachunku bankowego. Przepisy art. 80 stosuje się odpowiednio.

Art. 86. § 1. Organ egzekucyjny poucza wierzyciela, żeby w terminie 14 dni od dnia zajęcia, o którym mowa w art. 85 § 1, wystąpił do sądu o umorzenie dokumentu i zawiadomił o tym właściwy oddział banku przez doręczenie mu w tym samym terminie odpisu złożonego do sądu wniosku w sprawie wszczęcia postępowania o umorzenie dokumentu.

§ 2. W przypadku nieotrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania o umorzenie dokumentu właściwy oddział banku, po upływie 21 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego, odwołuje wstrzymanie wypłat z tego rachunku, o czym zawiadamia posiadacza rachunku.

§ 3. Sąd rozpatruje wniosek o umorzenie dokumentu na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach o umarzeniu utraconych dokumentów. W postępowaniu w sprawie umorzenia dokumentu nie mogą być zgłaszane zarzuty dotyczące zasadności roszczenia wierzyciela. Koszty postępowania obciążają właściciela dokumentu. Sąd przesyła właściwemu oddziałowi banku wypis prawomocnego postanowienia w sprawie umorzenia dokumentu.

§ 4. W przypadku umorzenia dokumentu, właściwy oddział banku wystawia w jego miejsce nowy, aktualny dokument, który wydaje właścicielowi. W przypadku nieuwzględnienia wniosku o umorzenie dokumentu, właściwy oddział banku niezwłocznie odwołuje wstrzymanie wypłat z rachunku bankowego i zawiadamia o tym właściciela.

Art. 86a. § 1. Wskutek zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego, bank wstrzymuje wszelkie wypłaty z zajętego rachunku i niezwłocznie zawiadamia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego inne oddziały banku, inne banki, placówki pocztowe i inne podmioty uprawnione do dokonywania wypłat zobowiązanemu z zajętego rachunku. Zajęcie nie dotyczy kwot wolnych od egzekucji.

§ 2. Inne banki, placówki pocztowe i inne podmioty uprawnione do dokonywania wypłat, o których mowa w § 1, po zawiadomieniu ich o zajęciu, ponoszą względem wierzyciela odpowiedzialność za dokonane wypłaty.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb zawiadamiania oddziałów banków, placówek pocztowych i innych podmiotów uprawnionych do dokonywania wypłat z zajętego rachunku w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zapewniający prawidłowe orzekanie o ich odpowiedzialności za dokonane wypłaty.

Art. 87. Przepisy dotyczące egzekucji z rachunków bankowych i wierzytelności z rachunku bankowego związanego z dokumentem stosuje się odpowiednio w egzekucji z wkładów oszczędnościowych gromadzonych w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

Art. 88. (uchylony).

Rozdział 5

Egzekucja z innych wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych

Oddział 1

Egzekucja z innych wierzytelności pieniężnych

Art. 89. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia wierzytelności pieniężnej innej, niż określona w art. 72–85, przez przesłanie do dłużnika zobowiązanego zawiadomienia o zajęciu wierzytelności pieniężnej zobowiązanego i jednocześnie wzywa dłużnika zajętej wierzytelności, aby należnej od niego kwoty do wysokości egzekwowanej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi bez zgody organu egzekucyjnego nie uiszczal zobowiązanemu, lecz należną kwotę przekazał organowi egzekucyjnemu na pokrycie należności.

§ 2. Zajęcie wierzytelności jest dokonane z chwilą doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu, o którym mowa w § 1. Zajęcie wierzytelności z tytułu dostaw, robót i usług dotyczy również wierzytelności, które nie istniały w chwili zajęcia, a powstaną po dokonaniu zajęcia z tytułu tych dostaw, robót i usług.

§ 3. Jednocześnie z przesłaniem zawiadomienia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny:

- 1) wzywa dłużnika zajętej wierzytelności, aby w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia złożył oświadczenie dotyczące tego, czy:
 - a) uznaje zajęta wierzytelność zobowiązanego,
 - b) przekaze organowi egzekucyjnemu z zajętej wierzytelności kwoty na pokrycie należności lub z jakiego powodu odmawia tego przekazania,
 - c) – i w jakim sądzie lub przed jakim organem toczy się albo toczyła się sprawa o zajęta wierzytelność;
- 2) zawiadamia zobowiązanego, że nie wolno mu zajętej kwoty odebrać ani też rozporządzać nią lub ustanowionym dla niej zabezpieczeniem;
- 3) doręcza zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony, a także odpis wniosku, o którym mowa w art. 90 § 1.

Art. 90. § 1. Jeżeli organowi egzekucyjnemu jest wiadomo, że zajęta wierzytelność jest zabezpieczona przez wpis w księdze wieczystej lub przez złożenie dokumentu do zbioru dokumentów, przesyła on do sądu wnioski o dokonanie w księdze wieczystej wpisu o zajęciu wierzytelności lub o złożenie tego wniosku do zbioru dokumentów. Do wniosku organu egzekucyjnego dołącza się odpis tytułu wykonawczego.

§ 2.³⁵⁾ Jeżeli zajęta wierzytelność należy się zobowiązanemu od organów będących jednocześnie jednostkami budżetowymi lub samorządowymi zakładami budżetowymi albo od funduszy, których są dysponentami, za dłużnika zajętej wierzytelności uważa się organ właściwy do wydania polecenia wypłaty.

Art. 91. Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności uchyli się od przekazania zajętej kwoty organowi egzekucyjnemu, mimo że wierzytelność została przez niego uznana i jest wymagalna, stosuje się odpowiednio przepisy art. 71b.

Art. 92. W egzekucji z kwot będących przedmiotem krajowych przekazów pocztowych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące egzekucji z innych wierzytelności pieniężnych. Za wierzyciela zajętej wierzytelności uważa się w tym przypadku adresata przekazu, a za dłużnika zajętej wierzytelności – placówkę pocztową, która obowiązana jest wypłacić kwotę przekazu adresatowi.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Oddział 2

Egzekucja z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach oraz z wierzytelności z rachunków pieniężnych

Art. 93. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia praw z instrumentów finansowych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego zobowiązanego przez przesłanie do podmiotu prowadzącego te rachunki, zwanego dalej „prowadzącym rachunki”, zawiadomienia o zajęciu praw z instrumentów finansowych oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego zobowiązanego do wysokości dochodzonych należności, o których mowa w § 2.

§ 2. Organ egzekucyjny wzywa prowadzącego rachunki, aby przekazał organowi egzekucyjnemu z rachunku pieniężnego zobowiązanego środki do wysokości egzekwowanej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi, a jeżeli środki na rachunku pieniężnym nie są wystarczające do pokrycia egzekwowanych kwot, aby dokonał na żądanie organu egzekucyjnego sprzedaży zajętych instrumentów finansowych i uzyskał kwotę, aby dokonał na żądanie organu egzekucyjnego albo zawiadomił ten organ w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o przeszkodzie w dokonaniu realizacji zajęcia, w tym również o nieprowadzeniu rachunku pieniężnego, rachunku papierów wartościowych lub innego rachunku zobowiązanego.

§ 3. Zajęcie praw z instrumentów finansowych oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego jest dokonane z chwilą doręczenia prowadzącemu rachunki zawiadomienia o zajęciu tych praw i obejmuje również prawa i wierzytelności, które nie zostały zapisane lub nie znajdowały się na rachunkach zobowiązanego w chwili zajęcia.

§ 4. Zajęcie praw z instrumentów finansowych oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego jest skuteczne także wtedy, gdy zawiadomienie, o którym mowa w § 1, zawiera tylko imię i nazwisko lub firmę oraz adres zobowiązanego.

§ 5. Jednocześnie z przesłaniem zawiadomienia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny:

- 1) zawiadamia zobowiązanego o zajęciu jego praw z instrumentów finansowych i wierzytelności z rachunku pieniężnego, doręczając mu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony, i odpis zawiadomienia skierowanego do prowadzącego rachunki o zajęciu praw z instrumentów finansowych i wierzytelności z rachunku pieniężnego, jak również zawiadamia zobowiązanego, że nie wolno mu zajętych prawami rozporządzać;
- 2) wzywa zobowiązanego, aby w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w pkt 1, poinformował organ egzekucyjny, w jakiej kolejności i po jakiej cenie instrumenty finansowe mają być zbywane.

§ 6. W przypadku, o którym mowa w § 5 pkt 2, organ egzekucyjny, stosownie do dyspozycji zobowiązanego, wystawia zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi.

§ 7. Jeżeli zobowiązany w wyznaczonym terminie nie wskazał ceny lub kolejności zbycia instrumentów finansowych lub jeżeli w terminie 5 kolejnych dni transakcyjnych sprzedaż instrumentów finansowych zgodnie z dyspozycją zobowiązanego nie dojdzie do skutku, organ egzekucyjny wystawia zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych po cenie umożliwiającej realizację zlecenia w obrocie zorganizowanym.

§ 8. Organ egzekucyjny ustala zakres i kolejność sprzedaży instrumentów finansowych na podstawie notowań z dnia poprzedzającego dzień zlecenia ich sprzedaży w obrocie zorganizowanym.

§ 9. W pierwszej kolejności sprzedaży podlegają instrumenty finansowe, których ceny w dniu poprzedzającym dzień zlecenia sprzedaży zapewniały najwyższy dochód lub najniższą stratę liczoną w stosunku do wartości nominalnej tych instrumentów.

§ 10. Jeżeli w pierwszym dniu transakcyjnym po upływie okresu, o którym mowa w § 7, sprzedaż instrumentów finansowych nie dojdzie do skutku lub uzyskana ze sprzedaży kwota nie wystarcza na pokrycie dochodzonych należności, organ egzekucyjny zleca dokonanie sprzedaży uzupełniających, stosując zasady określone w § 8 i 9.

Art. 94. § 1. Do zajęcia instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, lecz niebędących przedmiotem obrotu zorganizowanego, stosuje się odpowiednio przepisy art. 93 § 1, 3, 4 i § 5 pkt 1.

§ 2. Po otrzymaniu zawiadomienia o zajęciu instrumentów finansowych, o których mowa w § 1, prowadzący rachunki niezwłocznie przesyła organowi egzekucyjnemu wyciąg z rachunków zobowiązanego.

§ 3. Sprzedaż instrumentów finansowych, o których mowa w § 1, następuje na rzecz osób fizycznych w trybie przepisów działu II rozdziału 6 oddziału 2.

Art. 94a. Prowadzący rachunki dokonuje zapisu instrumentów finansowych nabywcy na jego rachunku na podstawie postanowienia, o którym mowa w art. 68b.

Art. 94b. W przypadku dokonania przez prowadzącego rachunki wypłaty zobowiązanemu zajętych kwot lub kwot uzyskanych ze sprzedaży zajętych praw z instrumentów finansowych albo wykonania rozporządzeń zobowiązanego powodujących nieskuteczność prowadzonej egzekucji, stosuje się odpowiednio przepis art. 71b.

Art. 94c. Jeżeli zajęte prawa z instrumentów finansowych zobowiązanego i wierzytelności z rachunku pieniężnego zostały uprzednio zajęte przez inny organ egzekucyjny, prowadzący rachunki niezwłocznie zawiadamia o tym właściwe organy egzekucyjne.

Art. 94d.³⁶⁾ Przepisów niniejszego oddziału nie stosuje się do rachunku zbiorczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.³⁷⁾).

Oddział 3

Egzekucja z papierów wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych

Art. 95. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia papierów wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych przez odbiór dokumentu, którego posiadanie jest koniecznym warunkiem wykonywania prawa z tych papierów. Przepisy art. 84 § 2–4 stosuje się odpowiednio.

§ 2.³⁸⁾ Zajęte papiery wartościowe niezapisane na rachunku papierów wartościowych organ egzekucyjny przekazuje do sprzedaży podmiotowi posiadającemu zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na podejmowanie czynności związanych z obrotem takimi papierami, a w przypadku jego braku lub gdy sprzedaż w tym trybie wiązałaby się z poniesieniem zbyt dużych kosztów, sprzedaje je w trybie określonym przepisami działu II rozdziału 6 oddziału 2.

§ 3. Zlecając sprzedaż papierów wartościowych podmiotowi, o którym mowa w § 2, organ egzekucyjny stosuje zasady określone w art. 93 § 8–9.

§ 4. Jeżeli sprzedaż papierów wartościowych zobowiązanego następuje w trybie przepisów działu II rozdziału 6 oddziału 2, a oszacowanie wartości zajętych papierów wartościowych przez biegłego skarbowego wiązałoby się ze zbyt dużymi kosztami, organ egzekucyjny, za zgodą zobowiązanego, przyjmuje cenę wywołania w wysokości ceny nominalnej papierów wartościowych.

Oddział 4

Egzekucja z weksła

Art. 96. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia weksła, w rozumieniu ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282 oraz z 2006 r. Nr 73, poz. 501), przez odbiór weksła, stosując odpowiednio zasady określone w art. 84.

Art. 96a. Jednocześnie z zajęciem weksła organ egzekucyjny:

- 1) wzywa trasata, aby należnej od niego sumy wekslowej nie uiszczał prawnemu posiadaczowi weksła, lecz należną sumę wpłacił w terminie wykupu weksła organowi egzekucyjnemu;
- 2) zawiadamia zobowiązanego, że nie wolno mu rozporządzać zajęтым weksłem ani też odebrać od trasata sumy wekslowej.

Art. 96b. § 1. Organ egzekucyjny może wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie realizacji zajętego weksła.

§ 2. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia praw przeciwko trasatowi.

³⁶⁾ Dodany przez art. 3 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1391), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

³⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 836.

³⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 21 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119), która weszła w życie z dniem 19 września 2006 r.

Art. 96c. Organ egzekucyjny przedstawia weksel do zapłaty w trybie określonym w przepisach ustawy – Prawo wekslowe lub sprzedaje w trybie określonym przepisami działu II rozdziału 6 oddziału 2.

Art. 96d. § 1. Jeżeli egzekucja z weksla jest dokonywana w formie sprzedaży, organ egzekucyjny, z zastrzeżeniem § 2, indosuje weksel na nabywcę. Dokonany przez organ egzekucyjny indos wywiera skutki indosu wpisanego przez zobowiązanego.

§ 2. Jeżeli na wekslu zostały umieszczone wyrazy „nie na zlecenie” lub inne zastrzeżenie równoznaczne, organ egzekucyjny może przenieść weksel na nabywcę tylko w formie i ze skutkami zwykłego przelewu.

Art. 96e. Jeżeli weksel został już uprzednio zajęty przez inny organ egzekucyjny, zobowiązany niezwłocznie zawiadamia o tym właściwe organy egzekucyjne.

Art. 96f. § 1. Jeżeli egzekucja z weksla w trybie określonym w art. 96c okaże się nieskuteczna, zajęcie weksla staje się zajęciem wierzytelności zabezpieczonej wekslem.

§ 2. Do wierzytelności, o której mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 5 oddziału 1.

Oddział 5

Egzekucja z autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych oraz z praw własności przemysłowej

Art. 96g. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia:

- 1) autorskiego prawa majątkowego i praw pokrewnych,
- 2) patentu,
- 3) prawa ochronnego na wzór użytkowy,
- 4) prawa z rejestracji wzoru zdobniczego,
- 5) prawa z rejestracji znaku towarowego,
- 6) prawa do używania znaku towarowego powszechnie znanego niezarejestrowanego,
- 7) prawa z rejestracji topografii układu scalonego,
- 8) prawa do projektu racjonalizatorskiego

oraz korzyści z tych praw, przez wpisanie ich do protokołu zajęcia i podpisanie protokołu przez poborcę skarbowego, a także zobowiązanego lub świadków.

§ 2. Zajęcie praw, o których mowa w § 1 pkt 2–5, 7 i 8, może również nastąpić przez przesłanie do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej zawiadomienia o zajęciu prawa.

§ 3. Zajęciu nie podlega:

- 1) autorskie prawo majątkowe służące twórcy za jego życia, z wyjątkiem wymagalnych wierzytelności;
- 2) prawo do utworu nieopublikowanego, jeżeli spadkobiercy sprzeciwiają się egzekucji z tego prawa i sprzeciw ten jest zgodny z ujawnioną wolą twórcy nierozpowszechniania utworu;
- 3) patent i prawo ochronne na wzór użytkowy o charakterze tajnym.

§ 4. Zajęcie jest skuteczne z chwilą podpisania protokołu zajęcia przez osoby, o których mowa w § 1, albo doręczenia Urzędowi Patentowemu Rzeczypospolitej Polskiej zawiadomienia o zajęciu, jeżeli było wcześniejsze.

§ 5. Organ egzekucyjny niezwłocznie po dokonaniu zajęcia:

- 1) doręcza zobowiązanemu protokół zajęcia;
- 2) doręcza odpis tytułu wykonawczego, jeżeli uprzednio nie został on zobowiązanemu doręczony;
- 3) zawiadamia zobowiązanego, że nie wolno mu rozporządzać zajętymi prawami;
- 4) przesyła do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o dokonanie we właściwym rejestrze wpisu o zajęciu prawa, jeżeli przedmiotem zajęcia są prawa objęte tymi rejestrami.

Art. 96h. § 1. Poborca skarbowy zamieszcza w protokole zajęcia opis zajętych praw i jeżeli jest to możliwe – wartość szacunkową zajętych praw.

§ 2. Jeżeli oszacowanie przez poborcę skarbowego wartości zajętych praw nie jest możliwe lub zajęcie jest dokonane przez doręczenie Urzędowi Patentowemu Rzeczypospolitej Polskiej zawiadomienia o zajęciu, organ egzekucyjny zwraca się do biegłego skarbowego o oszacowanie wartości tych praw.

§ 3. Na oszacowanie dokonane przez poborcę skarbowego zobowiązanemu przysługuje prawo wniesienia do organu egzekucyjnego zarzutu – w terminie 7 dni od dnia zajęcia. W przypadku nieuwzględnienia zarzutu zobowiązanego, organ egzekucyjny zwraca się do biegłego skarbowego o oznaczenie wartości zajętych praw.

§ 4. Sprzedaż zajętych praw następuje w trybie przepisów działu II rozdziału 6 oddziału 2.

§ 5. Jeżeli zajęte prawa zostały już uprzednio zajęte przez inny organ egzekucyjny, zobowiązany niezwłocznie zawiadamia o tym właściwe organy egzekucyjne.

Art. 96i. W egzekucji z wierzytelności z praw, o których mowa w art. 96g § 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące egzekucji z innych wierzytelności pieniężnych.

Oddział 6

Egzekucja z udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

Art. 96j. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, zwanej dalej „spółką”, oraz wierzytelności z tego prawa przez przesłanie do spółki zawiadomienia o zajęciu udziału i wezwanie jej, aby żadnych należności przypadających zobowiązanemu z tytułu zajętego udziału do wysokości egzekwowanej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi nie uiszczała zobowiązanemu, lecz należne kwoty przekazała organowi egzekucyjnemu na pokrycie należności.

§ 2. Zajęcie udziału oraz wierzytelności z tego prawa jest dokonane z chwilą doręczenia spółce zawiadomienia, o którym mowa w § 1.

§ 3. Organ egzekucyjny jednocześnie z przesłaniem spółce zawiadomienia o zajęciu:

- 1) kieruje do sądu rejestrowego wnioski o dokonanie w Krajowym Rejestrze Sądowym wpisu o zajęciu udziału;
- 2) zawiadamia zobowiązanego, że nie wolno mu odebrać należności, o których mowa w § 1, ani rozporządzać zajęтым udziałem;
- 3) doręcza zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony, a także odpis wniosku, o którym mowa w pkt 1.

Art. 96k. § 1. Jeżeli egzekucja z należności przysługujących zobowiązanemu z tytułu zajętego udziału nie prowadzi do pełnego pokrycia dochodzonej należności, organ egzekucyjny występuje do właściwego sądu rejestrowego o zarządzenie sprzedaży zajętego udziału.

§ 2. Jeżeli sąd nie zarządzi sprzedaży zajętego udziału, pozostają w mocy dokonane czynności egzekucyjne.

§ 3. Jeżeli sąd zarządzi sprzedaż udziału, a umowa spółki:

- 1) nie zawiera ograniczeń zbycia udziału albo
- 2) zawiera ograniczenia zbycia udziału, lecz spółka, w terminach i na zasadach określonych w Kodeksie spółek handlowych, nie wystąpi o dokonanie oszacowania wartości zajętego udziału albo wystąpi o takie oszacowanie, ale nie wskaże osoby, która nabydzie udział, albo osoba wskazana przez spółkę nie wpłaci organowi egzekucyjnemu ustalonej ceny

– organ egzekucyjny sprzedaje zajęty udział, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 6 oddziału 2, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. Jeżeli sąd rejestrowy dokonał oszacowania wartości zajętego udziału, organ egzekucyjny przyjmuje kwotę oszacowania jako cenę wywołania.

Oddział 7

Egzekucja z pozostałych praw majątkowych

Art. 96l. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia innych praw majątkowych niż określone w art. 89–96k, przez:

- 1) odbiór dokumentu, jeżeli warunkiem wykonywania prawa majątkowego jest posiadanie dokumentu, albo
- 2) zawiadomienie dłużnika zobowiązanego, jeżeli zajęte prawo majątkowe jest tego rodzaju, że jest oznaczony podmiot obciążony względem zobowiązanego.

Art. 96m. W egzekucji z pozostałych praw majątkowych stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 5 oddziału 1, z tym że w przypadku sprzedaży stosuje się przepisy dotyczące sprzedaży ruchomości.

Rozdział 6

Egzekucja z ruchomości

Oddział 1

Zajęcie

Art. 97. § 1. Do egzekucji z ruchomości zobowiązanego poborca skarbowy przystępuje przez ich zajęcie.

§ 2. Zajęciu podlegają ruchomości zobowiązanego, znajdujące się zarówno w jego władaniu, jak i we władaniu innej osoby, jeżeli nie zostały wyłączone spod egzekucji lub od niej zwolnione.

§ 3. Ruchomości przysłane jako krajowe przesyłki pocztowe pod adresem zobowiązanego podlegają zajęciu w placówce pocztowej obowiązanej do doręczenia tych przesyłek. Zajęcie tych ruchomości jest równoznaczne z ich doręczeniem adresatowi. Poborca skarbowy dokonuje otwarcia zajętej przesyłki pocztowej w obecności przedstawiciela placówki pocztowej.

§ 4. Można dokonać zajęcia ruchomości stanowiącej współwłasność łączną spółki nieposiadającej osobowości prawnej lub współwłasność w częściach ułamkowych, której zobowiązany jest współwłaścicielem, jeżeli pozostali współwłaściciele wyrażą zgodę na sprzedaż takiej ruchomości. Po sprzedaży ruchomości każdemu z pozostałych współwłaścicieli organ egzekucyjny przekazuje kwotę uzyskaną ze sprzedaży odpowiadającą ich części ułamkowej we współwłasności lub udziałowi określonemu w umowie spółki.

§ 4a. Jeżeli organ egzekucyjny nie uzyskał zgody, o której mowa w § 4, dokonuje zajęcia udziału zobowiązanego we współwłasności. Zajęcie części ułamkowej współwłasności ruchomości następuje w sposób przewidziany dla zajęcia ruchomości, lecz sprzedaż podlega tylko zajęty udział zobowiązanego.

§ 4b. Innym współwłaścicielom lub każdemu z nich przysługuje prawo nabycia zajętego udziału zobowiązanego po cenie oszacowania tego udziału. Jeżeli zamiar nabycia zajętego udziału zgłosi więcej niż jeden współwłaściciel, organ egzekucyjny sprzedaje udział temu współwłaścicielowi, który zaoferował najwyższą cenę.

§ 5. Nie podlegają zajęciu ruchomości o wartości ponad kwotę potrzebną do zaspokojenia egzekwowanej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi, jeżeli zobowiązany posiada inną podlegającą egzekucji ruchomość o wartości wystarczającej na zaspokojenie tych należności, a sprzedaż egzekucyjna tej ruchomości nie nastrocza trudności.

Art. 98. § 1. Zajęcie ruchomości następuje przez wpisanie jej do protokołu zajęcia i podpisanie protokołu przez poborcę skarbowego. Protokół podpisują także zobowiązany lub świadkowie.

§ 2. Zobowiązanemu doręcza się odpis protokołu zajęcia, a także odpis tytułu wykonawczego, jeżeli uprzednio nie został on zobowiązanemu doręczony.

§ 3. Na każdej zajętej ruchomości poborca skarbowy umieszcza znak, ujawniający na zewnątrz jej zajęcie.

§ 4. W przypadku zajęcia środka transportu podlegającego rejestracji na podstawie odrębnych przepisów, organ egzekucyjny niezwłocznie zawiadamia właściwy organ prowadzący rejestrację o dokonany zajęciu.

Art. 99. § 1. Poborca skarbowy zamieszcza w protokole zajęcia opis każdej zajętej ruchomości według cech jej właściwych, a ponadto oznacza jej wartość szacunkową, o ile przepisy § 2 i 3 nie stanowią inaczej. Przy sporządzaniu protokołu zajęcia zobowiązanemu przysługuje prawo przedstawienia rachunków i innych dowodów dla oznaczenia wartości szacunkowej zajętej ruchomości.

§ 2. Zobowiązanemu przysługuje w terminie 5 dni od daty zajęcia ruchomości prawo wniesienia do organu egzekucyjnego skargi na oszacowanie dokonane przez poborcę skarbowego. W tym przypadku organ egzekucyjny jest obowiązany wezwać biegłego skarbowego do oszacowania wartości zajętej ruchomości.

§ 3. Zajęte wyroby użytkowe ze złota, platyny i srebra nie mogą być oszacowane poniżej wartości kruszcu, z którego zostały wytworzone. Oszacowanie wartości takich ruchomości następuje przez biegłego skarbowego. Dotyczy to również oszacowania wartości zajętych innych kosztowności, a także maszyn i innych urządzeń produkcyjnych oraz środków transportu.

§ 4. Organ egzekucyjny może wezwać biegłego skarbowego dla oszacowania wartości innych zajętych ruchomości, jeżeli uzna to za potrzebne. Organ egzekucyjny może również w tych przypadkach zwrócić się o wyrażenie opinii do instytucji zajmującej się badaniem cen.

Art. 100. § 1. Poborca skarbowy pozostawi zajętą ruchomość w miejscu zajęcia pod dozorem zobowiązanego lub dorosłego jego domownika albo innej osoby, u której ruchomość zajął. Jeżeli zajęta ruchomość nie może być pozostawiona w miejscu zajęcia, a nie ma innej osoby, której by można było oddać zajętą ruchomość pod dozór, zostanie ona wzięta pod dozór organu egzekucyjnego.

§ 2. Poborca skarbowy może po zajęciu ruchomości odebrać ją zobowiązanemu i oddać pod dozór innej osoby lub organu egzekucyjnego, jeżeli zobowiązany nie daje rękojmi należytego przechowania zajętej ruchomości, odmawia podpisania protokołu zajęcia, a także gdy usuwał lub usuwa ruchomości zajęte albo zagrożone zajęciem.

§ 3.³⁹⁾ Jeżeli zajęta ruchomość stanowi zabytek w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.⁴⁰⁾), poborca skarbowy oddaje ją pod dozór państwowej lub samorządowej instytucji kultury. Dozór nad zajętymi ruchomościami ze złota, platyny i srebra oraz innymi kosztownościami niebędącymi zabytkami sprawuje organ egzekucyjny.

§ 4. Osoba lub instytucja, pod której dozorem pozostają zajęte ruchomości, sprawuje obowiązki dozorczy. Poborca skarbowy doręcza dozorczy odpis protokołu zajęcia.

Art. 101. § 1. Zobowiązanemu albo domownikowi razem z nim mieszkającemu służy prawo zwykłego używania zajętej ruchomości, pozostawionej pod ich dozorem, byleby przez to ruchomość nie straciła na wartości. To samo stosuje się, gdy ruchomość zobowiązanego zajęto u innej osoby i pozostawiono pod jej dozorem, jeżeli osoba ta była uprawniona do używania tej ruchomości.

§ 2. W innych przypadkach dozorca nie ma prawa używania zajętej ruchomości, chyba że jej używanie jest konieczne dla utrzymania jej wartości. W razie używania przez dozorcę zajętego inwentarza żywego, wartość uzyskiwanych pożytków podlega zaliczeniu na koszty dozoru.

Art. 102. § 1. Dozorca obowiązany jest przechowywać zajętą ruchomość z taką starannością, aby nie straciła na wartości, oraz wydać ją na wezwanie organu egzekucyjnego lub poborcy skarbowego. Dozorca obowiązany jest zawiadomić organ egzekucyjny o zamierzonej zmianie miejsca przechowania ruchomości.

§ 2. Organ egzekucyjny przyzna, na żądanie dozorczy, zwrot koniecznych wydatków związanych z wykonywaniem dozoru oraz wynagrodzenie za dozór, chyba że dozorcą jest jedna z osób wymienionych w art. 101 § 1.

§ 3. Organ egzekucyjny określa też wydatki i wynagrodzenie za dozór w razie przechowywania zajętych ruchomości w pomieszczeniach przez ten organ utrzymywanych.

§ 4. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie zwrotu wydatków związanych z wykonywaniem dozoru oraz wynagrodzenia za dozór służy wierzycielowi, zobowiązanemu oraz dozorczy zażalenie.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 474), która weszła w życie z dniem 5 czerwca 2010 r.

⁴⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 238, poz. 2390, z 2006 r. Nr 50, poz. 362 i Nr 126, poz. 875, z 2007 r. Nr 192, poz. 1394, z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 97, poz. 804 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 474 i Nr 130, poz. 871.

Art. 103. § 1. Dozorca nie odpowiada za uszkodzenie, zniszczenie lub zaginięcie zajętej ruchomości, wynikłe wskutek przypadku lub siły wyższej.

§ 2. Za uszkodzenie, zniszczenie lub zaginięcie zajętej ruchomości w czasie transportu odpowiada organ egzekucyjny, chyba że wynikły wskutek przypadku lub siły wyższej.

Oddział 2

Sprzedaż

Art. 104. § 1. Sprzedaż zajętych ruchomości nie może nastąpić wcześniej niż siódmego dnia od daty zajęcia.

§ 2. Sprzedaż zajętych ruchomości może nastąpić bezpośrednio po zajęciu, jeżeli:

- 1) ruchomości ulegają łatwo zepsuciu albo sprawowanie nad nimi dozoru lub ich przechowywanie powodowałoby koszty niewspółmierne do ich wartości;
- 2) zajęto inwentarz żywy, a zobowiązany odmówił zgody na przyjęcie go pod dozór;
- 3) egzekucja dotyczy zobowiązania, na którego pokrycie organ egzekucyjny przyjął od zobowiązanego, będącego rolnikiem, przelew jego należności za przyszłe dostawy towarowe, a dostawy te z winy zobowiązanego w terminie nie zostały wykonane.

Art. 105. § 1. Zajęte ruchomości, z zastrzeżeniem § 2 i 3, organ egzekucyjny:

- 1) sprzedaje w drodze licytacji publicznej;
- 2) sprzedaje po cenie oszacowania podmiotom prowadzącym działalność handlową;
- 3) przekazuje do sprzedaży podmiotom prowadzącym sprzedaż komisową tego rodzaju ruchomości;
- 4) sprzedaje w drodze przetargu ofert;
- 5) sprzedaje z wolnej ręki.

§ 2.⁴¹⁾ Zajęte przedmioty stanowiące zabytek w rozumieniu przepisów ustawy, o których mowa w art. 100 § 3, organ egzekucyjny, w uzgodnieniu z właściwym ze względu na miejsce zajęcia tych przedmiotów wojewódzkim konserwatorem zabytków, a w przypadku materiałów bibliotecznych – dyrektorem Biblioteki Narodowej w Warszawie, zgłasza w celu nabycia instytucji, o której mowa w art. 100 § 3, lub przedsiębiorcy zajmującemu się obrotem tymi przedmiotami. Oszacowanie wartości takich przedmiotów następuje w trybie przewidzianym w art. 99 § 3.

§ 3. Przekazanie, o którym mowa w § 1 pkt 3, i sprzedaż na warunkach określonych w § 2 następuje po cenie oszacowania.

§ 4. Zajęte waluty obce lub inne wartości dewizowe organ egzekucyjny sprzedaje bankowi prowadzącemu ich skup.

Art. 105a. § 1. Licytacja publiczna odbywa się w terminie i miejscu wyznaczonym przez organ egzekucyjny.

§ 2. Organ egzekucyjny ogłasza o licytacji przez obwieszczenie. Obwieszczenie zawiera:

- 1) miejsce i termin licytacji;
- 2) określenie ruchomości, które mają być sprzedane, z podaniem ich rodzaju i kwoty oszacowania;
- 3) miejsce i termin, w którym można oglądać ruchomości przed licytacją;
- 4) imię i nazwisko lub firmę oraz adres zobowiązanego.

§ 3. Najpóźniej na 3 dni przed dniem licytacji, a w przypadkach określonych w art. 104 § 2 – najpóźniej na godzinę przed rozpoczęciem licytacji, organ egzekucyjny umieszcza obwieszczenie o licytacji w miejscu, w którym ma odbyć się licytacja, na tablicy ogłoszeń organu egzekucyjnego i w innych miejscach, gdzie umieszczenie takiego obwieszczenia uzna za celowe.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 39.

§ 4. Odpis obwieszczenia o licytacji organ egzekucyjny doręcza zobowiązanemu najpóźniej na 3 dni przed dniem licytacji.

§ 5. Jeżeli szacunkowa wartość sprzedawanej ruchomości przewyższa kwotę 4500 zł, organ egzekucyjny zamieszcza ponadto obwieszczenie o licytacji w prasie, a w szczególności w dzienniku poczytnym w danej miejscowości.

§ 6. Przepisu § 5 nie stosuje się w przypadkach, gdy sprzedaż może nastąpić bezpośrednio po zajęciu ruchomości.

§ 7. Licytacji nie można rozpocząć później niż w dwie godziny po terminie oznaczonym w obwieszczeniu o licytacji.

Art. 105b. § 1. Jeżeli szacunkowa wartość sprzedawanej ruchomości przekracza kwotę 4500 zł, osoby przystępujące do przetargu obowiązane są złożyć organowi egzekucyjnemu wadium w wysokości 1/10 kwoty oszacowania.

§ 2. Wadium zalicza się na cenę sprzedaży lub zwraca, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

Art. 105c. § 1. Licytacja odbywa się ustnie i rozpoczyna się od wywołania ceny. Zaoferowana cena przestaje wiązać uczestnika licytacji, jeżeli inny uczestnik zaoferował cenę wyższą, zwaną dalej „postąpieniem”. Poborca skarbowy przyzna własność sprzedanej ruchomości, zwane dalej „przybiciem”, osobie, która zaoferowała najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postąpień nikt więcej nie zaoferował.

§ 2. Licytację uważa się za niedoszlą do skutku, jeżeli nie weźmie w niej udziału przynajmniej dwóch uczestników, jak również gdy żaden z uczestników nie zaoferował nawet ceny wywołania.

§ 3. Ponowna licytacja może być wyznaczona po podaniu o tym do publicznej wiadomości w terminach i w sposób określony w art. 105a § 3–5.

§ 4. Jeżeli kwota uzyskana ze sprzedaży części zajętych ruchomości wystarcza na zaspokojenie egzekwowanych należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi, poborca skarbowy przerywa licytację, a organ egzekucyjny zwalnia pozostałe ruchomości spod zajęcia.

§ 5. Przepisu § 4 nie stosuje się do ruchomości zajętych w postępowaniu celnym.

Art. 105d. § 1. Nabywca jest obowiązany uiścić natychmiast po udzieleniu mu przybicia przynajmniej cenę wywołania lub przedłożyć poborcy skarbowemu czek potwierdzony wystawiony na organ egzekucyjny na kwotę wynoszącą co najmniej cenę wywołania ruchomości. Jeżeli tej ceny nie uiści lub nie przedłoży czeku potwierdzonego, traci prawo wynikłe z przybicia i nie może uczestniczyć w dalszej licytacji. Poborca skarbowy wznawia niezwłocznie licytację tej samej ruchomości, rozpoczynając ją od ceny wywołania.

§ 2. Różnicę między ceną nabycia a kwotą, na którą wystawiony został czek potwierdzony lub wpłaconą po udzieleniu przybicia, nabywca ureguluje, pod rygorem przewidzianym w § 1, do godziny dwunastej dnia następnego. Nabywca, który w tym terminie nie zapłaci reszty ceny, traci prawo wynikłe z przybicia i prawo do zwrotu kwoty uregulowanej w czasie licytacji gotówką lub czekiem potwierdzonym.

§ 3. Osoby, które utraciły prawo wynikłe z przybicia, tracą prawo do zwrotu kwoty wpłaconej tytułem wadium.

Art. 106. § 1. Cena wywołania w pierwszym terminie licytacji wynosi 3/4 wartości szacunkowej ruchomości. Jeżeli licytacja w pierwszym terminie nie dojdzie do skutku, ruchomości mogą być sprzedane w drugim terminie licytacyjnym. Cena wywołania w drugim terminie licytacyjnym wynosi połowę wartości szacunkowej ruchomości. Sprzedaż licytacyjna nie może nastąpić za cenę niższą od ceny wywołania.

§ 2. O terminie i miejscu licytacji organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego najpóźniej na trzy dni przed dniem licytacji. W przypadkach określonych w art. 104 § 2 zawiadomienie takie następuje przed rozpoczęciem licytacji.

Art. 107. § 1. Prawo własności zajętych ruchomości, będących przedmiotem licytacji, nabywa osoba, która z zachowaniem przepisów o przeprowadzaniu licytacji zaoferowała najwyższą cenę, uzyskała przybicie i zapłaciła całą cenę w terminie. Nabywca nie może domagać się unieważnienia licytacji i nabycia ruchomości ani też obniżenia ceny jej nabycia z powodu jej wad, mylnego oszacowania lub innej przyczyny.

§ 2. Nabywca, który stał się właścicielem nabytej ruchomości, natychmiast ją odbiera, z zastrzeżeniem § 2c. Jeżeli nabywca nie odbierze natychmiast nabytej ruchomości, obowiązany jest uiścić koszty jej przechowywania od dnia licytacji do dnia odbioru. Wysokość kosztów określa organ egzekucyjny.

§ 2a. Zobowiązany, wierzyciel oraz uczestnik licytacji mogą zgłosić do protokołu licytacji skargę na naruszenie przepisów o przeprowadzaniu licytacji. Skarga podlega rozpatrzeniu w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia.

§ 2b. W sprawie skargi na naruszenie przepisów o przeprowadzaniu licytacji postanowienie wydaje organ nadzoru. Na postanowienie organu nadzoru oddalające skargę służy zażalenie.

§ 2c. Wniesienie skargi wstrzymuje wydanie sprzedanej rzeczy nabywcy do czasu rozpatrzenia skargi. Nie dotyczy to rzeczy łatwo psujących się oraz rzeczy wydanych nabywcy przed wniesieniem zażalenia.

§ 2d. Nabywca może zrzec się nabytej rzeczy i żądać zwrotu zapłaconej ceny, jeżeli w terminie, o którym mowa w § 2a, skarga nie została rozpatrzona, a nabywcy rzecz nie została wydana.

§ 3. Licytacja, przeprowadzona z naruszeniem przepisów o jej publicznym charakterze, o cenie wywołania i nabycia oraz o wyłączeniu od udziału w licytacji, podlega unieważnieniu przez organ egzekucyjny lub jego organ nadzorczy. Unieważnienie licytacji może jednak nastąpić tylko wtedy, gdy ruchomości sprzedane znajdują się jeszcze we władaniu nabywcy.

§ 4. W licytacji nie mogą uczestniczyć:

- 1) zobowiązany;
- 2) poborca skarbowy prowadzący licytację, jego małżonek i dzieci;
- 3) pracownicy organu egzekucyjnego prowadzącego licytację, ich małżonkowie i dzieci, a jeżeli w danej miejscowości jest więcej organów egzekucyjnych – także pracownicy tych innych organów;
- 4) osoby obecne na licytacji w charakterze urzędowym;
- 5) osoby, które przekazały zajęte ruchomości na rzecz Skarbu Państwa, oraz członkowie ich rodzin określani w pkt 2.

Art. 107a. § 1. Organ egzekucyjny organizuje, za zgodą wierzyciela i zobowiązanego, przetarg ofert, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w wyniku sprzedaży zajętej ruchomości w drodze licytacji publicznej nie uzyska się korzystnej ceny.

§ 2. W przetargu ofert nie mogą uczestniczyć osoby, o których mowa w art. 107 § 4.

§ 3. Każdy oferent może złożyć jedną ofertę.

Art. 107b. § 1. Organ egzekucyjny zaprasza do udziału w przetargu ofert, zamieszczając ogłoszenia w sposób i w miejscach wskazanych w art. 105a § 3 i 5.

§ 2. Ogłoszenie o przetargu ofert zawiera co najmniej:

- 1) nazwę i adres organu egzekucyjnego;
- 2) ruchomości, które mają być sprzedane, z podaniem ich rodzaju oraz wartości szacunkowej i ceny wywołania;
- 3) miejsce i termin składania ofert;
- 4) miejsce i termin otwarcia ofert;
- 5) miejsce i termin, w którym można oglądać ruchomości;
- 6) imię i nazwisko lub firmę oraz adres zobowiązanego.

§ 3. Wyznaczony przez organ egzekucyjny termin do zgłaszania oferowanej ceny za ruchomości zgłoszone do sprzedaży w drodze przetargu ofert nie może być krótszy niż 3 dni od daty podania ogłoszenia o przetargu ofert do publicznej wiadomości.

§ 4. Cena wywołania przy sprzedaży w drodze przetargu ofert wynosi 3/4 wartości szacunkowej ruchomości. Sprzedaż ta nie może nastąpić za cenę niższą od ceny wywołania.

Art. 107c. § 1. Oferty otwiera w miejscu i terminie określonym w ogłoszeniu o przetargu komisja powołana przez organ egzekucyjny.

§ 2. W przetargu ofert uczestniczą oferenci obecni przy otwieraniu ofert.

§ 3. Imię i nazwisko lub firma oraz adres oferenta, którego oferta jest otwierana, a także cena podana w ofercie ogłaszanej są osobom obecnym oraz odnotowywane w protokole postępowania przetargowego.

§ 4. Przy dokonywaniu wyboru oferty wybiera się ofertę z najkorzystniejszą ceną.

§ 5. Wynik przetargu ogłasza się niezwłocznie po otwarciu wszystkich ofert.

Art. 107d. § 1. Przy sprzedaży zajętych ruchomości w drodze przetargu ofert stosuje się odpowiednio przepisy art. 105b, 105c i art. 107 § 1–3, z tym że przez datę licytacji rozumie się dzień otwarcia ofert.

§ 2. Jeżeli sprzedaż zajętych ruchomości w drodze przetargu ofert nie dojdzie do skutku, organ egzekucyjny sprzedaje je w drodze licytacji publicznej.

Art. 108. § 1. Zajęte ruchomości, które nie zostały sprzedane w trybie wskazanym w art. 105 § 1 pkt 1–4, a w przypadku sprzedaży licytacyjnej – w drugim jej terminie, organ egzekucyjny sprzedaje z wolnej ręki po cenie określonej przez ten organ, jednak nie niższej od 1/3 ich wartości szacunkowej.

§ 2. Zajęte ruchomości, niesprzedane w trybie § 1, organ egzekucyjny sprzedaje po cenie stosowanej przy skupie przedmiotów używanych lub skupie surowców wtórnych jednostkom organizacyjnym ochrony zdrowia i pomocy społecznej, placówkom oświatowym, instytucjom kultury oraz organizacjom charytatywnym, jeżeli mogą być przez te podmioty wykorzystane przy realizacji ich zadań statutowych.

§ 3. Zajęte ruchomości, niesprzedane w trybie § 2, organ egzekucyjny sprzedaje jednostkom prowadzącym skup przedmiotów używanych lub surowców wtórnych.

Art. 108a. Zajęte ruchomości, które nie zostały sprzedane w trybie określonym w art. 108, organ egzekucyjny zwraca zobowiązanemu.

Art. 109. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczególnie tryb postępowania przy:

- 1) sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu, zapewniający ich niezwłoczną sprzedaż;
- 2) przechowywaniu i sprzedaży zajętych ruchomości ze szlachetnych metali, kamieni szlachetnych i półszlachetnych, pereł naturalnych i hodowlanych, koralu i bursztynów, zapewniający prawidłową wycenę zajętych ruchomości oraz zapobiegający ich kradzieży.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczególnie tryb postępowania przy przechowywaniu i sprzedaży zajętych broni, amunicji, materiałów wybuchowych i innych przedmiotów, na których posiadanie jest wymagane zezwolenie, wykluczający możliwość dostania się tych ruchomości do osób nieuprawnionych.

Art. 110. (uchylony).⁴²⁾

Art. 111. (uchylony).⁴²⁾

Rozdział 7⁴³⁾

Egzekucja z nieruchomości

Oddział 1

Zasady ogólne

Art. 110. § 1. Z nieruchomości może być przeprowadzona egzekucja administracyjna, jeżeli zastosowanie środków egzekucyjnych, o których mowa w rozdziałach 2–6, nie było możliwe lub okazało się bezskuteczne.

§ 1a. O okolicznościach, o których mowa w § 1, organ egzekucyjny informuje wierzyciela niebędącego jednocześnie organem egzekucyjnym lub organ wykonujący, jeżeli egzekucja jest prowadzona w celu ściągnięcia należności pieniężnych obcego państwa.

⁴²⁾ Przez art. 1 pkt 77 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 1368), która weszła w życie z dniem 30 listopada 2001 r.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 78 ustawy, o której mowa w odnośniku 42.

§ 2.⁴⁴⁾ Egzekucja administracyjna z nieruchomości może być prowadzona tylko w celu wyegzekwowania należności pieniężnych określonych lub ustalonych w decyzji ostatecznej lub wynikających z orzeczenia sądu zaopatrzonego w klauzulę wykonalności oraz z tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 44 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz art. 16 ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym.

§ 3. Organ egzekucyjny podejmuje czynności egzekucyjne związane z egzekucją z nieruchomości na wniosek wierzyciela, z tym że jeżeli wierzycielem jest obce państwo – na wniosek organu wykonującego, z zastrzeżeniem § 3a.

§ 3a. Organ egzekucyjny podejmuje czynności, o których mowa w § 3, po otrzymaniu zaliczki na pokrycie przewidywanych wydatków od wierzyciela niebędącego naczelnikiem urzędu skarbowego lub obcym państwem, zwanego dalej „wierzycielem finansującym”.

§ 4. Wierzyciel finansujący wpłaca zaliczkę do organu egzekucyjnego sukcesywnie, w miarę podejmowania przez ten organ kolejnych czynności egzekucyjnych. Wysokość poszczególnych wpłat zaliczki określa organ egzekucyjny na podstawie przewidywanych wydatków, z tym że jeżeli do egzekucji z nieruchomości przystąpili kolejni wierzyciele finansujący – również dla tych wierzycieli, rozdzielając kwotę zaliczki między wszystkich wierzycieli finansujących w proporcji odpowiadającej stosunkowi ich należności pieniężnych do łącznej kwoty należności pieniężnych wierzycieli finansujących, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Łączna kwota zaliczki należna od jednego wierzyciela finansującego nie może być większa niż 5% egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia jej w terminie i nie większa niż 11 400 zł, z tym że kwotę odsetek przyjmuje się na dzień ustalenia pierwszej zaliczki.

§ 6. Organ egzekucyjny zwraca zaliczkę wierzycielowi przy podziale kwot uzyskanych z egzekucji do wysokości wyegzekwowanych kwot na pokrycie wydatków egzekucyjnych.

§ 7. W przypadku niewpłacenia zaliczki, o której mowa w § 4, organ egzekucyjny wzywa wierzyciela do jej wpłacenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, a po bezskutecznym upływie tego terminu umarza postępowanie egzekucyjne.

Art. 110a. Jeżeli nieruchomość położona jest na obszarze działania kilku organów egzekucyjnych, organ prowadzący egzekucję powiadamia o wszczęciu, a następnie o ukończeniu egzekucji inne organy egzekucyjne, na których obszarze działania nieruchomość jest położona.

Art. 110b. Uczestnikami postępowania egzekucyjnego z nieruchomości są:

- 1) zobowiązany;
- 2) wierzyciele egzekwujący, a w przypadku wierzyciela będącego obcym państwem – organ wykonujący;
- 3) osoby, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe lub roszczenia albo prawa osobiste zabezpieczone na nieruchomości;
- 4) organ, który zawarł umowę o oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste, jeżeli przedmiotem egzekucji jest użytkowanie wieczyste.

Oddział 2

Zajęcie

Art. 110c. § 1. Organ egzekucyjny przystępuje do egzekucji administracyjnej z nieruchomości przez zajęcie nieruchomości.

§ 2. Zajęcie następuje przez wezwanie zobowiązanego, aby zapłacił egzekwowaną należność pieniężną wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztami egzekucyjnymi w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem przystąpienia do opisu i oszacowania wartości nieruchomości.

§ 3. Równocześnie z wysłaniem zobowiązanemu wezwania, o którym mowa w § 2, organ egzekucyjny przesyła do sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej wnioski o dokonanie w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji lub składa wniosek do zbioru dokumentów, a także przesyła wierzycielowi zawiadomienie o zajęciu nieruchomości.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 21 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

§ 4. Zajęcie nieruchomości jest dokonane z chwilą doręczenia zobowiązanemu wezwania, o którym mowa w § 2, z tym że dla zobowiązanego, któremu nie doręczono wezwania, jak też w stosunku do osób trzecich, nieruchomość jest zajęta z chwilą dokonania wpisu w księdze wieczystej lub złożenia wniosku organu egzekucyjnego do zbioru dokumentów, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Dla każdego, kto wiedział o wszczęciu egzekucji, skutki zajęcia powstają z chwilą, gdy o wszczęciu egzekucji powziął wiadomość, chociażby wezwanie nie zostało jeszcze zobowiązanemu wysłane ani wpis w księdze wieczystej nie był jeszcze dokonany.

§ 6. W przypadku gdy miejsce pobytu zobowiązanego lub innego uczestnika postępowania egzekucyjnego nie jest znane, organ egzekucyjny występuje do właściwego sądu o ustanowienie kuratora do zastępowania osoby nieobecnej. Kurator wykonuje swoje czynności także w interesie innych osób, którym w dalszym toku postępowania doręczenia nie będą mogły być dokonane. Kurator może jednak reprezentować równocześnie tylko osoby, których interesy nie są sprzeczne.

Art. 110d. § 1. Organ egzekucyjny łączy postępowania egzekucyjne prowadzone co do kilku nieruchomości tego samego zobowiązanego lub co do kilku części tej samej nieruchomości, jak również postępowania egzekucyjne dotyczące części nieruchomości i jej całości, jeżeli odpowiada to celowi egzekucji i nie ma przeszkód natury prawnej lub gospodarczej.

§ 2. Jeżeli nieruchomości są położone na obszarze działania różnych organów egzekucyjnych, połączenie zarządza ten organ, który pierwszy wszczął egzekucję.

§ 3. Postępowanie egzekucyjne można rozdzielić, jeżeli w dalszym jego toku odpadną przyczyny, które spowodowały połączenie.

Art. 110e. § 1. Zajęcie obejmuje nieruchomość i to wszystko, co może stanowić przedmiot obciążenia hipoteką, a także pożytki z nieruchomości.

§ 2. Jeżeli egzekucję prowadzi się w celu dochodzenia należności z umów ubezpieczenia lub wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, zajęcie obejmuje także prawa wynikające z umów ubezpieczenia przedmiotów wymienionych w § 1.

Art. 110f. § 1. Rozporządzenie nieruchomością po jej zajęciu nie ma wpływu na dalsze postępowanie egzekucyjne. Nabywca może uczestniczyć w postępowaniu w charakterze zobowiązanego. W każdym przypadku czynności egzekucyjne są ważne w stosunku do nabywcy.

§ 2. Rozporządzenia przedmiotami podlegającymi zajęciu razem z nieruchomością po ich zajęciu są nieważne. Nie dotyczy to rozporządzeń zarządcy nieruchomości w zakresie jego ustawowych uprawnień.

§ 3.⁴⁵⁾ Obciążenie nieruchomości przez zobowiązanego po jej zajęciu oraz rozporządzenie opróżnionym miejscem hipotecznym jest nieważne. W razie wpisania hipoteki przymusowej po zajęciu nieruchomości zabezpieczona nią wierzytelność nie korzysta z pierwszeństwa zaspokojenia przewidzianego dla należności zabezpieczonych hipotecznie.

Art. 110g. § 1. Zajętą nieruchomość pozostawia się w zarządzie zobowiązanego, do którego stosuje się wówczas przepisy o zarządcy.

§ 2. Jeżeli prawidłowe sprawowanie zarządu tego wymaga, organ egzekucyjny odbiera zobowiązanemu zarząd i ustanawia innego zarządcę.

§ 3. Przepis § 2 stosuje się również do zarządcy ustanowionego przez organ egzekucyjny.

§ 4. Zarządca może zatrudnić zobowiązanego i jego rodzinę za wynagrodzeniem.

§ 5. Zobowiązanemu, któremu odebrano zarząd, pozostawia się pomieszczenia w zajętej nieruchomości, jeżeli z nich korzystał w chwili zajęcia. Organ egzekucyjny może jednak zarządzić, w formie postanowienia, odebranie pomieszczeń, jeżeli zobowiązany lub jego domownik przeszkadza zarządcy w wykonywaniu zarządu.

§ 6. Zobowiązany, w stosunku do którego organ egzekucyjny zarządził odebranie pomieszczeń, może wytoczyć powództwo o pozostawienie pomieszczeń w jego użytkowaniu. Do powództwa stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji administracyjnej.

⁴⁵⁾ Dodany przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 131, poz. 1075), która weszła w życie z dniem 20 lutego 2011 r.

§ 7. Jeżeli sąd oddalił powództwo, o którym mowa w § 6, organ egzekucyjny występuje z wnioskiem o odebranie pomieszczeń do właściwego organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym. Podstawą wszczęcia egzekucji jest orzeczenie sądowe oddalające powództwo, zaopatrzone w klauzulę wykonalności.

§ 8. Organ egzekucyjny wydaje w sprawach dotyczących ustanowienia bądź odebrania zarządu postanowienie, na które przysługuje zażalenie.

Art. 110h. § 1. Jeżeli zarządca przy obejmowaniu zarządu napotyka przeszkody, organ egzekucyjny wprowadza go w zarząd nieruchomością. Do wprowadzenia w zarząd nieruchomością stosuje się odpowiednio art. 46.

§ 2. Po ustanowieniu zarządcy organ egzekucyjny wzywa osoby korzystające z nieruchomości, aby przypadające od nich zaległe, bieżące i przyszłe świadczenia, które stanowią dochód z nieruchomości, uiszczały do rąk zarządcy. W wezwaniu należy uprzedzić, że uiszczenie do rąk zobowiązanego będzie bezskuteczne w stosunku do wierzyciela.

Art. 110i. § 1. Zarządca zajętej nieruchomości jest obowiązany wykonywać czynności potrzebne do prowadzenia prawidłowej gospodarki. Ma on prawo pobierać zamiast zobowiązanego wszelkie pożytki z nieruchomości, rozporządzać nimi w granicach zwykłego zarządu oraz prowadzić sprawy, które przy wykonywaniu takiego zarządu okażą się potrzebne. W sprawach wynikających z zarządu nieruchomością zarządca może pozywać i być pozywany.

§ 2. Zarządcy wolno zaciągać tylko takie zobowiązania, które mogą być zaspokojone z pożytków z nieruchomości i są gospodarczo uzasadnione.

§ 3. Czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu zarządca może wykonywać tylko za zgodą zobowiązanego, a w jej braku – za zezwoleniem organu egzekucyjnego, który przed wydaniem postanowienia wysłuchuje zobowiązanego i zarządcę, chyba że zwłoka groziłaby powstaniem szkody.

§ 4. Zarząd nie ma wpływu na umowy dotyczące nieruchomości obowiązujące w chwili jego ustanowienia. Zarządcy wolno jednak wypowiedzieć takie umowy z zachowaniem obowiązujących przepisów oraz zawierać umowy na czas określony. Do zawarcia umowy dotyczącej nieruchomości jest wymagana zgoda zobowiązanego, a w jej braku – zezwolenie organu egzekucyjnego.

Art. 110j. § 1. Zarządca składa organowi egzekucyjnemu w wyznaczonych przez ten organ terminach, co najmniej raz w roku oraz po ukończeniu zarządu, sprawozdania ze swoich czynności oraz udokumentowane sprawozdania rachunkowe.

§ 2. Organ egzekucyjny po wysłuchaniu wierzycieli, zobowiązanego i zarządcy oraz po rozpatrzeniu sprawozdań zatwierdza sprawozdania zarządcy albo odmawia ich zatwierdzenia w całości lub w części.

§ 3. W przypadku odmowy zatwierdzenia sprawozdania przepisy art. 110g § 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Zarządca jest odpowiedzialny względem wszystkich uczestników za należyte wykonywanie swoich obowiązków.

Art. 110k. § 1. Zarządca może żądać wynagrodzenia oraz zwrotu wydatków, które w związku z zarządem poniósł z własnych środków. Wysokość wynagrodzenia określa organ egzekucyjny odpowiednio do nakładu pracy i dochodowości nieruchomości.

§ 2. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, nie należy się zarządcy, który jest zobowiązanym. Może on tylko pokrywać z pożytków z nieruchomości najkonieczniejsze potrzeby własne i rodziny w rozmiarze, jaki oznacza organ egzekucyjny, oraz swoje wydatki związane z zarządem.

§ 3. Organ egzekucyjny w sprawach dotyczących wynagrodzenia oraz zwrotu wydatków zarządcy wydaje postanowienie, na które przysługuje zażalenie.

§ 4. Roszczenia o wynagrodzenie za sprawowanie zarządu i o zwrot poniesionych w związku z zarządem wydatków przedawniają się po upływie 30 dni od dnia ustąpienia z zarządu lub jego ustania.

Art. 110l. § 1. Z pożytków z nieruchomości zarządca pokrywa w następującej kolejności:

- 1) koszty egzekucji wraz ze swoim wynagrodzeniem oraz zwrot własnych wydatków;
- 2) bieżące należności pracowników zatrudnionych w nieruchomości lub w znajdującym się na niej przedsiębiorstwie należącym do zobowiązanego;

- 3) bieżąco przypadające w czasie zarządu alimenty przyznane prawomocnym wyrokiem sądu od zobowiązanego, z wyjątkiem alimentów przysługującym członkom rodziny zobowiązanego pozostającym z nim we wspólnym gospodarstwie domowym w chwili wszczęcia egzekucji;
- 4) bieżące zobowiązania podatkowe oraz bieżące należności z tytułu ubezpieczenia społecznego pracowników, o których mowa w pkt 2;
- 5) zobowiązania związane z wykonywaniem zarządu;
- 6) należności z tytułu ubezpieczenia nieruchomości, jej przynależności i pożytków.

§ 2. Nadwyżkę dochodów, po pokryciu zobowiązań, o których mowa w § 1, zarządca przekazuje do depozytu organu egzekucyjnego. Nadwyżkę dołącza się do kwoty uzyskanej przez organ egzekucyjny za sprzedaż nieruchomości. Jeżeli egzekucja ulega umorzeniu, nadwyżkę tę otrzymuje zobowiązany.

Oddział 3

Opis i oszacowanie wartości nieruchomości

Art. 110m. § 1. Po upływie terminu określonego w wezwaniu zobowiązanego do zapłaty dochodzonych należności organ egzekucyjny dokonuje opisu i oszacowania wartości zajętej nieruchomości.

§ 2. Przed przystąpieniem do opisu i oszacowania wartości zajętej nieruchomości organ egzekucyjny żąda od właścicieli organów:

- 1) wyciągu – a w przypadku potrzeby odpisu księgi wieczystej albo zaświadczenia sądu wystawionego na podstawie zbioru dokumentów prowadzonego dla nieruchomości, zawierającego wskazanie jej właściciela i wykaz ujawnionych w tym zbiorze obciążeń, jeżeli zaś nieruchomość jest objęta ewidencją gruntów i budynków – także wyciągu z ich rejestru;
- 2) podania adresów miejsc zamieszkania uczestników postępowania.

§ 3. Jeżeli nieruchomość nie ma księgi wieczystej lub zbioru dokumentów, organ egzekucyjny jest obowiązany uzyskać inny dokument stwierdzający własność nieruchomości zobowiązanego.

Art. 110n. § 1. Jeżeli nieruchomość jest położona na obszarze przeznaczonym w planie miejscowym na cele publiczne, organ egzekucyjny przed przystąpieniem do opisu i oszacowania wartości nieruchomości wzywa właściwą jednostkę samorządu terytorialnego do oświadczenia w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania, czy skorzysta z prawa pierwokupu. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego nie skorzystała z prawa pierwokupu albo organowi egzekucyjnemu w wyznaczonym terminie nie zostanie doręczone oświadczenie w tej sprawie, prawo pierwokupu wygasa.

§ 2. Jeżeli oświadczenie, o którym mowa w § 1, zostało doręczone organowi egzekucyjnemu w wyznaczonym terminie, organ ten oznacza cenę nabycia w wysokości odpowiadającej wartości zajętej nieruchomości, określonej przez rzeczoznawcę majątkowego.

§ 3. Postanowienie w sprawie wysokości ceny nabycia wywiera skutki przybicia. Do ceny nabycia stosuje się odpowiednio art. 112 § 1.

§ 4. Postanowienie w sprawie wysokości ceny nabycia doręcza się jednostce, o której mowa w § 1, zobowiązanemu i wierzycielowi. Na postanowienie to przysługuje zażalenie.

§ 5. Jeżeli jednostce samorządu terytorialnego nie przysługuje prawo pierwokupu nieruchomości lub prawo to wygasło, przepisy § 1–4 stosuje się odpowiednio do prawa pierwokupu wpisanego do księgi wieczystej na rzecz innych osób.

Art. 110o. § 1. O terminie opisu i oszacowania wartości nieruchomości organ egzekucyjny zawiadamia znanych mu uczestników postępowania egzekucyjnego.

§ 2. Organ egzekucyjny wzywa ponadto, przez obwieszczenie publiczne wywieszane w siedzibie urzędu skarbowego oraz urzędu właściwej jednostki samorządu terytorialnego, uczestników, o których nie ma wiadomości, oraz inne osoby, które roszczą sobie prawa do nieruchomości i jej przynależności, aby przed ukończeniem opisu zgłosiły swoje prawa.

§ 3. Zawiadomienia i obwieszczenia dokonywane są nie później niż na 14 dni przed rozpoczęciem opisu.

Art. 110p. § 1. Na wniosek zobowiązanego, zgłoszony nie później niż podczas opisu i oszacowania wartości nieruchomości, jak również z urzędu, może być wystawiona na licytację wydzielona na podstawie przepisów o gospodarce nieruchomościami część zajętej nieruchomości, której cena wywoławcza wystarcza na zaspokojenie wierzyciela egzekwującego. O prowadzeniu egzekucji z wydzielonej części nieruchomości organ egzekucyjny rozstrzyga po oszacowaniu wartości nieruchomości.

§ 2. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie prowadzenia egzekucji z wydzielonej części nieruchomości i oszacowania jej wartości przysługuje zażalenie.

§ 3. W przypadku prowadzenia egzekucji z wydzielonej części nieruchomości dalsze postępowanie co do reszty nieruchomości zawieszają się do czasu zakończenia licytacji wydzielonej części.

Art. 110r. § 1. W protokole opisu i oszacowania wartości nieruchomości organ egzekucyjny podaje:

- 1) oznaczenie nieruchomości, w tym numer ewidencyjny działki, obręb, powierzchnię, a także oznaczenie księgi wieczystej lub w przypadku jej braku – zbioru dokumentów;
- 2) obiekty budowlane ze wskazaniem ich przeznaczenia gospodarczego oraz przynależności nieruchomości, jak również zapasy objęte zajęciem;
- 3) stwierdzone prawa i obciążenia;
- 4) umowy ubezpieczenia;
- 5) osoby, w których posiadaniu znajduje się nieruchomość, jej przynależności i pożytki;
- 6) sposób korzystania z nieruchomości przez zobowiązanego;
- 7) określenie wartości nieruchomości z podaniem jego podstaw;
- 8) zgłoszone prawa do nieruchomości;
- 9) inne okoliczności istotne dla oznaczenia lub oszacowania wartości nieruchomości.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzenia opisu i oszacowania wartości nieruchomości, mając na uwadze zapewnienie prawidłowej wyceny nieruchomości i uwzględniając przepisy o gospodarce nieruchomościami.

Art. 110s. § 1. Do oszacowania wartości zajętej nieruchomości organ egzekucyjny wyznacza rzeczoznawcę majątkowego, o którym mowa w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

§ 2. Przy oszacowaniu wartości nieruchomości podaje się wartość:

- 1) gruntów;
- 2) obiektów budowlanych;
- 3) przynależności i pożytków.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w art. 110p, przy oszacowaniu wartości nieruchomości podaje się wartość składników określonych w § 2 w odniesieniu do wydzielonej części nieruchomości.

§ 4. Wartości, o których mowa w § 2 i 3, podaje się z uwzględnieniem oraz bez uwzględnienia praw, które pozostają w mocy bez zaliczenia na cenę nabycia, oraz wartości praw nieokreślonych sumą pieniężną obciążających nieruchomość, w szczególności świadczeń z tytułu takich praw.

Art. 110t. Jeżeli zostały zgłoszone prawa osób trzecich do gruntu, obiektów budowlanych, przynależności lub pożytków albo gdy składniki takie znajdują się we władaniu osób trzecich, oznacza się:

- 1) wartość spornego składnika i wartość całości nieruchomości po wyłączeniu tego składnika;
- 2) wartość całości nieruchomości z uwzględnieniem i bez uwzględnienia praw, które pozostają w mocy bez zaliczenia na cenę nabycia;
- 3) wartości praw nieokreślonych sumą pieniężną, obciążających nieruchomość, w szczególności świadczeń z tytułu takich praw.

Art. 110u. § 1. Zarzuty do opisu i oszacowania wartości nieruchomości mogą być wnoszone przez wszystkich uczestników postępowania egzekucyjnego w terminie 14 dni od dnia ukończenia opisu i oszacowania wartości nieruchomości. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie opisu i oszacowania wartości nieruchomości przysługuje zażalenie.

§ 2. Jeżeli w stanie nieruchomości, w okresie pomiędzy sporządzeniem opisu i oszacowaniem jej wartości a wyznaczonym terminem licytacji, zajdą istotne zmiany, organ egzekucyjny może przeprowadzić dodatkowy opis i oszacowanie wartości nieruchomości.

Oddział 4

Obwieszczenie o licytacji

Art. 110w. § 1. Zajętą nieruchomość organ egzekucyjny sprzedaje w drodze licytacji publicznej.

§ 2. Termin licytacji nie może być wyznaczony wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu opisu i oszacowania wartości nieruchomości.

§ 3. O licytacji organ egzekucyjny zawiadamia przez publiczne obwieszczenie, w którym podaje:

- 1) termin i miejsce licytacji;
- 2) oznaczenie nieruchomości, która ma być sprzedana, ze wskazaniem miejsca jej położenia i przeznaczenia gospodarczego oraz księgi wieczystej lub zbioru dokumentów ze wskazaniem sądu, w którym są prowadzone;
- 3) oszacowaną wartość nieruchomości i cenę wywoławczą;
- 4) firmę lub imię i nazwisko zobowiązanego;
- 5) wysokość wadium, jakie licytant przystępujący do przetargu powinien złożyć, z zaznaczeniem że wadium składa się w gotówce albo w postaci czeku potwierdzonego wystawionego na organ egzekucyjny;
- 6) czas, w którym w terminie 14 dni przed dniem licytacji będzie wolno oglądać nieruchomość oraz przeglądać w urzędzie skarbowym akta postępowania egzekucyjnego;
- 7) wzmiankę, że prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przyznania nabywcy własności nieruchomości bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te nie wystąpiły wcześniej o wyłączenie nieruchomości lub jej przynależności spod egzekucji;
- 8) wyjaśnienie, że użytkowanie, służebności i prawa dożywotnika, jeżeli nie są ujawnione w księdze wieczystej lub przez złożenie dokumentu do zbioru dokumentów i nie zostaną zgłoszone najpóźniej na 3 dni przed rozpoczęciem licytacji, nie będą uwzględnione w dalszym toku egzekucji i wygasną z chwilą, w której postanowienie o przyznaniu własności stanie się ostateczne.

§ 4. Obwieszczenie o licytacji doręcza się:

- 1) uczestnikom postępowania;
- 2) właściwej jednostce samorządu terytorialnego oraz organom ubezpieczeń społecznych z wezwaniem, aby najpóźniej w dniu licytacji zgłosiły zestawienie podatków i innych danin publicznych, należnych na dzień licytacji;
- 3) osobom mającym prawo pierwokupu nieruchomości, jeżeli prawo to zostało wpisane do księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości.

§ 5. Obwieszczenie o licytacji wywiesza się w siedzibach urzędu skarbowego oraz urzędu właściwej jednostki samorządu terytorialnego co najmniej na 30 dni przed jej terminem, a jeżeli wartość nieruchomości została oszacowana na kwotę wyższą niż 83 600 zł – także w dzienniku poczytnym w danej miejscowości.

§ 6. Na wniosek i koszt zobowiązanego lub wierzyciela organ egzekucyjny może zarządzić ogłoszenie o licytacji również w inny wskazany przez nich sposób.

§ 7. W ogłoszeniu w dzienniku podaje się oznaczenie nieruchomości, termin i miejsce licytacji, oszacowaną wartość nieruchomości i cenę wywoławczą oraz wysokość wadium, jakie licytant powinien złożyć.

§ 8. Jeżeli egzekucja dotyczy jednej lub kilku nieruchomości położonych na obszarze działania różnych organów egzekucyjnych, obwieszczenie wywiesza się ponadto w siedzibach właściwych urzędów skarbowych, a jeżeli obwieszczenie ma być także ogłoszone w prasie, ogłasza się je w dziennikach poczytnych w miejscowościach, w których te urzędy się znajdują.

Art. 110y. § 1. Z chwilą obwieszczenia o licytacji nieruchomości wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego współwłaścicielowi tej nieruchomości, który nie jest dłużnikiem osobistym, przysługuje prawo przejęcia nieruchomości na własność za cenę nie niższą od oszacowanej wartości nieruchomości. Wniosek o przejęcie składa się nie później niż 3 dnia poprzedzającego dzień licytacji.

§ 2. Jeżeli kilku współwłaścicieli zgłosi wniosek o przejęcie, pierwszeństwo przysługuje temu z nich, który prowadzi gospodarstwo rolne lub pracuje w nim. Jeżeli warunek ten spełnia kilku współwłaścicieli albo nie spełnia go żaden z nich, organ egzekucyjny przyznaje pierwszeństwo temu współwłaścicielowi, który daje najlepszą gwarancję należytego prowadzenia gospodarstwa rolnego.

§ 3. O pierwszeństwie przejęcia nieruchomości rozstrzyga organ egzekucyjny, wydając postanowienie o przybiciu. Na postanowienie to przysługuje zażalenie.

§ 4. Jeżeli nikt nie skorzysta z prawa przejęcia nieruchomości na podstawie przepisów § 1–3, albo jeżeli przedmiotem egzekucji nie jest nieruchomość wchodząca w skład gospodarstwa rolnego, organ egzekucyjny po dokonaniu obwieszczeń przedstawia akta organowi nadzoru. W przypadku spostrzeżenia niedokładności lub wadliwości postępowania organ nadzoru poleci organowi egzekucyjnemu ich usunięcie.

Art. 110z. § 1. Na czynności organu egzekucyjnego dotyczące obwieszczenia o licytacji przysługuje skarga. Skargę można wnieść w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia o licytacji.

§ 2. W sprawie skargi, o której mowa w § 1, postanowienie wydaje organ nadzoru.

§ 3. Na postanowienie organu nadzoru o oddaleniu skargi przysługuje zażalenie.

Oddział 5

Wadium

Art. 111. § 1. Wadium wynosi jedną dziesiątą części oszacowanej wartości nieruchomości.

§ 2. Z zastrzeżeniem § 5 i 6, wadium składa:

- 1) przystępujący do licytacji;
- 2) osoba, która składa wniosek o przejęcie nieruchomości, o którym mowa w art. 110y § 1, art. 111h § 2 i art. 111i § 3.

§ 3. Osoba, o której mowa w § 1 pkt 2, składa wadium w terminie złożenia wniosku o przejęcie nieruchomości.

§ 4. Wadium składa się w gotówce lub w postaci czeku potwierdzonego wystawionego na organ egzekucyjny.

§ 5. Nie składa wadium osoba, której przysługuje ujawnione w opisie i oszacowaniu prawo do nieruchomości lub jej przynależności, jeżeli jego wartość nie jest niższa od wysokości wadium i zostało ono stwierdzone w protokole opisu i oszacowania wartości nieruchomości.

§ 6. Jeżeli wartość prawa, o którym mowa w § 5, jest niższa od wysokości wadium, wysokość wadium obniża się do różnicy między pełnym wadium a wartością prawa.

Art. 111a. Wadium złożone przez licytanta, któremu udzielono przybicia, zatrzymuje się; pozostałym licytantom zwraca się je niezwłocznie.

Art. 111b. § 1. Nabywca, który nie wykonał w terminie warunków licytacyjnych co do zapłaty ceny, traci wadium.

§ 2. Od nabywcy nieskładającego wadium, który nie wykonał warunków licytacyjnych, ściąga się wadium w trybie egzekucji administracyjnej.

§ 3. Z wadium utraconego przez nabywcę lub od niego ściągniętego pokrywa się koszty egzekucji związane ze sprzedażą.

Oddział 6

Licytacja

Art. 111c. § 1. Licytacja odbywa się publicznie, w obecności i pod nadzorem kierownika komórki organizacyjnej urzędu skarbowego prowadzącej egzekucję administracyjną, zwanego dalej „komornikiem skarbowym”.

§ 2. Po wywołaniu licytacji poborca skarbowy podaje do wiadomości obecnych:

- 1) przedmiot licytacji;
- 2) cenę wywoławczą;
- 3) wysokość wadium;
- 4) termin uiszczenia ceny nabycia;
- 5) prawa obciążające nieruchomość, które będą utrzymane w mocy z zaliczeniem i bez zaliczenia na cenę nabycia;
- 6) zmiany w stanie faktycznym i prawnym nieruchomości, jeżeli zaszły po jej opisie i oszacowaniu wartości.

§ 3. Przedmiotem licytacji jest nieruchomość według stanu objętego opisem i oszacowaniem wartości z uwzględnieniem zmian, o których mowa w § 2 pkt 6.

§ 4. Jeżeli przedmiotem licytacji jest kilka nieruchomości lub kilka części jednej nieruchomości, zobowiązany ma prawo wskazać kolejność, w jakiej ma być przeprowadzona licytacja poszczególnych nieruchomości lub ich części.

Art. 111d. § 1. W licytacji nie mogą uczestniczyć:

- 1) zobowiązany;
- 2) pracownicy organu egzekucyjnego;
- 3) małżonkowie, dzieci, rodzice i rodzeństwo osób, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) osoby obecne na licytacji w charakterze urzędowym;
- 5) licytant, który nie wykonał warunków poprzedniej licytacji tej samej nieruchomości;
- 6) osoby, które mogą nabyć nieruchomość tylko za zezwoleniem organu administracji publicznej, a zezwolenia tego nie przedstawiły.

§ 2. Stawienie się jednego licytanta wystarcza do przeprowadzenia licytacji.

§ 3.⁴⁶⁾ Pełnomocnictwo do udziału w licytacji stwierdzone jest dokumentem z podpisem urzędowo lub notarialnie poświadczonym. Podpisy na pełnomocnictwach udzielonych przez państwowe jednostki organizacyjne lub jednostki samorządu terytorialnego oraz na pełnomocnictwach udzielonych adwokatom, radcom prawnym lub doradcom podatkowym nie wymagają poświadczenia.

Art. 111e. Cena wywoławcza, za którą nieruchomość można nabyć w pierwszej licytacji, wynosi trzy czwarte oszacowanej wartości nieruchomości.

Art. 111f. § 1. Licytacja odbywa się ustnie.

§ 2. Postąpienie nie może wynosić mniej niż jeden procent ceny wywołania, z zaokrągleniem wzwyż do pełnych złotych.

§ 3. Zaoferowana cena przestaje wiązać, gdy inny licytant zaoferował cenę wyższą.

§ 4. Po ustaniu postąpień poborca skarbowy, uprzedzając obecnych, że po trzecim obwieszczeniu dalsze postąpienia nie będą przyjęte, obwieszcza trzykrotnie ostatnio zaoferowaną cenę, zamyka licytację i wymienia licytanta, który zaoferował najwyższą cenę.

§ 5. Jeżeli należność wierzyciela zostanie uiszczona wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztami egzekucyjnymi przed zamknięciem licytacji, poborca skarbowy zamyka licytację i organ egzekucyjny umarza postępowanie egzekucyjne.

Art. 111g. Jeżeli przedmiotem licytacji jest kilka nieruchomości lub kilka części nieruchomości, poborca skarbowy wstrzymuje licytację pozostałych nieruchomości lub ich części z chwilą, gdy osiągnięto kwotę wystarczającą na zaspokojenie dochodzonej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztami egzekucyjnymi oraz organ egzekucyjny umarza postępowanie egzekucyjne.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 122, poz. 826), która weszła w życie z dniem 7 sierpnia 2010 r.

Art. 111h. § 1. Jeżeli nikt nie przystąpił do licytacji, a przedmiotem licytacji jest nieruchomość wchodząca w skład gospodarstwa rolnego, współwłaściciel tej nieruchomości niebędący dłużnikiem osobistym, ma prawo przejęcia nieruchomości na własność za cenę nie niższą od trzech czwartych oszacowanej wartości nieruchomości. Przepis art. 110y § 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Wniosek o przejęcie nieruchomości należy zgłosić w terminie 7 dni od dnia licytacji.

§ 3. Jeżeli nikt nie przystąpił do licytacji, a przedmiotem egzekucji jest własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego lub prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej, wierzyciel hipoteczny, inny niż urząd skarbowy, może przejąć to prawo za cenę nie niższą od trzech czwartych oszacowanej wartości nieruchomości; wniosek o przejęcie należy zgłosić w terminie 7 dni od dnia licytacji.

Art. 111i. § 1. Jeżeli nikt nie zgłosił wniosku, o którym mowa w art. 111h, organ egzekucyjny wyznacza drugą licytację, na której cena wywoławcza wynosi 70% oszacowanej wartości nieruchomości.

§ 2. Jeżeli nikt nie przystąpił do drugiej licytacji, przejęcie nieruchomości na własność może nastąpić za cenę nie niższą od 70% wartości nieruchomości, przy czym prawo przejęcia przysługuje wierzycielowi egzekwującemu lub hipotecznemu, z wyjątkiem urzędu skarbowego, oraz współwłaścicielowi.

§ 3. Wniosek o przejęcie nieruchomości wierzyciel lub współwłaściciel składa do organu egzekucyjnego w terminie 7 dni od dnia licytacji.

§ 4. Jeżeli kilku wierzycieli składa wniosek o przejęcie, pierwszeństwo przysługuje temu, kto zaoferował cenę wyższą, a przy równych cenach – temu, czyja należność jest większa.

Art. 111j. § 1. Jeżeli po drugiej licytacji żaden z wierzycieli lub współwłaścicieli nie przejął nieruchomości na własność, organ egzekucyjny wyznacza trzecią licytację, na której cena wywoławcza wynosi 65% oszacowanej wartości nieruchomości.

§ 2. Jeżeli nikt nie przystąpił do trzeciej licytacji, przejęcie nieruchomości na własność może nastąpić przez osoby, o których mowa w art. 111i § 2, za cenę nie niższą od 65% wartości nieruchomości. Do przejęcia nieruchomości na własność stosuje się odpowiednio przepisy art. 111i § 3 i 4.

Art. 111k. § 1. Jeżeli po trzeciej licytacji żaden z wierzycieli nie przejął nieruchomości na własność, postępowanie egzekucyjne umarza się. Nowa egzekucja z tej samej nieruchomości może być wszczęta dopiero po upływie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu egzekucji.

§ 2. Jeżeli wniosek o wszczęcie nowej egzekucji złożono przed upływem 3 lat od trzeciej licytacji, organ egzekucyjny dokonuje nowego opisu i oszacowania wartości nieruchomości tylko na wniosek wierzyciela lub zobowiązanego. Zobowiązany może złożyć taki wniosek przed upływem 14 dni od dnia ponownego doręczenia mu wezwania do zapłaty, o czym należy go uprzedzić przy doręczeniu wezwania.

Art. 111l. Skargę na czynności poborcy skarbowego w toku licytacji aż do jej zamknięcia zgłasza się ustnie komornikowi skarbowemu, który przyjmuje skargę do protokołu i natychmiast ją rozstrzyga, chyba że nie jest to możliwe. Rozstrzygnięcie komornika skarbowego ma moc postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

Oddział 7

Przybicie

Art. 111m. § 1. Po zamknięciu licytacji organ egzekucyjny wydaje postanowienie o przybiciu na rzecz licytanta, który zaoferował najwyższą cenę.

§ 2. Postanowienie o przybiciu ogłasza się niezwłocznie po zamknięciu licytacji, z zastrzeżeniem § 3.

§ 3. Jeżeli skargi lub zażalenia wniesione w toku postępowania egzekucyjnego nie są jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte, organ egzekucyjny wstrzymuje wydanie postanowienia o przybiciu do czasu ich rozstrzygnięcia.

§ 4. Gdy przejęcie nieruchomości na własność ma nastąpić po niedojszciu do skutku licytacji, organ egzekucyjny udziela przybicia na rzecz przejmującego po wysłuchaniu wnioskodawcy.

§ 5. Postanowienie o przybiciu zawiera firmę lub imię i nazwisko nabywcy, oznaczenie nieruchomości, datę licytacji i cenę nabycia.

Art. 111n. § 1. Organ egzekucyjny odmawia przybicia, jeżeli ostateczne rozstrzygnięcia skarg lub zażaleń wniesionych w toku postępowania egzekucyjnego potwierdzą naruszenie przepisów postępowania w toku licytacji i jeżeli uchybienia te mogły mieć istotny wpływ na wynik licytacji.

§ 2. Organ egzekucyjny odmawia przybicia również wtedy, gdy postępowanie podlegało umorzeniu lub zawieszeniu albo jeżeli uczestnik nie otrzymał zawiadomienia o licytacji, chyba że będąc na licytacji, nie wystąpił ze skargą na to uchybienie.

§ 3. Jeżeli organ egzekucyjny odmówi przybicia, wyznacza na wniosek wierzyciela ponowną licytację.

Art. 111o. § 1. Jeżeli przybicie nie następuje niezwłocznie po zamknięciu licytacji, organ egzekucyjny na wniosek licytanta, który zaoferował najwyższą cenę, może, w przypadku gdy zarządcą jest zobowiązany, odebrać mu zarząd i ustanowić innego zarządcę.

§ 2. W sprawie odebrania zarządu organ egzekucyjny wydaje postanowienie na wniosek nabywcy. Nabywca może być na własne żądanie ustanowiony zarządcą, jeżeli oprócz wadium złożył w gotówce nie mniej niż piątą część ceny nabycia albo jeżeli do tej wysokości przysługuje mu prawo zaliczenia swej wierzytelności na poczet ceny nabycia.

§ 3. W przypadku wygaśnięcia skutków przybicia bez równoczesnego umorzenia egzekucji, organ egzekucyjny wydaje postanowienie co do osoby zarządcy, jeżeli dotychczasowym zarządcą był nabywca.

Art. 111p. Jeżeli nabywca nie uzyska przyznania własności, należność przypadająca jemu z tytułu zarządu pokrywa się z kwot pieniężnych złożonych na poczet ceny poza wadium.

Art. 111r. § 1. Postanowienie o przybiciu doręcza się wierzycielowi, dłużnikowi, nabywcy i osobom, które w toku licytacji zaskarżyły czynności związane z udzieleniem przybicia, jak też zarządcy, który nie jest dłużnikiem, a postanowienie o odmowie przybicia – wierzycielowi, dłużnikowi i licytantowi, który zaoferował najwyższą cenę.

§ 2. Na postanowienie organu egzekucyjnego co do przybicia przysługuje zażalenie.

Art. 111s. Jeżeli nabywca nie wykonał w terminie warunków licytacyjnych co do zapłaty ceny, wygasają skutki przybicia. Uiszczoną część ceny zwraca się. Następstwa te organ egzekucyjny stwierdza postanowieniem, na które przysługuje zażalenie.

Art. 111t. Wyznaczenie ponownej licytacji może nastąpić, gdy postanowienie stwierdzające wygaśnięcie przybicia stanie się ostateczne.

Oddział 8

Przyznanie własności

Art. 112. § 1. Z chwilą gdy postanowienie o przybiciu stało się ostateczne, organ egzekucyjny wzywa licytanta, który uzyskał przybicie, aby w terminie 14 dni od otrzymania wezwania złożył do depozytu organu egzekucyjnego cenę nabycia z potrąceniem wadium złożonego w gotówce. Na wniosek nabywcy organ egzekucyjny może wyznaczyć dłuższy termin uiszczenia ceny nabycia, nieprzekraczający jednak 3 miesięcy.

§ 2. Nabywca może zaliczyć na poczet ceny własną wierzytelność lub jej część, jeżeli znajduje ona pokrycie w cenie nabycia.

§ 3. Za zgodą wierzyciela, którego wierzytelność znajduje pokrycie w cenie nabycia, nabywca może tę wierzytelność zaliczyć na poczet ceny. Zgoda wierzyciela stwierdzona jest dokumentem z podpisem urzędowo lub notarialnie poświadczonym albo wyrażona do protokołu nie później niż w terminie, w którym nabywca ma obowiązek uiszczyć cenę nabycia.

Art. 112a. Kwota przypadająca zobowiązanemu w chwili zajęcia na podstawie umowy ubezpieczenia przechodzi na nabywcę w całości. O kwotę tę podwyższa się cenę nabycia.

Art. 112b. § 1. Jeżeli postanowienie o przybiciu stało się ostateczne i nabywca uiszczył cenę nabycia albo postanowienie o ustaleniu ceny nabycia stało się ostateczne i jednostka lub osoba, o których mowa w art. 110n, uregulowała całą cenę nabycia, organ egzekucyjny wydaje postanowienie o przyznaniu własności.

§ 2. Na postanowienie o przyznaniu własności przysługuje zażalenie.

§ 3. Postanowienie o przyznaniu własności, które stało się ostateczne, przenosi własność na nabywcę i jest tytułem do ujawnienia na rzecz nabywcy prawa własności w katastrze nieruchomości oraz przez wpis w księdze wieczystej lub podlega złożeniu do zbioru dokumentów. Postanowienie o przyznaniu własności jest także tytułem egzekucyjnym do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości.

§ 4. Z chwilą kiedy postanowienie o przyznaniu własności stało się ostateczne, do nabywcy należą pożytki z nieruchomości. Od tej chwili nabywca ponosi również daniny publiczne przypadające z nieruchomości, których płatność przypada w dniu, w którym postanowienie o przyznaniu własności stało się ostateczne, lub po tym dniu.

§ 5. (uchylony).

Art. 112c. § 1. Z chwilą gdy postanowienie o przyznaniu własności staje się ostateczne, wygasają wszelkie prawa i skutki ujawnienia praw i roszczeń osobistych, ciążące na nieruchomości. W miejsce tych praw powstaje prawo do zaspokojenia z ceny nabycia w kolejności przewidzianej w przepisach o podziale kwoty uzyskanej z egzekucji.

§ 2. Pozostają w mocy bez potrącenia ich wartości z ceny nabycia:

- 1) prawa ciążące na nieruchomości z mocy ustawy;
- 2) służebności, o których mowa w art. 1000 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego.

§ 3. Pozostają również w mocy ujawnione przez wpis w księdze wieczystej lub przez złożenie dokumentu do zbioru albo nieujawnione w ten sposób, lecz zgłoszone najpóźniej na 3 dni przed terminem licytacji użytkowanie, służebność i prawa dożywotnika, jeżeli przysługuje im pierwszeństwo przed wszystkimi hipotekami lub jeżeli nieruchomość nie jest obciążona hipotekami albo jeżeli wartość użytkowania, służebności lub praw dożywotnika znajduje pełne pokrycie w cenie nabycia. Jednakże w ostatnim przypadku wartość tych praw będzie zaliczona na cenę nabycia.

Art. 112d. Na wniosek właściciela nieruchomości władnącej, zgłoszony najpóźniej na 3 dni przed terminem licytacji, organ egzekucyjny może postanowić, że służebność gruntowa, która nie znajduje pełnego pokrycia w cenie nabycia, będzie utrzymana w mocy, jeżeli jest dla nieruchomości władnącej konieczna, a nie obciąża w sposób istotny wartości nieruchomości obciążonej.

Art. 112e. Z chwilą gdy postanowienie o przyznaniu własności stało się ostateczne, nabywca wstępuje w prawa i obowiązki zobowiązanego wynikające z umów dotyczących nieruchomości stosownie do przepisów prawa normujących te umowy.

Art. 112f. § 1. Postanowienie o przyznaniu własności, które stało się ostateczne, wraz z planem podziału kwoty uzyskanej z egzekucji jest tytułem do wykreślenia w księdze wieczystej lub w zbiorze dokumentów wszelkich praw, które według planu podziału wygasły.

§ 2. Na podstawie postanowienia o przyznaniu własności wykreśla się wszystkie hipoteki obejmujące nieruchomość, jeżeli w postanowieniu stwierdzono zapłacenie przez nabywcę całej ceny nabycia gotówką lub czekiem potwierdzonym.

Art. 112g. Nabywca nie może żądać unieważnienia nabycia ani zmniejszenia ceny z powodu wad nieruchomości lub przedmiotów razem z nią nabytych.

Art. 113. (uchylony).

Rozdział 8⁴³⁾

Egzekucja z ułamkowej części nieruchomości oraz użytkowania wieczystego

Art. 114. Do egzekucji z ułamkowej części nieruchomości i do egzekucji z użytkowania wieczystego stosuje się odpowiednio przepisy o egzekucji z nieruchomości, o ile przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej.

Art. 114a. O zajęciu ułamkowej części nieruchomości organ egzekucyjny zawiadamia także pozostałych współwłaścicieli, a o zajęciu użytkowania wieczystego – także właściciela nieruchomości oraz właściwy organ administracji publicznej.

Art. 114b. § 1. Jeżeli przedmiotem egzekucji jest użytkowanie wieczyste, zajęcie obejmuje użytkowanie wieczyste gruntu wraz z jego pożytkami oraz znajdujące się na gruncie obiekty budowlane stanowiące własność użytkownika wieczystego wraz z:

- 1) ruchomościami, będącymi własnością użytkownika wieczystego, a potrzebnymi do korzystania z przedmiotu użytkowania wieczystego zgodnie z jego przeznaczeniem, jeżeli pozostają z tym przedmiotem w faktycznym związku, odpowiadającym temu celowi;
- 2) wyposażeniem obiektów budowlanych stanowiących własność użytkownika wieczystego;
- 3) prawami wynikającymi z umów ubezpieczenia przedmiotów zajęcia, a także należnościami z tych umów już przypadającymi.

§ 2. Zajęcie obejmuje także przedmioty, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2, wprowadzone później oraz później wzniesione obiekty budowlane i posadzone rośliny, jak również prawa z umów ubezpieczenia później zawartych.

Art. 114c. Gdy przedmiotem zarządu jest ułamkowa część nieruchomości, zarządca działa tylko w granicach uprawnień zobowiązanego jako współwłaściciela.

Art. 114d. Jeżeli egzekucja jest prowadzona z użytkowania wieczystego, postępowanie ulega zawieszeniu, jeżeli właściwy organ wystąpił z żądaniem rozwiązania umowy użytkowania wieczystego. Egzekucja może być podjęta na wniosek wierzyciela, jeżeli sąd orzeknie, że brak jest podstaw do rozwiązania umowy użytkowania wieczystego. W przypadku rozwiązania umowy użytkowania wieczystego organ egzekucyjny umarza postępowanie egzekucyjne.

Art. 114e. W przypadku prowadzenia egzekucji z ułamkowej części nieruchomości, opisowi i oszacowaniu wartości podlega cała nieruchomość. Wartością takiej części nieruchomości jest odpowiednia część oszacowanej wartości całej nieruchomości.

Art. 114f. Jeżeli egzekucja jest prowadzona z użytkowania wieczystego, w protokole opisu i oszacowania wartości nieruchomości podaje się końcową datę użytkowania wieczystego oraz ujawniony w księdze wieczystej sposób korzystania z gruntu przez użytkownika wieczystego.

Art. 114g. Jeżeli przedmiotem egzekucji jest użytkowanie wieczyste, postanowienie o przyznaniu tego prawa nie narusza ograniczonych praw rzeczowych na nieruchomości powstałych przed jej oddaniem w użytkowanie wieczyste.

Art. 114h. § 1. Jeżeli przedmiotem licytacji jest ułamkowa część nieruchomości, pozostają w mocy, bez potrącenia ich wartości z ceny nabycia, obciążenia tej części ułamkowej nieruchomości ujawnione przez wpis w księdze wieczystej lub przez złożenie dokumentu do zbioru dokumentów.

§ 2. Pozostają w mocy również obciążenia części ułamkowej nieruchomości nieujawnione w sposób, o którym mowa w § 1, lecz zgłoszone najpóźniej na 3 dni przed terminem licytacji, jeżeli zostały ustanowione przed dniem powstania współwłasności.

Art. 114i. Postanowienie o przyznaniu własności ułamkowej części nieruchomości nie narusza obciążających ją hipotek wpisanych przed powstaniem współwłasności.

Rozdział 9

Podział kwoty uzyskanej z egzekucji

Oddział 1

Zasady ogólne

Art. 115. § 1. Z kwoty uzyskanej z egzekucji zaspokajają się w następującej kolejności:

- 1) koszty egzekucyjne i koszty upomnienia;
- 2)⁴⁷⁾ należności zabezpieczone hipoteką morską lub przywilejem na statku morskim;
- 3)⁴⁷⁾ należności zabezpieczone hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym i zastawem skarbowym albo korzystające z ustawowego pierwszeństwa oraz prawa, które ciążyły na nieruchomości przed dokonaniem w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji lub przed złożeniem do zbioru dokumentów wniosku o dokonanie takiego wpisu;
- 4) należności, do których stosuje się przepisy działu III Ordynacji podatkowej, oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, o ile nie zostały zaspokojone w trzeciej kolejności;
- 5) (uchylony);⁴⁸⁾
- 6)⁴⁹⁾ inne należności i odsetki, z zastrzeżeniem § 2a i 3.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

⁴⁸⁾ Przez art. 4 pkt 2 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

§ 2.⁵⁰⁾ Przy podziale kwoty uzyskanej z egzekucji z nieruchomości lub egzekucji przejętej po wystąpieniu zbiegu egzekucji administracyjnej z sądową, po kosztach egzekucyjnych i kosztach upomnienia zaspokajają się należności alimentacyjne, a następnie należności za pracę za okres 3 miesięcy, do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego w odrębnych przepisach, oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i koszty zwykłego pogrzebu zobowiązanego, a po należnościach zabezpieczonych hipoteką morską, przywilejem na statku morskim, hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym i zastawem skarbowym albo korzystających z ustawowego pierwszeństwa oraz prawach, które ciążyły na nieruchomości przed dokonaniem w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji lub przed złożeniem do zbioru dokumentów wniosku o dokonanie takiego wpisu – należności za pracę niezaspokojone w kolejności wcześniejszej.

§ 2a.⁵¹⁾ Wraz z należnościami wymienionymi w § 1 pkt 2 i 3 są zaspokajane roszczenia o świadczenia uboczne objęte zabezpieczeniem na mocy odrębnych przepisów.

§ 3. Odsetki za zwłokę od należności pieniężnych, do których mają zastosowanie przepisy działu III ustawy – Ordynacja podatkowa, zaspokajają się w kolejności określonej dla tych należności.

§ 4. Jeżeli przedmiotem egzekucji jest własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego lub prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej, wierzytelność spółdzielni mieszkaniowej z tytułu niewniesionego wkładu budowlanego związana z tym prawem zaspokajają się przed należnością zabezpieczoną hipotecznie na tym prawie.

§ 5.⁵²⁾ Należności wymienione w § 1 pkt 2 i 3 zaspokajają się do wysokości kwoty uzyskanej ze sprzedaży rzeczy albo z realizacji prawa zbywalnego obciążonego. Jeżeli uzyskana kwota nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich zabezpieczonych należności, należności te zaspokajają się w kolejności odpowiadającej przysługującemu im pierwszeństwu, a jeżeli mają równe pierwszeństwo albo nie stosuje się do nich zasady pierwszeństwa – proporcjonalnie w stosunku, w jakim pozostają do siebie.

§ 6. Jeżeli kwota przeznaczona do podziału nie wystarcza na zaspokojenie w całości wszystkich należności, należności dalszej kolejności zaspokajają się dopiero po pełnym zaspokojeniu należności wcześniejszej kolejności, a gdy kwota nie wystarcza na pokrycie w całości wszystkich należności tej samej kolejności, należności te zaspokajają się proporcjonalnie do wysokości każdej z nich.

Art. 115a. Jeżeli następuje podział kwoty uzyskanej ze sprzedaży rzeczy lub z realizacji prawa zbywalnego, do których wystąpił zbieg egzekucji, organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie podziału kwoty uzyskanej z egzekucji, na które wierzycielom przysługuje zażalenie.

Oddział 2

Zasady szczególne dotyczące podziału kwoty uzyskanej z egzekucji z nieruchomości

Art. 115b. Organ egzekucyjny sporządza plan podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości niezwłocznie, gdy postanowienie o przyznaniu własności nieruchomości staje się ostateczne.

Art. 115c. § 1. Z zastrzeżeniem § 2, w podziale kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości oprócz wierzycieli egzekwujących uczestniczą:

- 1)⁵³⁾ wierzyciele składający tytuł wykonawczy z dowodem doręczenia dłużnikowi wezwania do zapłaty i wierzyciele, którzy uzyskali zabezpieczenie powództwa, jeżeli zgłosili się najpóźniej w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przyznaniu własności nieruchomości;
- 2) osoby, które przed zajęciem nieruchomości nabyły do niej prawa stwierdzone w protokole opisu i oszacowania wartości nieruchomości lub prawa których zostały zgłoszone i udowodnione najpóźniej w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przyznaniu własności;
- 3) pracownicy co do stwierdzonych dokumentem należności za pracę, jeżeli zgłosili swe roszczenia przed sporządzeniem planu podziału.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

⁵¹⁾ Dodany przez art. 4 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

§ 2.⁵⁴⁾ Jeżeli wierzycielem egzekwującym jest obce państwo, które nie wyraziło zgody na pokrycie kosztów w okolicznościach, o których mowa w art. 64c § 4c, uczestniczy w podziale kwoty uzyskanej z egzekucji z nieruchomości w takiej części, jaka pozostała po pokryciu należności wierzycieli i osób, o których mowa w § 1.

§ 3.⁵⁵⁾ Jeżeli wierzytelność hipoteczna nie jest stwierdzona tytułem wykonawczym, należność przypadającą wierzycielowi hipotecznemu pozostawia się w depozycie organu egzekucyjnego.

Art. 115d. § 1. Jeżeli przy sporządzaniu planu podziału okaże się, że nabywca, uiszczając cenę, potrącił wierzytelność, która się w niej nie mieści, organ egzekucyjny postanowieniem zobowiązuje nabywcę do uzupełnienia ceny w terminie 7 dni. Na postanowienie to przysługuje zażalenie.

§ 2. W planie podziału organ egzekucyjny wymienia osoby, dla których jest przeznaczona kwota przypadająca od nabywcy. W tej części plan podziału stanowi dla nich tytuł egzekucyjny przeciwko nabywcy.

§ 3. Wierzyciel, któremu przysługuje roszczenie przeciwko nabywcy, nabywa z mocy prawa hipotekę na sprzedanej nieruchomości. Ujawnienie hipoteki w księdze wieczystej lub w zbiorze dokumentów następuje na wniosek wierzyciela.

Art. 115e.⁵⁶⁾ § 1. Jeżeli hipoteka nie jest wyczerpana i może jeszcze służyć zabezpieczeniu wierzyciela, reszta kwoty pozostaje w depozycie organu egzekucyjnego aż do ustania stosunku prawnego uzasadniającego korzystanie z hipoteki.

§ 2. W przypadku hipoteki zabezpieczającej wiele wierzytelności, gdy łączna kwota wierzytelności przewyższa sumę wymienioną we wpisie hipoteki, a wierzyciel nie wskazał do dnia, w którym postanowienie o przyznaniu własności stało się ostateczne, które z wierzytelności i w jakiej wysokości mają zostać zaspokojone, zaspokajają się wszystkie wierzytelności proporcjonalnie do ich wysokości.

Art. 115f. Jeżeli wierzytelność jest zabezpieczona na kilku nieruchomościach łącznie, wierzyciel powinien przed uprawnieniem się postanowienia o przyznaniu własności złożyć oświadczenie, czy i w jakiej wysokości żąda zaspokojenia z każdej ze sprzedanych nieruchomości. Jeżeli w powyższym terminie tego nie uczyni, a podzielona ma być suma uzyskana tylko z jednej nieruchomości, jego wierzytelność przyjmuje się do rozrachunku w całości; jeżeli natomiast podziałowi podlegają kwoty uzyskane ze sprzedaży kilku łącznie obciążonych nieruchomości, na wierzytelność łącznie zabezpieczoną przypada z każdej z kwot podlegających podziałowi taka część, jaka odpowiada stosunkowi kwoty pozostającej po zaspokojeniu należności z wcześniejszą kolejnością do sumy tych kwot.

Art. 115g. § 1. Kwotę wydzieloną na zaspokojenie wierzytelności, której uiszczenie jest zależne od warunku zawieszającego albo od wyniku sporu, w którym wierzyciel uzyskał zabezpieczenie powództwa, pozostawia się w depozycie organu egzekucyjnego.

§ 2. Kwotę wydzieloną na zaspokojenie wierzytelności, której uiszczenie jest zależne od warunku rozwiązującego, wydaje się wierzycielowi bez zabezpieczenia. Jeżeli jednak obowiązek zabezpieczenia zwrotu cięży na wierzycielu z mocy istniejącego między nim a zobowiązanym stosunku prawnego, organ egzekucyjny pozostawia wydzieloną kwotę w depozycie organu egzekucyjnego.

DZIAŁ III

Egzekucja obowiązków o charakterze niepieniężnym

Rozdział 1

Przepisy wspólne

Art. 116. (uchylony).

Art. 117. Organy określone w art. 20 § 2, w granicach swojej właściwości do nakładania obowiązków o charakterze niepieniężnym, mogą stosować środki egzekucyjne wskazane w art. 1a pkt 12 lit. b tiret drugie, trzecie i piąte również w celu wyegzekwowania wydanych bezpośrednio ustnych poleceń, bez potrzeby wystawienia tytułu wykonawczego i doręczenia zobowiązanemu postanowienia o zastosowaniu środka egzekucyjnego, jeżeli zwłoka w wykonaniu obowiązku groziłaby niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ciężkimi szkodami dla gospodarstwa narodowego lub jeżeli wymaga tego szczególnie interes społeczny.

Art. 118. Zobowiązany do wykonania obowiązku o charakterze niepieniężnym może być wezwany do wyjawienia, gdzie znajduje się przedmiot, którego egzekucja dotyczy. Przepisy art. 71 stosuje się odpowiednio.

⁵⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 31.

⁵⁵⁾ Dodany przez art. 4 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

Rozdział 2

Grzywna w celu przymuszenia

Art. 119. § 1. Grzywnę w celu przymuszenia nakłada się, gdy egzekucja dotyczy spełnienia przez zobowiązanego obowiązku znoszenia lub zaniechania albo obowiązku wykonania czynności, a w szczególności czynności, której z powodu jej charakteru nie może spełnić inna osoba za zobowiązanego.

§ 2. Grzywnę nakłada się również, jeżeli nie jest celowe zastosowanie innego środka egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym.

Art. 120. § 1. Grzywna w celu przymuszenia może być nakładana zarówno na osoby fizyczne, jak i osoby prawne, a także na jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

§ 2. Gdy zobowiązanym jest osoba fizyczna działająca przez ustawowego przedstawiciela, przedsiębiorstwo państwowe lub inna państwowa jednostka organizacyjna, organizacja spółdzielcza, samorządowa, zawodowa lub inna społeczna osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, grzywnę nakłada się na ustawowego przedstawiciela zobowiązanego lub na osobę, do której należy bezpośrednie czuwanie nad wykonywaniem przez zobowiązanego obowiązków tego rodzaju, jakim jest egzekwowany obowiązek. Jednocześnie może być nałożona grzywna na zobowiązaną osobę prawną lub jednostkę organizacyjną, jeżeli jest to niezbędne dla przymuszenia wykonania obowiązku.

Art. 121. § 1. Grzywna w celu przymuszenia może być nakładana kilkakrotnie w tej samej lub wyższej kwocie, z zastrzeżeniem § 4.

§ 2.⁵⁷⁾ Z zastrzeżeniem § 5 każdorazowo nałożona grzywna nie może przekraczać kwoty 10 000 zł, a w stosunku do osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej kwoty 50 000 zł.

§ 3.⁵⁷⁾ Grzywny nakładane wielokrotnie nie mogą łącznie przekroczyć kwoty 50 000 zł, a w stosunku do osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej kwoty 200 000 zł.

§ 4.⁵⁷⁾ Jeżeli egzekucja dotyczy spełnienia przez zobowiązanego obowiązku wynikającego z przepisów prawa budowlanego, grzywna w celu przymuszenia jest jednorazowa.

§ 5. Wysokość grzywny, o której mowa w § 4, stanowi, w przypadku obowiązku przymusowej rozbiórki budynku lub jego części, iloczyn powierzchni zabudowy budynku lub jego części, objętego nakazem przymusowej rozbiórki, i 1/5 ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ogłoszonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów do obliczania premii gwarancyjnej dla posiadaczy oszczędnościowych książeczek mieszkaniowych.

Art. 122. § 1. Grzywnę w celu przymuszenia nakłada organ egzekucyjny, który doręcza zobowiązanemu:

- 1) odpis tytułu wykonawczego zgodnie z art. 32;
- 2) postanowienie o nałożeniu grzywny.

§ 2. Postanowienie o nałożeniu grzywny powinno zawierać:

- 1) wezwanie do uiszczenia nałożonej grzywny w oznaczonym terminie z pouczeniem, że w przypadku nieuiszczenia grzywny w terminie zostanie ona ściągnięta w trybie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych;
- 2) wezwanie do wykonania obowiązku określonego w tytule wykonawczym w terminie wskazanym w postanowieniu, z zagrożeniem, że w razie niewykonania obowiązku w terminie będą nakładane dalsze grzywny w tej samej lub wyższej kwocie, a w przypadku obowiązku wynikającego z przepisów prawa budowlanego lub z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy będzie orzeczone wykonanie zastępcze.

§ 3. Zobowiązanemu służy prawo zgłoszenia zarzutów i wniesienia zażalenia w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego (art. 33 i 34) oraz prawo wniesienia zażalenia na postanowienie o nałożeniu grzywny.

Art. 123. Przepisy art. 122 z zastrzeżeniem art. 121 § 4 stosuje się również w przypadkach nakładania dalszych grzywien w celu przymuszenia, gdy zobowiązany mimo wezwania nie wykonał obowiązku określonego w tytule wykonawczym.

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 94 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Art. 124. § 1. Nałożone grzywny w celu przymuszenia, nieuiszczone w terminie, podlegają ściągnięciu w trybie egzekucji należności pieniężnych, określonym w niniejszej ustawie.

§ 2. Obowiązek uiszczenia nałożonych grzywien nie przechodzi na spadkobierców lub prawonabywców zobowiązanego.

Art. 125. § 1. W razie wykonania obowiązku określonego w tytule wykonawczym, nałożone, a nieuiszczone lub nieściągnięte grzywny w celu przymuszenia podlegają umorzeniu.

§ 2. Postanowienie w sprawie umorzenia grzywny wydaje organ egzekucyjny na wniosek zobowiązanego. Na postanowienie o odmowie umorzenia grzywny służy zażalenie.

Art. 126.⁵⁸⁾ Na wniosek zobowiązanego, który wykonał obowiązek, grzywny uiszczone lub ściągnięte w celu przymuszenia mogą być w uzasadnionych przypadkach zwrócone w wysokości 75% lub w całości. Państwowe organy egzekucyjne mogą zwrócić grzywnę po uzyskaniu zgody organu wyższego stopnia.

Rozdział 3

Wykonanie zastępcze

Art. 127. Wykonanie zastępcze stosuje się, gdy egzekucja dotyczy obowiązku wykonania czynności, którą można zlecić innej osobie do wykonania za zobowiązanego i na jego koszt.

Art. 128. § 1. W celu zastosowania środka egzekucyjnego określonego w art. 127 organ egzekucyjny doręcza zobowiązanemu:

- 1) odpis tytułu wykonawczego zgodnie z art. 32;
- 2) postanowienie, że obowiązek objęty tytułem wykonawczym zostanie w trybie postępowania egzekucyjnego wykonany zastępczo przez inną osobę za zobowiązanego, na jego koszt i niebezpieczeństwo.

§ 2. W postanowieniu o zastosowaniu wykonania zastępczego organ egzekucyjny może wezwać zobowiązanego do wpłacenia w oznaczonym terminie określonej kwoty tytułem zaliczki na koszty wykonania zastępczego, z pouczeniem, że w przypadku niewpłacenia kwoty w tym terminie zostanie ona ściągnięta w trybie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych.

§ 3. W postanowieniu o zastosowaniu wykonania zastępczego organ egzekucyjny może również nakazać zobowiązanemu dostarczenie posiadanej dokumentacji, a także posiadanych materiałów i środków przewozowych, niezbędnych do zastępczego wykonania egzekwowanej czynności, z zagrożeniem zastosowania odpowiednich środków egzekucyjnych w razie uchylenia się zobowiązanego od dostarczenia tych dokumentów, materiałów i środków przewozowych.

§ 4. Zobowiązanemu służy prawo zgłoszenia zarzutów i wniesienia zażalenia w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego (art. 33 i 34) oraz prawo wniesienia zażalenia na postanowienie o zastosowaniu wykonania zastępczego.

Art. 129. Organ egzekucyjny może wydawać postanowienia w sprawie wezwania zobowiązanego do wpłacenia zaliczek na koszty wykonania zastępczego oraz w sprawie dostarczenia dokumentacji, materiałów i środków przewozowych także w toku zastępczego wykonania egzekwowanego obowiązku. Do tych postanowień stosuje się przepisy art. 128.

Art. 130. Jeżeli w postanowieniu w sprawie wykonania zastępczego nie wskazano osoby, której zostało zlecone zastępcze wykonanie egzekwowanego obowiązku, organ egzekucyjny zleci wykonanie egzekwowanych czynności określonej przez siebie osobie w terminie nie dłuższym niż miesiąc i zawiadomi o tym zobowiązanego.

Art. 131. Wykonawca odpowiada wobec zobowiązanego za rzetelne wykonanie robót, celowe zużycie materiałów dostarczonych przez zobowiązanego oraz prawidłowe korzystanie z jego środków przewozowych. Zobowiązany może dochodzić swoich roszczeń bezpośrednio od wykonawcy.

Art. 132. § 1. Zobowiązany ma prawo wglądu w czynności wykonawcy oraz zgłaszania do organu egzekucyjnego wniosków co do sposobu wykonywania tych czynności.

§ 2. Zobowiązany może w toku czynności egzekucyjnych zgłosić do organu egzekucyjnego wniosek o zaniechanie dalszego stosowania wykonania zastępczego, jeżeli wykonawca na to się godzi, a zobowiązany złożył oświadczenie, że egzekwowany obowiązek wykona w terminie przez organ egzekucyjny wskazanym. Organ egzekucyjny uwzględni wniosek, jeżeli uzna to oświadczenie za niebudzące wątpliwości. Organ egzekucyjny może uzależnić wyrażenie zgody na wniosek zobowiązanego od złożenia przez niego zabezpieczenia wykonania egzekwowanego obowiązku w formie, jaką uzna za wskazaną.

⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 94 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 57.

§ 3. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie wniosku o zaniechanie dalszego stosowania wykonania zastępczego służy zobowiązanemu zażalenie.

Art. 133. § 1. O zakończeniu czynności egzekucyjnych w drodze wykonania zastępczego i o wykonaniu egzekwowanego obowiązku organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego. Równocześnie doręcza mu wykaz kosztów wykonania zastępczego, z wezwaniem do uiszczenia na pokrycie tych kosztów odpowiedniej kwoty w oznaczonym terminie, z uprzedzeniem, że w razie nieuiszczenia tej kwoty w terminie, zostanie ona ściągnięta w trybie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych.

§ 2. Jeżeli koszty wykonania zastępczego są wysokie albo gdy wykonanie zastępcze trwa dłuższy okres, organ egzekucyjny może przed zakończeniem egzekucji doręczać zobowiązanemu wykazy poczynionych już kosztów z wezwaniem do ich pokrycia w oznaczonym terminie. Przepisy § 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 134. Jeżeli zobowiązany nie wpłacił w oznaczonym terminie określonej w postanowieniu o zastosowaniu wykonania zastępczego kwoty tytułem zaliczki na koszty wykonania zastępczego (art. 128 § 2) lub kwoty na pokrycie kosztów wykonania zastępczego wskazanej w wykazach doręczonych zobowiązanemu w myśl art. 133, organ egzekucyjny wszczy-
na egzekucję tych należności stosownie do przepisów o egzekucji administracyjnej należności pieniężnych.

Art. 135. W sprawach kosztów wykonania zastępczego, nieuregulowanych w art. 127–134, stosuje się przepisy art. 64c–65.

Rozdział 4

Odebranie rzeczy ruchomej

Art. 136. § 1. Jeżeli zobowiązany uchyla się od obowiązku wydania oznaczonej rzeczy ruchomej, rzecz ta może być mu przez organ egzekucyjny odebrana w celu wydania jej wierzycielowi. Dotyczy to również obowiązku wydania rzeczy na określony okres czasu.

§ 2. Odrębne przepisy określają przypadki, w których środek egzekucyjny przewidziany w § 1 może być zastosowany przy egzekucji obowiązku wydania rzeczy ruchomej oznaczonej tylko co do rodzaju lub gatunku.

§ 3. Środek egzekucyjny określony w § 1 stosuje się również, gdy egzekwowany jest obowiązek zniszczenia rzeczy ruchomej, nakazany ze względów sanitarnych lub innych względów społecznych, a także gdy egzekwowany obowiązek polega na ujawnieniu posiadania oznaczonej rzeczy ruchomej.

Art. 137. § 1. Organ egzekucyjny stosuje środek egzekucyjny określony w art. 136 również, gdy podlegająca odebraniu rzecz ruchoma znajduje się we władaniu innej osoby, jeżeli rzecz ta nie została wyłączona spod egzekucji (art. 38).

§ 2. Gdy egzekwowany jest obowiązek zniszczenia rzeczy ruchomej, nakazany ze względów sanitarnych lub innych społecznych, rzecz ta podlega odebraniu w trybie określonym w art. 136 również, gdy własność rzeczy przeszła z zobowiązanego na inną osobę.

Art. 138. Odebrania rzeczy dokonuje egzekutor wyznaczony przez organ egzekucyjny (art. 31).

Art. 139. § 1. Egzekutor, przystępując do czynności egzekucyjnych, doręcza zobowiązanemu:

- 1) odpis tytułu wykonawczego zgodnie z art. 32;
- 2) postanowienie organu egzekucyjnego o wezwaniu zobowiązanego do wydania rzeczy określonej w tytule wykonawczym, z zagrożeniem, że w razie niewykonania obowiązku zostanie zastosowany środek egzekucyjny w celu odebrania tej rzeczy.

§ 2. Zobowiązanemu służy prawo zgłoszenia zarzutów i wniesienia zażalenia w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego (art. 33 i 34) oraz prawo wniesienia zażalenia na postanowienie o zastosowaniu środka egzekucyjnego odebrania rzeczy.

Art. 140. Odebraną rzecz wydaje się wierzycielowi lub osobie przez niego do odbioru rzeczy upoważnionej, a gdy nie jest to możliwe, odebraną rzecz oddaje się na skład na koszt i niebezpieczeństwo wierzyciela.

Rozdział 5

**Odebranie nieruchomości.
Opróżnienie lokalu i innych pomieszczeń**

Art. 141. § 1. Jeżeli egzekwowany jest obowiązek wydania nieruchomości albo opróżnienia lokalu mieszkalnego lub użytkowego albo innego pomieszczenia, stosuje się środek egzekucyjny prowadzący do odebrania zobowiązanemu nieruchomości albo usunięcia zobowiązanego z zajmowanego lokalu lub pomieszczenia, w celu wydania tej nieruchomości lub opróżnionego lokalu (pomieszczenia) wierzycielowi. Dotyczy to również obowiązku wydania nieruchomości na oznaczony okres czasu.

§ 2. Egzekucję prowadzi się przeciw zobowiązanemu, członkom jego rodziny i domownikom oraz innym osobom zajmującym nieruchomość lub lokal (pomieszczenie), które mają być opróżnione i wydane.

Art. 142. Odebrania nieruchomości lub opróżnienia lokalu i pomieszczeń dokonuje egzekutor, wyznaczony przez organ egzekucyjny.

Art. 143. § 1. Egzekutor przystępując do czynności egzekucyjnych doręcza zobowiązanemu:

- 1) odpis tytułu wykonawczego zgodnie z art. 32;
- 2) postanowienie organu egzekucyjnego o wezwaniu do wykonania obowiązku wydania nieruchomości albo opróżnienia lokalu (pomieszczenia) określonego w tytule wykonawczym, z zagrożeniem, że w razie niewykonania obowiązku zostanie zastosowany środek egzekucyjny w celu odebrania nieruchomości lub opróżnienia lokalu (pomieszczenia).

§ 2. Zobowiązanemu służy prawo zgłoszenia zarzutów i wniesienia zażalenia w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego (art. 33 i 34) oraz prawo wniesienia zażalenia na postanowienie w sprawie zastosowania środka egzekucyjnego.

Art. 144. Egzekutor usuwa z nieruchomości lub lokalu (pomieszczenia), które mają być opróżnione lub wydane wierzycielowi, znajdujące się tam ruchomości, z wyjątkiem tych, które łącznie z nieruchomością (lokałem, pomieszczeniem) podlegają wydaniu wierzycielowi, i wzywa osoby przebywające na tej nieruchomości lub w tym lokalu (pomieszczeniu) do jego opuszczenia, z zagrożeniem zastosowania przymusu bezpośredniego, a w razie oporu podejmuje odpowiednie kroki w celu zastosowania przymusu bezpośredniego.

Art. 145. Gdy nieruchomość podlegająca wydaniu albo lokal (pomieszczenie) podlegające opróżnieniu są zamknięte, egzekutor zarządzi ich otwarcie, przy zastosowaniu przepisów art. 46 i 51.

Art. 146. Ruchomości usunięte z nieruchomości lub lokalu (pomieszczenia) egzekutor oddaje zobowiązanemu lub osobie dorosłej spośród jego członków rodziny i domowników albo na przechowanie innej osobie lub na skład, na koszt i niebezpieczeństwo zobowiązanego, albo zarządzi przeniesienie tych ruchomości na koszt i niebezpieczeństwo zobowiązanego na inną jego nieruchomość lub do innego lokalu (pomieszczenia) zajmowanego przez zobowiązanego lub przydzielonego mu w myśl obowiązujących przepisów.

Art. 147. Jeżeli zobowiązany mimo wezwania nie odebrał w określonym terminie ruchomości oddanych na przechowanie lub złożonych na skład, a koszty przechowania lub składu mogą być wyższe niż wartość tych ruchomości, organ egzekucyjny, na wniosek osoby, u której znajdują się te ruchomości, może je sprzedać, stosując odpowiednio przepisy art. 105–107.

Rozdział 6

Przymus bezpośredni

Art. 148. § 1. Przymus bezpośredni polega na doprowadzeniu do wykonania obowiązku podlegającego egzekucji drogą zagrożenia zastosowania lub drogą zastosowania bezpośrednio skutecznych środków, nie wyłączając siły fizycznej, w celu usunięcia oporu zobowiązanego i oporu innych osób, które stoją na przeszkodzie wykonaniu obowiązku.

§ 2. W szczególności przymus bezpośredni stosuje się w celu doprowadzenia do wykonania przez zobowiązanego opuszczenia nieruchomości, lokalu (pomieszczenia), wydania rzeczy, zaniechania czynności lub nieprzeszkadzania innej osobie w wykonywaniu jej praw, a także w przypadkach, gdy ze względu na charakter obowiązku stosowanie innych środków egzekucyjnych nie jest możliwe.

Art. 149. Organ egzekucyjny wyznacza egzekutora (art. 31) w celu przeprowadzenia egzekucji przez zastosowanie przymusu bezpośredniego.

Art. 150. § 1. Egzekutor, przystępując do czynności egzekucyjnych, doręcza zobowiązanemu:

- 1) odpis tytułu wykonawczego zgodnie z art. 32;
- 2) postanowienie organu egzekucyjnego o wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wskazanego w tytule wykonawczym, z zagrożeniem zastosowania przymusu bezpośredniego.

§ 2. Zobowiązanemu służy prawo zgłoszenia zarzutów w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego (art. 33 i 34) oraz prawo wniesienia zażalenia na postanowienie w sprawie zastosowania środka egzekucyjnego.

§ 3. Jeżeli zwłoka w wykonaniu obowiązku może zagrozić zdrowiu lub życiu albo spowodować niemożność lub znaczne utrudnienie w dochodzeniu wykonania przez zobowiązanego obowiązku, a także w innych przypadkach określonych w odrębnych przepisach, może być niezwłocznie zastosowany przymus bezpośredni wykonania obowiązku wynikającego z przepisu prawa, po ustnym wezwaniu organu egzekucyjnego, bez uprzedniego upomnienia zobowiązanego oraz bez doręczenia mu odpisu tytułu wykonawczego i postanowienia o wezwaniu do wykonania obowiązku (§ 1).

§ 4. Określone w § 3 zasady stosowania przymusu bezpośredniego dotyczą również organów celnych przy sprawowaniu kontroli celnej.

Art. 151. Egzekutor może zastosować przymus bezpośredni również w toku postępowania egzekucyjnego, które zostało wszczęte w celu zastosowania innego ze środków egzekucyjnych, wymienionych w art. 1a pkt 12 lit. b, gdy ten środek egzekucyjny okazał się bezskuteczny, a zastosowanie przymusu bezpośredniego może doprowadzić do wykonania egzekwowanego obowiązku. W tym przypadku przepisu art. 150 § 1 nie stosuje się, natomiast egzekutor powinien ustnie uprzedzić zobowiązanego, że w razie dalszego uchylania się od wykonania obowiązku zastosuje przymus bezpośredni.

Art. 152. Egzekutor może w toku czynności egzekucyjnych zastosować przymus bezpośredni również do innej osoby niebędącej zobowiązanym, jeżeli jej działalność lub wstrzymywanie się od działalności albo jej zachowanie się stanowi przeszkodę w doprowadzeniu do wykonania egzekwowanego obowiązku.

Art. 153. § 1.⁵⁹⁾ Przymus bezpośredni w stosunku do żołnierza w czynnej służbie wojskowej albo funkcjonariusza Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Straży Granicznej może być zastosowany tylko przez odpowiednio Żandarmerię Wojskową lub wojskowy organ porządkowy albo organ Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Straży Granicznej.

§ 2.⁵⁹⁾ Przepisu § 1 nie stosuje się, gdy ze względów sanitarnych lub innych społecznych zachodzi potrzeba natychmiastowego wykonania egzekwowanego obowiązku, a Żandarmerii Wojskowej lub wojskowego organu porządkowego albo właściwego organu Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Straży Granicznej nie ma na miejscu.

Art. 153a. Jeżeli przepisy szczególne przewidują przymusowe doprowadzenie żołnierza w czynnej służbie wojskowej, doprowadzenia tego dokonuje Żandarmeria Wojskowa lub wojskowy organ porządkowy.

DZIAŁ IV

Postępowanie zabezpieczające

Rozdział 1

Przepisy wspólne

Art. 154. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia należności pieniężnej lub wykonania obowiązku o charakterze niepieniężnym, jeżeli brak zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić egzekucję, w szczególności jeżeli stwierdzono:

- brak płynności finansowej zobowiązanego,
- unikanie wykonania przez zobowiązanego obowiązku przez nieujawnianie zobowiązań powstających z mocy prawa lub nierzetelne prowadzenie ksiąg podatkowych,
- dokonywanie przez zobowiązanego wyprzedaży majątku,
- ⁶⁰⁾ niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w art. 39 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, mimo wezwania do jego złożenia albo niewykazanie w złożonym oświadczeniu wszystkich rzeczy lub praw podlegających ujawnieniu.

⁵⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

⁶⁰⁾ Dodane przez art. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 209, poz. 1318), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

§ 2. Zabezpieczenie może być dokonane także przed terminem płatności należności pieniężnej lub przed terminem wykonania obowiązku o charakterze niepieniężnym.

§ 3. Zabezpieczenie należności pieniężnych może dotyczyć również przyszłych powtarzających się świadczeń.

§ 4.⁶¹⁾ Zajęcie zabezpieczające przekształca się w zajęcie egzekucyjne:

- 1) z dniem wystawienia tytułu wykonawczego, pod warunkiem że nastąpiło nie później niż przed upływem 2 miesięcy od dnia doręczenia ostatecznej decyzji lub innego orzeczenia podlegającego wykonaniu w sprawie, w której dokonano zabezpieczenia, bądź doręczenia postanowienia o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności;
- 2) z dniem wygaśnięcia decyzji, o której mowa w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.⁶²⁾) pod warunkiem wystawienia tytułu wykonawczego nie później niż przed upływem 14 dni od dnia jej wygaśnięcia.

§ 5.⁶³⁾ W przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego i wstrzymania wykonania decyzji, o której mowa w § 4 pkt 1, zajęcie zabezpieczające przekształca się w zajęcie egzekucyjne z dniem wystawienia tytułu wykonawczego, pod warunkiem że nastąpiło nie później niż przed upływem 2 miesięcy od dnia doręczenia odpisu prawomocnego orzeczenia o oddaleniu lub odrzuceniu skargi bądź umorzeniu postępowania sądowego.

§ 6.⁶³⁾ Zajęcie zabezpieczające nie przekształca się w zajęcie egzekucyjne w przypadku uchylecia przez organ odwoławczy lub sąd administracyjny decyzji stanowiącej podstawę do dokonania zabezpieczenia, o ile wydanie nowej decyzji nakładającej obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji nie nastąpi w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia decyzji organu odwoławczego lub prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego organowi właściwemu do wydania decyzji.

§ 7.⁶³⁾ W dniu przekształcenia się zajęcia, o którym mowa w § 4 i 5, powstają skutki związane z zastosowaniem środka egzekucyjnego.

Art. 155. Zabezpieczenie może być dokonane również przed ustaleniem albo określeniem kwoty należności pieniężnej lub obowiązku o charakterze niepieniężnym, jeżeli brak zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić skuteczne przeprowadzenie egzekucji, a przepisy odrębne zezwalają na takie zabezpieczenie.

Art. 155a. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia na wniosek wierzyciela i na podstawie wydanego przez niego zarządzenia zabezpieczenia.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, może również zgłosić organ kontroli skarbowej.

§ 3. Jeżeli wniosek o zabezpieczenie jest zgłaszany po wszczęciu albo zakończeniu postępowania podatkowego lub kontrolnego, we wniosku tym wyszczególnia się składniki majątkowe zobowiązanego, które mogą być przedmiotem zabezpieczenia.

Art. 156. § 1. Zarządzenie zabezpieczenia zawiera:

- 1) oznaczenie wierzyciela;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska lub firmy zobowiązanego, jego adresu, a w przypadku zabezpieczania należności pieniężnej na wynagrodzeniu za pracę zobowiązanego – oznaczenie zatrudniającego go pracodawcy i jego adres, jeżeli wierzyciel posiada taką informację;
- 3) podanie treści obowiązku podlegającego zabezpieczeniu, podstawy prawnej tego obowiązku, a w przypadku zabezpieczania należności pieniężnej – także określenie jej wysokości;
- 4) wskazanie podstawy prawnej zabezpieczenia obowiązku;
- 5) wskazanie okoliczności świadczących o wystąpieniu możliwości utrudnienia bądź udaremnienia egzekucji;
- 6) datę wydania zarządzenia zabezpieczenia, nazwę wierzyciela, który je wydał, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego, a także odcisk pieczęci urzędowej;
- 7) klauzulę organu egzekucyjnego o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania;
- 8) pouczenie zobowiązanego o przysługującym mu w terminie 7 dni prawie zgłoszenia do organu egzekucyjnego zarzutów;
- 9) sposób i zakres zabezpieczenia.

⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 60.

⁶²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2008 r. Nr 209, poz. 1320 i Nr 215, poz. 1355, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 673, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 254, poz. 1529 oraz z 2012 r. poz. 908.

⁶³⁾ Dodany przez art. 2 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 60.

§ 2. W przypadku zabezpieczania należności pieniężnych, zarządzenie zabezpieczenia, o którym mowa w § 1, sporządza się według wzoru określonego w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Wzór zarządzenia zabezpieczenia powinien zawierać dane, o których mowa w § 1, a ponadto umożliwiać elektroniczne przetwarzanie tych danych.

Art. 157. § 1. Jeżeli obowiązek, którego dotyczy zarządzenie zabezpieczenia, nie podlega zabezpieczeniu w trybie administracyjnym lub zarządzenie zabezpieczenia nie zawiera treści określonej w art. 156 § 1, organ egzekucyjny nie przystępuje do zabezpieczenia. Na postanowienie organu egzekucyjnego odmawiające dokonania zabezpieczenia przysługuje wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym zażalenie.

§ 2. Organ egzekucyjny może uzależnić nadanie klauzuli o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania od złożenia przez wierzyciela kaucji na zabezpieczenie roszczeń zobowiązanego o naprawienie szkód spowodowanych skutkiem wykonania zarządzenia zabezpieczenia.

Art. 157a. Organ egzekucyjny może w każdym czasie uchylić lub zmienić sposób lub zakres zabezpieczenia. Na postanowienie w sprawie zmiany lub uchylecia zabezpieczenia służy zażalenie.

Art. 158. W przypadku potrzeby organ egzekucyjny może stosować kilka sposobów zabezpieczenia.

Art. 159. § 1. Organ egzekucyjny na żądanie zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 2, uchyla zabezpieczenie, jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie został zgłoszony w terminie 30 dni od dnia dokonania zabezpieczenia należności pieniężnej, a w terminie 3 miesięcy od dokonania zabezpieczenia w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 33a i 33b ustawy – Ordynacja podatkowa lub w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, lub zabezpieczenia obowiązku o charakterze niepieniężnym.

§ 1a. O uchyleniu zabezpieczenia organ egzekucyjny wydaje postanowienie. Na postanowienie to przysługuje zażalenie zobowiązanemu i wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

§ 2. Termin określony w § 1 może być przez organ egzekucyjny przedłużony na wniosek wierzyciela, jeżeli z uzasadnionych przyczyn postępowanie egzekucyjne nie mogło być wszczęte, jednakże termin wszczęcia postępowania egzekucyjnego co do obowiązku o charakterze niepieniężnym może być przedłużony tylko o okres do trzech miesięcy.

§ 3. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie przedłużenia terminu określonego w § 1 lub odmowy przedłużenia tego terminu służy wierzycielowi i zobowiązanemu zażalenie.

Art. 160. § 1. Zabezpieczenie nie może zmierzać do tego, aby stanowiło wykonanie obowiązku.

§ 2. W drodze zabezpieczenia nie można stosować przeciw zobowiązanemu przymusu bezpośredniego.

Art. 161. Zajęte w celu zabezpieczenia ruchomości, o których mowa w art. 104 § 2 pkt 1 i 2, albo które mogą stracić na wartości w przypadku ich przechowywania, mogą być sprzedane bezpośrednio po ich zajęciu. Zajęte w celu zabezpieczenia inne ruchomości mogą być sprzedane w drodze egzekucji administracyjnej, jeżeli w razie niesprzedania straciłyby znacznie na wartości albo jeżeli dozór zajętych przedmiotów powoduje znaczne koszty. Dotyczy to również zajętego w celu zabezpieczenia inwentarza żywego, w razie gdy dłużnik odmawia przyjęcia go pod dozór. Uzyskana ze sprzedaży kwota podlega złożeniu do depozytu organu egzekucyjnego.

Art. 162. § 1. W razie zbiegu postępowania zabezpieczającego prowadzonego przez organ egzekucji administracyjnej i organ egzekucji sądowej, przepisów art. 62 nie stosuje się, chyba że w myśl przepisów Kodeksu postępowania cywilnego rzecz stanowiąca przedmiot zabezpieczenia podlega sprzedaży.

§ 2. W razie zbiegu postępowania zabezpieczającego prowadzonego przez dwa lub więcej organów egzekucji administracyjnej, ma odpowiednie zastosowanie art. 63.

Art. 163. § 1. Przepisy art. 64c stosuje się odpowiednio do opłat za czynności zabezpieczenia i wydatków związanych z postępowaniem zabezpieczającym, jeżeli postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte.

§ 2. Organ egzekucyjny obciąża wierzyciela opłatami za czynności zabezpieczające oraz wydatkami związanymi z zabezpieczeniem, jeżeli postępowanie egzekucyjne nie zostało wszczęte wskutek braku wniosku, o którym mowa w art. 159 § 2, lub wniosek ten nie został uwzględniony, a jeżeli nie zostało wszczęte z innych powodów – wydatkami związanymi z postępowaniem zabezpieczającym. Przepis art. 64c § 7 stosuje się odpowiednio.

§ 2a. Nie pobiera się opłat, o których mowa w § 2, jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym dokonującym zabezpieczenia.

§ 3. Organ egzekucyjny może zażądać od wierzyciela wpłaty zaliczki na pokrycie wydatków związanych z postępowaniem zabezpieczającym i uzależnić zabezpieczenie od wpłacenia tej zaliczki.

§ 4. Przepisy art. 65 stosuje się również do wydatków postępowania zabezpieczającego.

Rozdział 2

Zabezpieczenie należności pieniężnych

Art. 164. § 1. Organ egzekucyjny, z zastrzeżeniem § 2, po wydaniu zarządzenia zabezpieczenia dokonuje zabezpieczenia należności pieniężnej przez:

- 1) zajęcie pieniędzy, wynagrodzenia za pracę, wierzytelności z rachunków bankowych, innych wierzytelności i praw majątkowych lub ruchomości;
- 2) obciążenie nieruchomości zobowiązanego hipoteką przymusową, w tym przez złożenie dokumentów do zbioru dokumentów w przypadku nieruchomości, która nie ma urządzonej księgi wieczystej;
- 3)⁶⁴⁾ obciążenie statku morskiego lub statku morskiego w budowie zastawem wpisanym do rejestru okrętowego (hipoteka morska przymusowa);
- 4) ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości, która nie ma urządzonej księgi wieczystej albo której księga wieczysta zginęła lub uległa zniszczeniu;
- 5) ustanowienie zakazu zbywania spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego lub prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej.

§ 2.⁶⁵⁾ Jeżeli organ egzekucyjny nie jest jednocześnie wierzycielem, obciążenia nieruchomości hipoteką przymusową lub statku morskiego (statku morskiego w budowie) hipoteką morską przymusową dokonuje wierzyciel.

§ 3.⁶⁵⁾ Przed skierowaniem wniosku do sądu o ustanowienie hipoteki przymusowej lub do izby morskiej o ustanowienie hipoteki morskiej przymusowej wierzyciel występuje do organu egzekucyjnego o nadanie tytułowi wykonawczemu lub zarządzeniu zabezpieczenia klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji lub zarządzenia zabezpieczenia do wykonania.

§ 4. Do zajęcia zabezpieczającego stosuje się odpowiednio przepisy o zajęciu egzekucyjnym pieniędzy, wynagrodzenia za pracę, świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz ubezpieczenia społecznego, renty socjalnej, egzekucję z rachunków bankowych, innych wierzytelności pieniężnych, praw z papierów wartościowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego, papierów wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych, weksła, autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych oraz własności przemysłowej, udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, pozostałych praw majątkowych oraz ruchomości.

§ 5. Zajęcie zabezpieczające nie może dotyczyć rzeczy lub praw zwolnionych z egzekucji.

Art. 165. § 1. Wydane w formie dokumentu papiery wartościowe zajęte w celu zabezpieczenia należności pieniężnych podlegają złożeniu do depozytu organu egzekucyjnego.

§ 2. Zajęte pieniądze w celu zabezpieczenia wpłaca się na wydzielony oprocentowany rachunek bankowy organu egzekucyjnego z oprocentowaniem udzielonym przez bank dla wkładów wypłacanych na każde żądanie, z zastrzeżeniem § 3.

§ 3. Jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że zabezpieczenie trwać będzie dłużej niż 3 miesiące, zajęte pieniądze, na wniosek zobowiązanego, wpłaca się na rachunek lokaty terminowej.

§ 4. Zajęta wierzytelność po nadejściu terminu jej płatności przez dłużnika tej wierzytelności zrealizowana jest w celu zabezpieczenia przez przekazanie jej na rachunek, o którym mowa w § 2. Tak samo przekazywane są zajęte w celu zabezpieczenia wynagrodzenia za pracę i inne należności płatne w przyszłości, bez ponawiania ich zajęcia aż do wysokości należności zabezpieczonej.

⁶⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

⁶⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 45.

Art. 166. Na wniosek zobowiązanego, zabezpieczenie należności pieniężnej może być dokonane przez złożenie kaucji. Jeżeli zobowiązany składa wniosek o przyjęcie kaucji w gotówce albo wniosek o przyjęcie kaucji w innej postaci zostanie uwzględniony przez organ egzekucyjny, organ ten określa kwotę kaucji, nie wyższą jednak od należności podlegającej zabezpieczeniu.

Art. 166a. § 1.⁶⁶⁾ Zobowiązany nie może rozporządzać składnikiem majątkowym zajęтым w celu zabezpieczenia, z zastrzeżeniem § 2 i 3.

§ 2. W okresie zabezpieczenia mogą być dokonywane za zgodą organu egzekucyjnego wypłaty z zajętego w celu zabezpieczenia rachunku bankowego zobowiązanego, po przedstawieniu przez niego wiarygodnych dokumentów świadczących o konieczności poniesienia tych wydatków dla wykonywania działalności gospodarczej.

§ 3.⁶⁷⁾ Zajęcie zabezpieczające nie pozbawia zobowiązanego prawa do polecenia zapłaty zabezpieczonej należności pieniężnej ze środków pieniężnych znajdujących się na rachunku, o którym mowa w art. 165 § 2.

Art. 166b. W postępowaniu zabezpieczającym stosuje się odpowiednio przepisy art. 31–34, art. 36, art. 38, art. 40, art. 45–54, art. 70c, art. 71 i art. 168d.

Rozdział 3

Zabezpieczenie obowiązków o charakterze niepieniężnym

Art. 167. § 1. Organ egzekucyjny w zarządzeniu zabezpieczenia wykonania obowiązku o charakterze niepieniężnym określa środek zabezpieczania lub inną czynność, które stosownie do okoliczności są zastosowane.

§ 2. Przy wyborze środka zabezpieczenia organ egzekucyjny uwzględni interesy stron w takiej mierze, aby wierzycielowi zapewnić wykonanie obowiązku, a zobowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Art. 168. Organ egzekucyjny może w razie potrzeby zastosować także środki zabezpieczenia przewidziane w art. 164 § 1. W szczególności może być dokonane zajęcie pieniędzy, wynagrodzenia za pracę, wierzytelności z rachunków bankowych i wkładów oszczędnościowych oraz innych wierzytelności, jeżeli w ten sposób zabezpieczy się pokrycie przez zobowiązanego kosztów wykonania zastępczego.

DZIAŁ IVa

Odpowiedzialność za naruszenie przepisów ustawy

Rozdział 1

Odpowiedzialność odszkodowawcza

Art. 168a. Osoba, która rości sobie prawo do rzeczy lub prawa majątkowego, z których przeprowadzono egzekucję przez sprzedaż rzeczy lub wykonanie prawa majątkowego, może dochodzić od zobowiązanego odszkodowania na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę.

Art. 168b. Zobowiązany może dochodzić odszkodowania od organu egzekucyjnego lub wierzyciela, a jeżeli wierzycielem jest obce państwo – od organu wykonującego, na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego, za szkody wyrządzone wskutek niezgodnego z przepisami prawa wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej lub postępowania zabezpieczającego.

Art. 168c. Dłużnik zajętej wierzytelności, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ciężące na nim obowiązki związane z realizacją zajęcia egzekucyjnego lub zabezpieczającego wierzytelności lub prawa majątkowego, odpowiada za wyrządzone przez to wierzycielowi szkody na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego.

Rozdział 2

Odpowiedzialność porządkowa

Art. 168d. § 1. Na osobę, która wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi odmawia udzielenia organowi egzekucyjnemu informacji lub wyjaśnień niezbędnych do prowadzenia egzekucji albo udziela fałszywych informacji lub wyjaśnień, może być nałożona kara pieniężna do wysokości 3800 zł.

⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 60.

⁶⁷⁾ Dodany przez art. 2 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 60.

§ 2. Jeżeli żądanie udzielenia informacji lub wyjaśnień było skierowane do osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej, karę pieniężną nakłada się na pracownika odpowiedzialnego za udzielenie informacji lub wyjaśnień, a gdyby ustalenie takiego pracownika było utrudnione – karę pieniężną nakłada się na odpowiedzialnego kierownika.

§ 3. Karę, o której mowa w § 1, można nałożyć również na zobowiązanego, który nie powiadamia organu egzekucyjnego o zmianie miejsca swego pobytu, a także zarządcę nieruchomości, który bez usprawiedliwionej przyczyny nie składa sprawozdania lub nie wykonuje polecenia organu egzekucyjnego.

§ 4. W przypadku uchybienia obowiązkowi, o którym mowa w § 1, przez żołnierza, zamiast nałożenia kary pieniężnej występuje się do dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz ten pełni służbę, z wnioskiem o pociągnięcie go do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Art. 168e. § 1. Na dłużnika zajętej wierzytelności, który nie wykonuje lub nienależycie wykonuje ciężące na nim obowiązki związane z egzekucją lub zabezpieczeniem wierzytelności lub prawa majątkowego, można nałożyć karę pieniężną do wysokości 3800 zł.

§ 2. Kara, o której mowa w § 1, może być powtarzana w przypadku uchylania się od wykonania, w dodatkowo wyznaczonych terminach, obowiązków wynikających z zajęcia egzekucyjnego lub zabezpieczającego.

§ 3. Jeżeli dłużnikiem zajętej wierzytelności jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, karę pieniężną nakłada się na wyznaczonego pracownika, a jeżeli nie został wyznaczony – kierownika bezpośrednio odpowiedzialnego za realizację zajęcia, a w spółce prawa handlowego – odpowiedzialnego członka zarządu, natomiast w spółce cywilnej – odpowiedzialnego wspólnika.

§ 4. Postanowienie w sprawie nałożenia kary pieniężnej wydaje organ egzekucyjny, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Jeżeli egzekucję z wierzytelności prowadzi organ egzekucyjny, o którym mowa w art. 19 § 3, 4, 7 i 8, postanowienie w sprawie nałożenia kary pieniężnej wydaje naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na siedzibę tego organu.

§ 6. Na postanowienie o nałożeniu kary pieniężnej przysługuje zażalenie.

§ 7. Kara pieniężna nałożona w związku z egzekucją prowadzoną przez organ, o którym mowa w art. 19 § 3–5, 7 i 8, przypada na rzecz tego organu.

DZIAŁ V

Przepisy wprowadzające i końcowe

Art. 169. Postępowanie egzekucyjne i zabezpieczające, toczone się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, będzie prowadzone w dalszym ciągu w myśl przepisów tej ustawy i przez organy w niej wskazane.

Art. 170. § 1. Pozostają w mocy przepisy ustaw szczególnych dotyczące administracyjnego postępowania zabezpieczającego na podstawie orzeczenia prokuratora, sądu, organów administracji celnej lub organów kontroli administracji publicznej o zabezpieczeniu rzeczy, w stosunku do których może być orzeczony przepadek.

§ 2. W postępowaniu o zabezpieczenie, o którym mowa w § 1, postanowienie o wyłączeniu wydaje naczelnik urzędu skarbowego, stosując przepisy niniejszej ustawy. Na postanowienie o wyłączeniu przysługuje prawo wniesienia zażalenia organowi, który wydał postanowienie o zabezpieczeniu, oraz wierzycielowi. Do czasu rozstrzygnięcia zażalenia dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy.

Art. 171. (pominięty).

Art. 172. (pominięty).

Art. 173. (uchylony).

Art. 174.⁶⁸⁾ Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, rozciągnąć stosowanie w całości lub w części przepisów działu II rozdziału 6 w zakresie przechowywania, oszacowania i sprzedaży zajętych ruchomości na określone ruchomości, które stały się własnością Skarbu Państwa albo powiatu na podstawie przepisów o likwidacji mienia, o przypadku mienia, z tytułu spadków lub z innych tytułów albo gdy Skarb Państwa na podstawie szczególnych przepisów jest upoważniony do sprzedaży cudzej ruchomości. Rozporządzenie to w szczególności określi przypadki, w których może nastąpić nieodpłatne przekazanie ruchomości przez Skarb Państwa albo powiat lub ich niszczenie, a także sposób rozliczania wydatków związanych z przechowywaniem lub sprzedażą ruchomości niestanowiących własności Skarbu Państwa.

⁶⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 1018), która weszła w życie z dniem 4 września 2010 r.